

BİRLEŞİK METAL-İŞ

BİRLEŞİK METAL İŞÇİLERİ SENDİKASI GAZETESİ

SAYI 191

www.birlesikmetal.org

Ocak 2009

Birleşik Metal-İş olarak tüm sendikaları, demokratik kitle örgütlerini ve emekten yana güçleri kapitalizmin krizinin sonuçlarına karşı, işçi ve emekçilerin sendikal örgütlenme haklarına yönelik saldırılara karşı birlik olmaya ve mücadele etmeye çağırıyoruz...

2009

aş'ımız ve işimiz için...
krizi mücadeleyle; yoksulluğu örgütlenerek aşalım!

Acılar da sevinçler gibi olgunlaştırır insanı*

Bazen hepimiz, inandığımız yolda, acılarımızı ve hüznümüzü tüm yoğunluğuyla içimizde yaşayarak yürümek zorunda kalabiliyoruz. Güvendiğimiz yol arkadaşlarımızı, varlığıyla bize güç veren ve bir çok şeyi paylaştığımız insanlarımızı kaybedebiliyoruz. Yokluklarının yarattığı yalnızlık duygusu, yoğun bir sis bulutu gibi tüm benliğimizi sarıyor.

Ne yazık ki 2009 yılı bizlere böylesi duygular yatan büyük bir kayıpla başladı. Çok sevdiğimiz arkadaşımız, dostumuz, yiğit ve mücadeleci insan, Genel Mali Sekreterimiz Süleyman Türker acımasız bir hastalığa yakalanarak aramızdan ayrıldı. Bu sendika ve işçi sınıfı onu, hep 1980 sonrasında ilk büyük ve kitlesel grevi olan Netaş'la, aylarca süren Aselsan ve şanlı Ditaş direnişleriyle, sınıf mücadelesindeki yılmaz kararlılığıyla hatırlayacak ve hiçbir zaman unutmayacak.

Yine 2009'un ilk günlerinde, ABD-İsrail ortaklığının insanlık adına utanç verici saldırıları sonucunda ortaya çıkan görüntüler ve ölen insanların acıları yüreğimizi derinden yaralarken, emperyalizmin korkunç yüzünü bizlere bir kez daha gösterdi.

2008 yılı ise sendikamızın yanı sıra işçi sınıfı mücadelesi açısından da son derece çetin ve zorlu bir yıl oldu. İki buçuk sene süren SCT grevi sona ererken, 2007'nin son günlerinde başlayan Ankara'daki Tega grevinde bir seneyi geride bıraktık.

Bursa'da kurulu bulunan ve ikinci dönem toplu iş sözleşmesi görüşmelerini sürdürdüğümüz Asemataş işyerinde ise yılın son günü olan 31 Aralık'ta greve çıktık. Her iki grevimiz de başarıyla devam ediyor.

2008 yılında birçok olumsuzluğa rağmen örgütlenme çalışmalarımız devam etti. İşverenlerin hukuk dışı ve sendika düşmanı tavırlarına, birçok baskı ve işten çıkarmalara rağmen geçtiğimiz yıl aramıza yeni katılan işyerleri oldu. Denco, Tezcan Galvaniz, SCM, Penta, Surtel Kablo işyerlerinde bu yıl içinde başlattığımız örgütlenme çalışmaları başarıyla sonuçlandı. Aks otomotiv, Gürsaş, MMZ Boru ve Hapalki işyerlerinde ise örgütlenme çalışmalarını başarıyla tamamlamamıza rağmen yetki süreçleri devam ediyor.

Ancak elbette örgütlenme çalışmalarımızın çok kolay ve sorunsuz geçtiğini söyleyemeyiz.

Örneğin yetki belgesini aldığımız ve TİS görüşmelerine başladığımız Tezcan Galvaniz'in yanı sıra MMZ işyerinde sendikalaşma nedeniyle yüzün üzerinde arkadaşımız işten çıkartıldı. Özellikle Tezcan Galvaniz işçileri büyük bir kararlılık içinde, haftalardır yaptıkları yürüyüş, toplantı ve kapı önündeki bekleyişleriyle direnişlerini sürdürüyorlar.

Yine 2008'in son günlerinde Ümraniye Dudullu'da kurulu Sinter Metal işyerinde başlattığımız örgütlenme çalışmamız sonucu işveren 380 işçiyi birden işten çıkardı. İşyerinin önünde 22 Aralık tarihi itibarıyla gerçekleştirdiğimiz direniş büyük bir kararlılık ve coşkuyla devam ediyor.

2008 yılında on bin civarında üyemizi ilgilendiren MESS grup toplu iş sözleşmesi görüşmeleri yapıldı ve bağlandı. Sendikamız her zaman olduğu gibi, en

başından itibaren tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesi doğrultusunda taslak çalışmalarından başlayarak, her aşamada üyelerimizi bilgilendirdi. Servislerden inerek yürüme, fazla mesaiye kalmama gibi direkt olarak üretimi etkileyen eylemlerin yanı sıra, taleplerimizi kamuoyuna duyurmaya yönelik, afişleme, yerel basın toplantıları ve kapalı salon toplantılarıyla da mücadelemizi yürüttük. MESS Genel Merkezine yürüyerek sesimizi daha etkin bir biçimde duyurduk.

İşkolumuzdaki diğer sendikanın her zamanki vurdumduymaz ve işçi sınıfından kopuk tavrı nedeniyle ücretler ve sosyal haklardaki artış oranları her ne kadar beklentileri karşılamasa da, mücadelede genellikle yalnız kalmamıza rağmen, MESS'in esneklik dayatmalarının geri çekilmesinin yanı sıra, sadece bizim teklifimizde yer alan yüzdeleri artıran ücret artışı önerisinin kabul edilmesi hanemize yazılacak önemli bir başarı olmuştur.

Zorluklar Artsa da Mücadele Sürüyor

Aslında 2008 yılı, sendikal mücadelenin kopuk kopuk da olsa yükseldiği direniş, grev ve eylemlerin yayıldığı bir yıl oldu diyebiliriz. Bizim dışımızda, Nakliyat-İş, Lastik-İş, Limter-İş, Tekstil-İş, Oleyis, Dev Sağlık-İş, Genel-İş, Deri-İş, Tek Gıda-İş, Teksif, Belediye-İş üyesi işçiler ülkenin dört bir yanında grev bayraklarını çektiler, çeşitli nedenlerle hakları ve emekleri için meydanlara indiler.

Ancak sendikal alandaki bu hareketlilik ne yazık ki, siyaset sahnesine beklendiği gibi yansımada. Son derece kısır ve halkın sorunlarından uzak tartışmalarla belirlenen siyaset gündeminde, emek ve emekten yana sesler gene çok cılız ve yetersizdi.

Siyasi iktidar her zaman olduğu gibi emekten ve işçi sınıfından yana hiçbir olumlu adım atmazken, hükümet etmeyi zam yapmak ve garibanın üstüne yüklenmek biçiminde uyguladı. Temel gıda ve tüketim ürünlerinde inanılmaz fiyat artışları yaşandı. Özellikle doğalgaz ve elektriğe yapılan zamlardan sonra, insanlar kara kışa ve soğuğa teslim edildi.

Zam yapma konusunda eli oldukça açık olan siyasi iktidar, iş çalışanların ücretlerine gelince son derece cimri davranmaya devam ediyor; Asgari ücrete yapılan 4.15lik artış ile milyonlarca çalışan bir kez daha hiçe sayıldı. Yaptığı komik ücret artışlarıyla Memur ve emeklileri bir kez daha hayal kırıklığına uğratan AKP hükümeti, düşük vergi ve ucuz kredi uygulamalarıyla sermayeye kepçeyle aktarmaya devam etti.

Siyasi iktidar 2008 yılında, çıkardığı yasalarla da emekçilere olan tavrını açıkça ortaya koydu. Özellikle IMF ve Dünya Bankasıyla sermaye çevrelerinin hasretle bekledikleri SSGSS Yasası ile tüm çalışan ve emekliler için sağlık ve emeklilik hakları bir kaba dönüşmeye başladı. Birçok çalışan yeni düzenlemeyle ortaya çıkan olumsuzlukları yaşadıkça, gelecek günlerle ilgili beklentilerinde de iyice karamsarlaşmaya başladı. İşverenlerin istekleri doğrultusunda düzenlenen istihdam paketi de, yine sermayenin ekmeğine yağ süren yeni yasal düzenlemeler arasındaki yerini aldı.

Kapitalizm Gölgesini Satamadığı Ağacı Keser

Dünyada ve Türkiye'de 2008 yılına damgasını vuran olay ise ABD'de başlayıp bütün dünyayı sarsarak, kapitalizmin gerçek yüzünü bir kez daha tüm çıplaklığıyla ortaya koyan büyük ekonomik kriz oldu. Dev şirketler, yıkılmaz denen Büyük Bankalar kumandan misali dağıldılar.

Aslında daha 1848 yılında yazılan bir metin bizlere bugün yaşadıklarımızla ilgili çok açık ipuçları veriyordu; "Dönem dönem tekrarlanarak her seferinde bütün kapitalist toplumun varoluşunu daha da ürkütücü bir biçimde tehdit eden bunalımlar sırasında yalnızca eldeki ürünlerin büyük bir bölümü değil, daha önce yaratılmış üretici güçlerin büyük bir bölümü de yok olur (...). Toplum ansızın geçici bir barbarlığa geri döner; sanki bir açlık, genel bir imha savaşı bütün geçim araçlarının kökünü kurutmuş, sanayi, ticaret yok edilmiştir; peki, neden böyle olur? Çünkü çok fazla uygarlık, çok fazla geçim aracı, çok fazla sanayi, çok fazla üretim, çok fazla ticaret vardır. Peki, sermaye bunalımların nasıl üstesinden gelir? Bir yandan yığınla üretici gücü zorla yok ederek; öte yandan da yeni pazarlar ele geçirerek ve eski pazarları daha da fazla sömürerek. Yani daha yaygın ve daha şiddetli bunalımların yolunu açarak ve bunalımları önleyebilecek araçları gittikçe azaltarak"

Bugün yaşadıklarımızı bundan tam 160 yıl önce böylesine bire bir öngören bir tespit elimizde mevcutken, aynı filmi tekrar tekrar seyrediyor olmamız politika sahnesinde yer alamayışımızdan ve örgütsüzlüğümüzdenidir.

Şimdi, 2009 yılında çok daha fazla hissedileceğinden bahsedilen krize karşı, topyekun ve politik bir duruş sergilenmediği taktirde, binlerce emekçinin, gelecek günlerde işyerlerinde sıranın kendisine gelmesini bekleyen kurbanlık koyunlardan pek de farkı kalmayacak. Çünkü çok iyi biliyoruz ki "kapitalizm gölgesini satamayacağı ağacı bile keser."

Nitekim siyasi iktidar halkı yine elinin tersiyle bir kenara iterek, IMF'ye yanaştı, oradan gelecek programları bekliyor. IMF ile yapılacak yeni bir anlaşma, krizin kendini daha yoğun olarak hissettireceği 2009 yılında emekçiler için işsizlik, yoksulluk ve yıkım anlamına gelmektedir.

İnsanlık geleceğini, son yıllarda olduğu gibi liberalizmin "bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler" anlayışına terk etmeye devam ederse, bundan böyle yaşayacağı daha çok kriz ve savaş yaşayacak ve her defasında kaybeden emeğiyle geçinmek zorunda olanlar, yani insanlık olacaktır.

Dileğimiz 2009 yılının, sendikal alandaki dağınkılık ve tek tek verilen mücadelelerin giderilip ortak bir mücadele hattına dönüştüğü, kendi içindeki çürükleri ayıklayarak güven inşasına başladığı, işçi sınıfının artık siyaset sahnesinde de ağırlığını hissettirdiği ve emekten yana olanla olmayanın net olarak ayırtına varıldığı bir sürecin başlangıcı olmasıdır.

*Ataol Behramoğlu'nun şiirinden

Krizi fırsata çevirmek isteyenlere karşı Sinter işçileri direniyor..

“Ne yağmur ne kar, Sinter’de direniş var”

Krizin fırsata çevrilmeye çalışıldığı günlerden geçiyoruz. Kimi işveren kriz döneminde de kriz öncesindeki müthiş karlarını devam ettirmek istiyor. Bir kuruş bile daha az kazanmamanın yollarını arıyor. Kimi “fırsat bu fırsat” deyip ücretsiz izin dayatıyor, işçi atıyor, kalanların ücretlerini düşürüyor. Sinter Metal İşvereni gibi kimileri de krizden etkilenmemesine rağmen, kriz var diyerek sendikalaşmayı işçileri topluca işten çıkararak önlemeye çalışıyor. İşverenler bu krizde ilk olarak işçileri gözden çıkarıyor. Krizin bedeli, krizde en ufak payı olmayan işçilere kesiliyor.

İstanbul Dudullu Organize Sanayi Bölgesi’nde kurulu Sinter Metal Fabrikası’nda yaşananlar bunun en çarpıcı örneği haline geldi. Sinter Metal işvereni sergilediği işçi düşmanı tavrıyla adını “kriz fırsatçıları” listesinin en başına yazmaya uğraşiyor.

Sinter Metal’de çalışan işçiler, uzunca süren örgütlenme çalışmasının ardından sendikamıza üye olmaya karar verdiler. Yaklaşık 500 kişinin çalıştığı fabrikada işçilerin tamamına yakını sendikamıza üye oldular.

Sinter Metal işçileri, kriz döneminde dahi ihracata mal yetiştirememesi nedeniyle iç piyasadaki siparişleri kabul etmeyen, milyon dolarlık cirolar elde edilen fabrikada asgari ücretle çalışıyordu. Bu güne kadar işten çıkarılan işçilerin neredeyse hiçbirine tazminat verilmiyordu. Sinter işçilerinin bir kısmı, sigortalarının aylar sonra yatırılmaya başlandığını çok sonra öğreniyorlardı. Bütün bu olumsuzluklar altında çalışan Sinter Metal işçileri karar verdiler. Üretim kazandırdıklarının gerçek karşılığını alabilmek, insanca çalışabilmek, insan yerine konulabilmek ve haklarının gasp edilmesinin önüne geçebilmek için sendikalı oldular. Sendikamız Birleşik Metal-İş’e üye oldular.

Sinter işçilerinin sendikaya üye olduğunu duyan işveren, 18 Aralık 2008 tarihinde 37 üyemizi tazminatsız işten çıkardı. Ardından 22 Aralık günü tüm işçileri sabah vardiyasına çağırdı. Sabah işbaşı yapmak için işyerine gelen işçiler fabrika giriş kapısının kapalı olduğunu gördüler. Bir süre sonra bir görevli tarafından megafonla okunan ancak kimler olduğu anlaşılamayan duyuruyla işçilerin ekonomik kriz nedeniyle işten atıldıkları bildirildi.

İşbaşı yapmak üzere işverenin servisleriyle fabrikaya gelen işçiler, bu yasadışı uygulamayı reddedip fesih yazıları verilmediğinden çalışmak ve işçilik haklarını almak için fabrikada beklemeye başladılar.

Sinter işçileri, çıkarıldıkları resmi olarak tebliğ edilinceye kadar, iki gün fabrikanın içinde beklediler. Sonrasında fabrika kapısının önündeki haklı direnişleri, yağmura, çamura, kara rağmen büyük bir kararlılıkla sürdürüyor.

Sınıf kardeşleri Sinter işçileri ile birlikte

Çeşitli fabrikalarda çalışan işçiler, direnişteki Sinter işçilerini ilk günden itibaren yalnız bırakmıyor.

Sinter işçilerinin kendilerini fabrikaya kapattığı ilk gün örgütlü olduğumuz işyerlerinden Mert Akışkan Gücü ve ABB-Dudullu fabrikalarından sendikamız üyesi işçiler vardiya çıkışlarında fabrika önüne gelerek işçilere destek verdiler.

Yine vardiya çıkışlarında topluca direnişteki işçileri ziyaretler devam etti. 25 Aralık ve 14 Ocak tarihlerinde GU işçileri, 31 Aralık günü Mert Akışkan Gücü işçileri, 8 Ocak tarihinde Gebze Şubemize bağlı Yücel Boru işçileri Sinter işçilerini yalnız bırakmadı.

Benzer bir şekilde işten atılan Ünsa işçileri de örgütlü oldukları sendikaları Nakliyat-İş ile Sinter işçilerini ziyaret ettiler. Çapa Tıp Fakültesi'nde sendikalı oldukları için işten atılan ve direnişte olan temizlik işçileri de fabrika önünde Sinter işçileri ile buluştu.

31 Aralık günü fabrika önünde yapılan basın açıklamasına Konfederasyonumuz DİSK yöneticileri, Genel-İş, Nakliyat-İş Sendikaları yöneticileri de katıldı. 2 Ocak günü ise Türk-İş Genel Sekreteri Mustafa Türker ve Tek Gıda-İş Sendikası İstanbul Şube Başkanları dayanışma ziyaretinde bulundular.

Direnin başından buyana, emekten yana siyasi partiler, dernek ve kurumlar, basın emekçileri ve emek dostları Sinter işçilerini hiç yalnız bırakmadılar. Birçok kurum ve kuruluş, siyasi parti Sinter işçilerinin öğle yemeklerini dönüşümlü olarak üstlendiler.

Sinter işçileri sınıf kardeşleri ile birlikte mücadelesini sürdürüyor.

Sinter'deki hukuksuz uygulamalar müfettiş raporuyla tescillendi

Sendikamızın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na yaptığı başvuru sonrası, işyerinde incelemelerde bulunan İş Teftiş Kurulu Başkanlığı'na bağlı müfettişlerin tespit ve raporları, işyerinde yaşanan hukuk dışı uygulamaları gözler önüne serdi.

Raporda ilk olarak, aynı çatı altında kurulu olan birden fazla şirkete ilişkin tespitler yer alıyor. İşyerinde Sinter Metal İmalat San. AŞ. şirketinin yanında 9 ayrı şirketin mevcut olmasının, işyeri için işin gereği ile teknolojik nedenlerle uzmanlık gerektiren bir durum olmasından kaynaklanmadığı, işyerinde aynı bölümde ve hatta aynı üretim bandında çalışan işçilerin bir kısmının Sinter Metal imalat San.AŞ'de, diğer kısmının bu 9 ayrı şirkette kayıtlı olmasının bir takım yasal yükümlülüklerden kurtulma amacına yönelik muvazaalı (hileli) bir uygulama olduğu açıkça tespit ediliyor.

Bu tespitten hareketle, işyerinin tek bir işyeri olduğu, asıl işverenin de Sinter Metal İmalat AŞ. olduğu ifade ediliyor. Bu nedenle 9 ayrı şirkette çalışan işçilerin işe başlangıç tarihlerinden itibaren asıl işverenin işçisi sayılarak işlem görmesi kanaatine varılıyor.

Yine raporda işverenin, 18-22 Kasım 2008 tarihleri arasında işten çıkardığı 378 işçinin fesihlerinin İş Kanunu'nun 29.maddesi hükümlerine uyulmadan yapıldığı, işverenin "iş güvencesi" ile ilgili düzenlemeleri dikkate almadığı, aksine son üç aylık dönemde işyerinin tüm üretim birimlerinde fazla çalışmanın yapıldığı, aynı dönemde işyerine işçi alındığı ifade ediliyor. İşverenin ilgili kanun maddesine muhalefet etmesi sonucu toplam 136 bin TL idari para cezasının uygulanması uygun görülüyor.

18 Kasım 2008 tarihinde İş Kanunu'nun 25.maddesine göre işten çıkartılan 37 üyemize ilişkin olarak raporda, işverenle yapılan görüşmenin sonucunda, çıkartılan işçilerin iş akitlerinin 17.madde uyarınca değerlendirileceğinin ve ihbar ve kıdem tazminatlarının ödeneceğinin işveren tarafından beyan ve kabul edildiği yer alıyor.

Tüm bu tespitlerden hareketle raporda çıkışların sendika üyeliği nedeniyle yapıldığı; "...378 işçinin iş sözleşmelerinin feshedilmiş olması, işçilerin Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olmaları, başka bir anlatımla fesihlerin sendikal nedenle yapıldığına karine oluşturmaktadır" şeklinde ifade ediliyor.

Sinter işçileri ile dayanışmaya

Sinter Metal işçileri bir aydır direniyor. Sendikal hakları için direniyor. Çocukları ve gelecekleri için direniyor. Sinter Metal işçileri, sadece kendileri ve aileleri için değil, ülkenin dört bir köşesinde kriz gerekçe gösterilerek işten atılan yüzbinlerce işçi adına direniyor.

Sinter Metal direnişinin başarısı, haksızlığa uğrayan milyonlarca emekçi için umut olacak.

Sinter Metal işçileri web sitesine dayanışma mesajlarınız bekliyoruz: www.sintermetal.org

Fabrikanın önüne direnişteki işçileri ziyaretinizi bekliyoruz:

Adres: Sinter Metal İmalat Sanayi A.S. Yukarı Dudullu Organize Sanayi Bölgesi 1. Cadde, 25. Sokak 34775 Ümraniye-İstanbul

www.sintermetal.org

NAZIM
ALPMAN
nazimalpmann@birgun.net

Karakışta sendikalı olmak...

Türkiye'nin son derece yüklü kendine has özel gündemi var. İktidardaki iki büyük güç "devlet" ve "hükümet" birbirinin sırtını yere yapıştırmak için hamle üstüne hamle yapıyorlar. Devletin yılı 2007 idi, hükümet 2008'i iyi değerlendirdi.

Onun için sadece halkı ilgilendiren "basit" konular kamuoyunun dikkatini çekemiyor. Mesela 22 Aralık'tan beri Ümraniye Dudullu'daki Sinter Metal İmalat Sanayi Anonim Şirketi'nin 380 işçisinin karakışta fabrika önünde beklemeleri kimsenin ilgisini çekemiyor. İstanbul'un kemik titreten rutubetli soğğunun nasıl bir şey olduğunu ancak yaşayanlar bilir.

İşçilerin fabrikanın önüne yığılmalarının sebebi küresel kriz değil. Ülkedeki işverenlerin "yontma taş devri"nden kalma kafa yapıları...

Sintel Metal işverenin yaptığı başka nasıl anlatılabilir ki:

-İşçiler sendikalı oldukları için işten atıldı! Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu diyor ki: "Tüm iyi niyetli girişimlerimize rağmen, bugüne kadar işverenlerin hiçbir adım atmamaları, yasa tanımaz tavırını sürdürmesi karşısında Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ilgili kurumlarının gereken müdahaleyi yapması için tüm girişimlerimizi yaptık. İşten çıkartılan arkadaşlarımız adına yetkili iş mahkemesinde "işe iade" davalarını açtık."

Peki sendikalı olmak işsiz kalmayı getirecek bir "suç" mu? Anayasa'nın 51. maddesi sendikaya üye olmayı bir hak olarak tescil ediyor:

"Çalışanlar ve işverenler üyelerinin çalışma ilişkilerinde, ekonomik ve sosyal hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmek için önceden izin almaksızın sendikalar ve üst kuruluşlar kurma, bunlara serbestçe üye olma ve serbestçe üyelikten çekilme haklarına sahiptir. Hiç kimse bir sendikaya üye olmaya ve üyelikten ayrılmaya zorlanamaz."

1982 Anayasası o kadar işçilere soğuk duran bir metin halinde yazılmıştı ki, içinde "işçi" kelimesi bile konulmamaya özen gösterildi. İşveren var, ama işçi yok.

12 Eylül Cuntası işçilere olan sevgi ve muhabbetini "çalışanlar" ile sınırlamıştı... Ama onlar bile "serbestçe sendikaya üye olabilirler" cümlesini yazmak zorunda kalmışlardır.

Bu kadarına bile tahammül edemiyorlar bizim yontma taş devri düzeyli işverenlerimiz...

İngiltere'de 1700'lerin ilk yarısında, Amerika'da 1800'lerin ikinci yarısında işverenler işçi sendikalarına karşı idiler.

Sonra anladılar ki, işçi varsa sendika da olacak... Bizde ise sendikal hareketler 1900'lerin ilk çeyreğinde başladı.

1921'de işgal altındaki İstanbul'da işçiler Kasmıpaşa'dan Hürriyet-i Ebediye Tepesi'ne kadar yürüyerek 1 Mayıs İşçi Bayramı'nı kutladılar.

1940'ların sonunda sendikalar faaliyete geçti. Ancak grevli toplu sözleşme yapma hakkını 1961 Anayasası ile kazandılar. 1963 yılında Birleşik Metal'in babası sayılan DİSK'in kuruluşundan Maden-İş Sendikası Kavel Fabrikası'nda greve çıkarak, yasa çıkartılmasını sağladı.

O yıllarda işverenler sadece DİSK'e üye olan işçileri işten atıyorlardı.

Türk-İş ve bağımsız işyeri sendikalarına (ki bunların çoğunu işverenler kurduruyordu) üye olan işçilere sıcak bakılıyordu.

2000'li yıllara geldik.

Teknoloji gelişti, dünya değişti...

Bizim işverenler hâlâ aynı yerde...

Ümraniye'de metal işçileri fabrika önünde bekliyorlar. Anayasal haklarını kullandıkları için işlerini kaybettiler.

Karakışta sendikaya üye olmak iki kat zorluk getiriyor:

İşsizlik ve sendikasızlık insanın içini donduruyor!

Dayanışma Hesabı

İşçilerin açtığı dayanışma hesabına maddi dayanışmanızı bekliyoruz:

TL hesabı

Ziraat Bankası
Dudullu Organize Sanayi Şb.
Şube Kodu: 1794
Hesap No: 51641433-5001
Ümit Aydın-Hasan Binek

Euro hesap no:

Ziraat Bankası
Dudullu Organize Sanayi Şb.
IBAN NO :

TR88000100 1794 516414335002

Tezcan Galvaniz işçisi, direnişin simgesi: “Yılgınlık yok.. direnişe devam”

Kocaeli Şubemizde örgütlü Tezcan Galvaniz işyerinde ekonomik kriz gerekçesiyle 17 Kasım 2008 tarihinde 39 işçinin toplu işten çıkarılması üzerine direniş ve eylemler başladı.

Fabrikannın kurulu bulunduğu Arslanbey Organize Sanayi Bölgesi'nden İzmit Merkez'e kadar yaklaşık 25 kilometrelik yolu günlerce yürüyen işçiler, zaman zaman D-100 karayolunu trafiğe kapattı.

İşçilerin geri alınması talebiyle başlatılan eylem devam ederken Tezcan Galvaniz işyerini İŞKUR'a tekrar başvurdu. Yeniden toplu işten çıkarmanın duyulması üzerine işyerinde gergin günler yaşanmaya başladı.

26 Aralık günü işçiler fabrikadan ayrılıp, servislerine bindikleri anda megafonla işten atılan işçilerin isimlerinin anons edilmesi ve fabrika kapılarının kapatılması üzerine işçiler, İzmit Merkez'e yürüyüşe geçtiler. Genel Sekreterimiz M. Selçuk Göktaş'ın da katıldığı yürüyüş, yoğun kar yağışı altında ve jandarma müdahalesine rağmen 5 saatte bitirildi.

29 Aralık Pazartesi günü fabrikaya giden işçiler, 83 işçinin daha işbaşı yaptırılmaması üzerine kendilerine yeterli açıklamanın yapılmamasını ve haksız işten atılmaları protesto etmek amacıyla yemekhanede toplanarak fabrikayı terk etmediler. İşverenin yemek gönderilmesine dahi izin vermediği geceyi işçiler aç, susuz ve elektriksiz geçirdiler.

İşçilerin kendilerini işyerine kapatma eylemi devam ederken Sendikamız Genel Başkanı

Adnan Serdaroğlu ve Genel Eğitim Sekreteri Celalettin Aykanat, fabrika önünde bir basın toplantısı düzenlediler.

İki gün boyunca eylemlerini sürdüren işçiler, gecenin geç saatlerinde jandarma baskısı ile karşılaştı. Bizzat Kocaeli Alay Komutanı'nın başında bulunduğu yüzlerce jandarma, gece saatlerinde fabrikayı kuşattı. Jandarma ile görüşen Sendikamız yöneticileri, işçilerle bir toplantı yaptıktan sonra direnişin fabrika önünde sürdürülmesi kararlaştırıldı.

Bugüne kadar toplam 122 işçinin iş akdinin feshedildiği işyerinde işçilerin bekleyişi devam ediyor. İşleri, ekmekleri ve çocuklarının geleceği için mücadele eden Tezcan Galvaniz işçilerinin verdikleri mücadeleye Kocaeli Şubemizde örgütlü diğer işyerlerinden üyelerimiz de destek veriyor.

Tüm dünya çapında sermayenin açgözlülüğünden ve daha fazla para kazanma hırından kaynaklı krizin bedelinin işçilere ve onların ailelerine ödetilmeye çalışıldığı bugünlerde; Tezcan Galvaniz işçileri Kocaeli'nde mücadele ateşini yaktılar.

Sendikamız, Tezcan Galvaniz işyerinde Nisan ayında bakanlıktan çoğunluk tespitini almış, işveren tarafından tepite itiraz edilmişti. İtirazı değerlendiren yerel mahkeme ve Yargıtay yetki tespitini Sendikamız lehine sonuçlandırdı.

İşyerinde toplu iş sözleşmesi görüşmelerine başlandı.

Aylardır Kocaeli sokaklarını “Tezcan şaşırdı sabrımızı taşırdı”, “Çocuklar aç, babalar işsiz” sloganlarıyla inlettiler.

İşçiler; halkın, sendikaların, siyasi partilerin ve demokratik kitle örgütlerinin verdiği destekle moral buldular.

Türk Philips işçileri fabrikanın kapanmaması için eylemde Babalar işsiz, çocuklar aç; "Philips'i keşfedin"

Merkezi Hollanda'da bulunan ve 60 ülkede 125 bin civarında çalışanı bulunan PHILIPS; 2007 yılında 27 milyar avro satış gerçekleştiren dünyanın köklü ve tanınmış markalarından bir tanesidir.

Philips, yenilikçiliği firma tanıtımlarının odağına oturtmuş ve müşterilerine "Philips'i Keşfedin" diye seslenmektedir.

Philips, Türkiye'de yaklaşık 80 yıldır faaliyet sürdürüyor. Bu süre içinde ülkeye çeşitli yatırımlar da yaptı. Ancak içinde bulunduğumuz günlerde Philips tüm üretken yatırımlarını sona erdirerek Türkiye'yi sadece bir pazar olarak görme kararını açıkladı.

Bu kararın doğrudan etkisi Philips çalışanlarına çıktı. Gebze'de kurulu bulunan armatür fabrikasında çalışan 150 işçi Amsterdam'da alınan bir kararla işsiz bırakıldılar.

Philips işçileri, "krizin sebebi biz değiliz, kurbanları da olmayacağız" diyerek, bu karara karşı başlattıkları eylem ve direnişlerini yükselterek devam ettirmektedirler.

Philips işçileri ilk eylemlerini 7 Kasım tarihinde fabrikanın kurulu bulunduğu Gebze Organize Sanayi giriş kapısından işyerine bir yürüyüş düzenlediler.

İşçilerin 14 Kasım Cuma günü aynı güzergahta düzenledikleri ikinci yürüyüşlerine uluslararası destek de geldi. Bu destek Philips'in genel merkezinin yer aldığı Hollanda'dan oldu. Kısaca TIE - Netherlands diye adlandırılan Transnationals Information Exchange (Uluslararası Bilgi Ağı) adlı, enstitü statüsünde çalışan kurumdan Koordinatör Hanka Heumakers ve Franny Parren de yürüyüşte işçiler ile birlikte yer aldı.

17 Kasım 2008'da işçilerin çoğunluğu eş ve çocuklarından oluşan kitlesel bir grup Yukarı Dudullu Organize Sanayi Bölgesi'ndeki Türk Philips Ticaret A.Ş. Genel Müdürlük önüne yürüyüş ve bir basın açıklaması eylemi yapıldı.

16 Aralık günü, Merkez ve Şube yöneticilerimizle birlikte Taksim'den Tünel'deki Hollanda Konsoloslukuna kadar yürüyen Philips işçileri, konsolosluk önünde düzenlenen basın açıklaması ile bir kez daha seslerini yükselttiler.

19 Aralık tarihinde Sendikamızın üst örgütü ve Avrupa çapında metal işçilerinin örgütü Avrupa Metal İşçileri Federasyonu (EMF) Genel Sekreteri Peter Scherer'in de katılımıyla yine Genel Müdürlük önüne bir yürüyüş ve basın açıklaması eylemi yapıldı.

6 Ocak 2009 tarihinde ise "Philips Kapatılmaz", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "Babalar İşsiz Çocuklar Aç", "İş, Ekmek Yoksa Barış da Yok", "Burası Türkiye Buradan Çıkış Yok", "Philips Şaşırma Sabrımızı Taşırma" sloganlarıyla işçiler, kendilerini Gebze Organize Sanayi Bölgesi'ndeki fabrikaya kapattı. Jandarma ve özel güvenliğin geniş güvenlik tedbiri aldığı ve 3 saate yakın süren eylemde, işçiler fabrikadan savcılık kararı ile çıkarıldı.

Asil Çelik işçileri yürüdü: “Krizin faturasını sorumluları ödesin”

Yaklaşık 1000 kişinin çalıştığı Türkiye'nin 101. büyük firması olan Asil Çelik San. ve Tic. A.Ş.'de 200 üyemiz, ücretsiz izin dayatmasına karşı Orhangazi'den Bursa şehir merkezine bir yürüyüş yaptılar. 20 Kasım'da yapılan yürüyüşte, “Krizin faturasını sorumluları ödesin”, “Ücretsiz izin dayatmasına hayır”, “İşten atılmalar yasaklansın” talepleri dile getirildi.

Asil Çelik işverenliği arabulucu aşamasındaki toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde ücret artışlarını engellemek amacıyla, krizi bahane ederek, üyelerimizi ücretsiz izine çıkmaya zorladı.

Sendikamız Birleşik Metal-İş'in yaklaşık kırk yıldır örgütlü olduğu Asil Çelik işyerindeki üyelerimize, kriz bahanesiyle yapılan saldırılara karşı; “Krizin Faturasını Sorumluları Ödesin!”, “Ücretsiz İzin Dayatmasına Hayır!”, “İşten Atılmalar Yasaklansın!” talepleri ile fabrikanın bulunduğu Orhangazi'den onlarca kilometre yol katederek Bursa şehir merkezine kadar süren yürüyüş gerçekleştirdi.

Fabrika önünde yapılan açıklamayla başlayan yürüyüş Bursa-İstanbul yolunun İznik Kavşağı'na kadar sürdü. Buradan servislerle Gemlik girişine gelen işçiler tekrar yürüyüşe geçerek Gemlik İskele Meydanı'na kadar yürüdüler.

Yapılan açıklamanın ardından araçlara binilerek Bursa girişindeki Ovaakça Beldesi'nde Grammer ve Prysmian işçileri ile buluşan Asil Çelik işçileri buradan tekrar yürüyüşe geçtiler. Tofaş fabrikasının karşısına gelindiğinde Tofaş işçilerini mücadeleye çağırın konuşmalar yapıldı. Beşyol kavşağında işçilerin önünün polis barikatıyla kesilmesi üzerine yapılan görüşmelerin ardından yürüyüş devam edildi.

Yürüyüş boyunca metal işçileri sıklıkla “Asil Çelik İşçisi Köle Değildir!”, “Krizin Faturasını Ödemeyeceğiz!”, “Bedel Öderiz Bedel Ödetiriz!”, “İşten Çıkarmalar Yasaklansın!”, “Krizin Faturası Patronlara!”, “Ücretsiz İzinlere Hayır!”, “Gemileri Yaktık Dönüş Yok Artık!”, “Yaşasın Sınıf Dayanışması!” sloganlarını haykırdılar.

Bursa Kent Meydanı'na gelen işçiler adına Sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu bir basın açıklaması yaptı. “Asil Çelik işçileri daha bundan birkaç ay öncesine kadar neredeyse gece gündüz çalıştırılıyor, fazla mesaiye zorlanıyordu. 1400 santigrad derecede, adeta cehennem ateşinin karşısında ve toz toprak içinde fedakarca çalışan Asil Çelik işçileri ekmekleri için bu güçlüklerle göğüs gerdiler. Asil Çelik'i Türkiye'nin en büyük 100 firması arasına taşıdılar. Sadece bir yıl içinde 133. sıradan 101. sıraya yükselen bir işyerinden bahsedilirken, işçilerden fedakarlık beklemek istismarcılıktır, art niyetli davranmaktır. İşte işçilerin bu fedakarca çalışmaları sayesinde her geçen gün büyüyen Asil Çelik, şimdi kriz bahanesiyle faturayı işçilere, çalışanlara kesmeye çalışıyor” dedi.

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu, konuşmasının sonunda krizin sorumlusunun işçiler olmadığını ve faturasını da ödemeyeceklerini belirtti.

TEGA'da 7 Şubat ta başlayan grev 1. yılını dolduruyor

“Gerekirse 2019'a kadar direniriz..”

Anadolu Şubemize bağlı Tega işyerinde grev 1. yılının doldurmak üzere.. Grevci işçilerin tümü büyük bir kararlılık ve dayanışma içinde eylemlerini sürdürüyorlar. İşverenin saldırısı ve kurumlarının duyarsızlığına karşın, her platformda seslerini duyuruyor, gerekirse 2019'a kadar direniriz diyorlar..

Asemat Otomotiv İşçileri

2009'u Grev Halaylarıyla Karşıladılar

Bursa Nilüfer Bölgesinde faaliyet gösteren ASEMAT OTOMOTİV YAN SAN. ve TİC. A.Ş. işyerinde Sendikamız üyesi işçiler, toplu iş sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması ve işverenin sendikal örgütlenmeye yönelik saldırılarını engellemek için; 31 Aralık 2008 tarihinde greve çıktılar.

Sendikamız ile ASEMAT OTOMOTİV işyeri arasında yürütülen 2. Dönem 2008-2010 dönemi toplu iş sözleşmesi görüşmelerine; 27 Haziran 2008 tarihinde başlandı. İşverenin toplu iş sözleşmesi masasına gelmeyerek müzakere sürecinde ciddi hiçbir teklif vermemesi üzerine 15 Ağustos'ta uyuşmazlığa gidildi.

Asemat İşvereni; işyerinde sendikal örgütlülüğümüzü ve işçilerin moralini kırmak amacıyla; sözde "yasal" hakkını kullanarak, işyerinde grev oylaması istemiştir. 18.11.2008 tarihinde yapılan oylama sonucunda işçilerin büyük çoğunluğunun greve "EVET" demesi üzerine, işçiler üzerine baskı kurarak grevi kırma hazırlıkları içine girmiştir. Bu süreç işçilerin daha bir kenetlenmesini neden oldu.

Sendikamızın toplu iş sözleşmesinin masada bitmesi yönünde çabalarını görmezden gelen ASEMAT OTOMOTİV işvereni; uzlaşmaz ve katı bir tavır takınarak grev aşamasına gelmesinde

büyük pay sahibi olmuştur.

31 Aralık 2008 tarihinde "Bu işyerinde grev var" pankartı ile bir yürüyüş düzenleyen işçiler; ASEMAT işverenliğine ait iki fabrikaya da grev pankartlarını astılar. "Şalter İnecek Bu İş Bitecek!", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "İş, Ekmek Yoksa Barış Da Yok!", "Kurtuluş Yok Tek Başına ya Hep beraber Ya Hiçbirimiz" ve "Asemat İşçisi Yalnız Değildir" vb. sloganların atıldığı basın açıklamalarına yaklaşık 150 kişi katıldı.

Sendikamız Genel Sekreteri M. Selçuk Göktaş işçilere hitaben yaptığı konuşmasında; "Aylardır yürüttüğümüz toplu sözleşme sürecinde gelinen noktada işveren %4'lük bir zam dayatmaktadır. Diğer maddelerde de hiçbir anlaşma sağlanamamıştır. Kısacası sermaye sınıfı bizi kavgaya davet etmiştir. Biz kavgaya alışkınız, metal işçisi bu kavgaya alışkındır. Taleplerimiz kabul edilinceye kadar grevi sürdürmeye devam edeceğiz" dedi ve tüm metal işçilerini grevimize destek olmaya çağırdı.

Greve çıkan Asemat işçilerini, Bursa'daki diğer sendika ve demokratik kitle örgütlerinin yöneticileri, Asil Çelik, Grammer, SCM ve Prysmian işçileri de yalnız bırakmadı.

Gürsaş işçisi sendikamızda örgütlendi Hoş Geldin GÜRSAŞ işçisi!

Eylül 2008 sonlarında görüştüğümüz GÜRSAŞ Elektronik Cihaz Kutuları Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti. Çalışanları zor olanı başardı ve sendikamızda örgütlendi.

Elektronik cihaz kutularının üretildiği fabrikada işçilerin çoğunluğu ile değişik dönemlerde sürdürülen görüşmelerin sonucunda yapılan üyeliklerde elde edilen yasal çoğunluk sonucu, 17 Ekim 2008 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına çoğunluk tespiti için resmi başvuru yapıldı.

Yapılan örgütlenme sonucunda Sendikamız İstanbul 1 Nolu şubesinde örgütlenen işçilere 2 Kasım tarihinde eğitim verildi.

Örgütlenmeye tahammül göstermeyen GÜRSAŞ yöneticileri üyelerimizde 8'ini işten attı. Buna

karşın yasal hakların kullanımının engellenmesi sebebiyle gerekli hukuki adımlar atıldı.

İşçilerin buna rağmen kararlı duruşu devam etmektedir. İşyeri önünde direniş çadırı kuran işçilere, içerideki üyelerimiz tarafından da gerekli dayanışma sağlanmaktadır.

Biz, fabrika yönetiminin yasalara uygun bir şekilde hareket ederek sendikamızla masaya oturmasını ve Bakanlıkta her an gelecek olan çoğunluk tespitine uygun olarak itiraz etmeden Toplu Sözleşme görüşmelerine başlanmasını bekliyoruz.

Her şeye rağmen GÜRSAŞ işçisi mücadelesini başarıyla sürdürecektir ve GÜRSAŞ'a sendika girecektir!

2008-2010

Grup Toplu İş Sözleşmesi imzalandı

Sendikamızla MESS arasında 30 işyeri için sürdürülen 2008-2010 dönemi metal iş-kolu grup toplu iş sözleşme görüşmeleri işveren sendikası tarafından verilen teklifin sendikamız başkanlar kurulu ve TİS komisyonumuzda tartışılıp kabul edilmesi sonucu 23 Aralık 2008 günü anlaşma ile sonuçlanmıştır.

Bu süreçte, sendikamızın ücret ve esneklik konusunda verdiği mücadele ile toplu sözleşme maddeleri bu noktaya taşınmış; MESS'in değişiklik tekliflerini geri çekmesi sağlanmıştır. Ücretlerin bu noktada kabul edilmesinde de kriz koşulları etkili olmuştur.

Anlaşma ile:

Ücret zammı:

Sendika üyesi işçilerin saat ücretlerine 1. yıl ilk 6 ay için %4+0,19 YTL zam yapıldı.

1. Yıl ikinci 6 ay için ücret zammı; 1.09.2008-28.02.2008 tarihleri arasındaki TÜİK Tüketici Fiyatları Endeksi (genel endeks) artış oranının yarı yüzdeli, diğer yarısı ise işyeri ücret ortalaması ile çarpılarak bulunacak miktar kadar artırılabilecek. (Örneğin: 1.9.2008 - 28.2.2009 tarihleri arasındaki TÜİK Tüketici Fiyat Endeksi (Genel Endeks) artış oranının yüzde 6 olması durumunda, işyeri saat ücret ortalaması 5.00 YTL/saat olan bir işyerine, ücret zammı yüzde 3 + 15 Kuruş şeklinde uygulanacaktır.)

2. Yılın birinci ve ikinci 6 aylık ücret zamları ise TÜİK Tüketici Fiyatları Endeksi (genel endeks) artış oranı kadar artırılabilecek.

Yan ve sosyal ödemeler:

Yan ve sosyal ödemeler sözleşmenin 1. yılı için %15 oranında artırılabilecek, 2. yıl ise TÜİK Tüketici Fiyatları Endeksi (genel endeks) artış oranı kadar uygulanacak.

MESS tarafından verilen değişiklik tekliflerinin tümü geri çekilmiştir.

• Hafta içi yapılan fazla çalışma ücretleri oranının yüzde 100'den yüzde 75'e düşürülmesi.

• İhbar ve kıdem tazminat süreleri yasanın üzerinde uygulanan işyerlerinde yeni işe giren işçiler için sürelerin yasa sınırına çekilmesi.

• İkramiye ödemelerinin aynı ücretler gibi fiili çalışma esasına göre yapılması.

• Denkleştirme uygulanması ve bunun süresinin 4 ay olması.

• Telif çalışması yaptırılması.

Bunların yanı sıra:

• İlk defa toplu sözleşme imzaladığımız Bursa Şubemize bağlı Sistemi Comandi Meccanici Otomotiv San. ve Tic. A.Ş. işyeri için, saat ücretleri 3,00 YTL/saat'in altında olanların saat ücretlerinin 3,00 YTL/saate yükseltilmesi sağlanmıştır. Ücret zammı bu yükseltmeden sonra yapılacaktır. SCM, yan ve sosyal ödemelerde 2. grupta yer alacaktır. Ayrıca işyerinde her ay verilmekte olan erzak uygulaması ile çocuk yardımı uygulamasına da devam edilecektir.

• Önceki sözleşme döneminde 3. grupta yer alan Bosal Mimaysan işyerinin yan ve sosyal ödemelerde 2. gruba yükseltilmesi sağlanmıştır. Bu yükselme ile diğer işyerlerinden farklı olarak bazı yan ve sosyal ödemelerde %17 ile %53 arasında değişen oranlarda artış sağlanmıştır.

• Öznur, Doruk ve Süsler işyerlerinin bayram ödemeleri 189,75 YTL, yakacak ödemeleri 63,25 YTL olarak ödenecek, diğer yan ve sosyal ödemeler için 3. grup ödemeleri yapılacaktır.

• Gramer işyerinin bayram ödemeleri 155,25 YTL, yakacak ödemeleri 57,50 YTL olarak ödenecek, diğer yan ve sosyal ödemeler için 2. grup ödemeleri yapılacaktır.

• Delphi işyerinin yan ve sosyal ödemeleri yüzde 15 oranında artırılabilecek, ölüm yardımında izin süresi 4 güne çıkarılacak, öğrenim yardımından üyenin eğitim gören eşi de yararlanacaktır.

GRUP TİS YAN VE SOSYAL ÖDEMELER			
	1.GRUP	2.GRUP	3.GRUP
Bayram Parası	182,78	140,78	95,09
İzin Parası	200,07	148,20	109,92
Yakacak Yardımı	59,28	54,34	37,05
Evlenme Parası	335,92	335,92	230,94
Doğum Parası	208,71	208,71	142,03
Yemek Parası	3,36	3,36	3,36
Askerlik Yardımı	208,71	208,71	142,03
Vasita Yardımı	3,21	3,21	3,21
Ayakkabı Parası	46,93	46,93	35,81
Yolluklar (günlük)	4,20	4,20	4,20
Yolluklar (yatılı)	17,28	17,28	17,28
Çocuk Parası	4,32	4,32	3,36
Öğrenim			
İlköğrenim	83,98	83,98	81,51
Lise	116,09	116,09	95,09
Üniversite	166,73	166,73	142,03
Ölüm Parası			
Kendisi	271,70	271,70	177,84
İş Kazası	537,22	537,22	360,62
Yakını	142,03	142,03	98,80
Mahsup	1363,43	1363,43	901,54

Merkez TİS Komisyonu toplantısı

Bu süreçte, Sendikamızın toplu iş sözleşmesi süreçlerinde en yetkili danışma organı olan Merkez Toplu İş Sözleşme Komisyonu; Genel Merkez Kemal Türkler Salonu'nda toplantılar yaptı.

18 Kasım 2008 tarihinde toplanan komisyon, 2008-2010 Metal Grup Toplu İş Sözleşmesi geline süreci ve kapitalist ekonomin uluslararası ekonomik krizinin işyerlerine yansımaları ve işveren örgütü MESS'in dayatmalarına karşı yükseltilecek eylemlilikleri değerlendirdi.

19 Aralık Cuma Günü yapılan son toplantıda da, TİS süreci, MESS teklifleri ve işyerlerindeki durum tartışıldı..

Merkez Toplu İş Sözleşme Komisyonu toplantısı öncesi 18 Aralık 2008'de toplanan Başkanlar Kurulunda, Grup sözleşmesinde geline son durum görüşüldü.

“Metal İşçisinin Gerçeği” Bölge Toplantıları

2008-2010 Dönemi Metal iş kolu grup toplu iş sözleşmelerinde uyuşmazlık tutulmasının ardından, Sendikamız tarafından düzenlenen “Metal İşçisinin Gerçeği” başlıklı geniş katılımlı üye bilgilendirme ve basın toplantılarının ilki 15 Ekim tarihinde İstanbul’da düzenlendi ve diğer bölgelerde de birbiri ardı sıra toplantılar yapıldı.

İzmir, Eskişehir, Mersin’den düzenlenen toplantılar gazetemizin bir önceki sayısında yer almıştı.

Toplantılarda yaptığı açış konuşmalarına, Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu gündemde olan global ekonomik krize ve bu dönemde işverenin takındığı tutuma değinerek başladı:

“Kriz döneminde işveren, işçiler ile aynı gemide olduklarını söylüyor. Nedense aynı gemide olduğumuz, gemi su almaya başladık fark edildi. Kendi yayın organlarında ve kendi açıklamalarında yüksek kar oranı açıkladılar. O dönemlerde o yüksek karı işçi ile paylaştılar mı ki şimdi kriz bahanesi ile toplu iş sözleşmesi döneminde işçi çıkarmaya yöneliyor, işçilerin kazanılmış haklarına göz dikiyorlar” dedi. Bu dönem Birleşik Metal-İş’in vermiş olduğu mücadelenin tüm metal işçilerinin ve daha da ötesinde tüm işçi sınıfının mücadelesi olduğuna dikkat çekti.

KOCAELİ ŞUBE:

12 Kasım’da Kocaeli Sabancı Kültür Sitesi’nde düzenlenen bilgilendirme toplantısının açılışını Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu yaptı ve süreç hakkında bilgi verdi. Toplantıya; Kocaeli Şubemizdeki örgütlü işyerlerinden Bekart, Standard Depo, Cem Bilaetti Baysan Trafo, Anadolu Döküm, Ad Demirel, Trakya Sanayi’nden 300 kişi katıldı.

BURSA ŞUBE:

20 Kasım’da Bursa As Kültür Merkezi’nde düzenlendi. Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu’nun konuşma yaptığı toplantıya; siyasi parti ve demokratik kitle örgütü temsilcilerinin yanı sıra, Bursa bölgesinde örgütlü olduğumuz işyerlerinden 400 yakın metal işçisi katıldı.

GEBZE ŞUBE:

25 Kasım’da Gebze Zümrüt Düğün Salonu’nda düzenlendi. Toplantıya; Gebze bölgesinde örgütlü olduğumuz Grup Sözleşmesi kapsamındaki işyerlerinden 1000’e yakın metal işçisi katıldı.

İşçiler toplantı salonuna kortej oluşturup sloganlarla gelerek, toplantı öncesi Gebze sokaklarını eylem yerine çevirdi.

İSTANBUL 1 NOLU ŞUBE:

Son olarak da İstanbul 1 Nolu Şubemizde örgütlü işçilerin katıldığı toplantı 2 Aralık’ta Genel Merkez’de düzenlendi. Üyelerimizin sorularını da yanıtlayan Genel başkanımız süreç hakkında bilgi verdi.

Bölge toplantıları, slogan ve alkışların eşliğinde büyük coşkuya sahne oldu.

Cuma Yürüyüşleri

Grup Toplu İş Sözleşmesinin uyuşmazlıkla sonuçlanmasının ardından Sendikamız Birleşik Metal-İş'in başlattığı Cuma yürüyüşlerine katılım büyük oldu..

Örgütlü olduğumuz tüm işyerlerinde Sendikamıza üye binlerce metal işçisi, MESS'in hak tanımaz ve dayatmacı teklifini protesto etmek için, geleneksel hale gelen Cuma Yürüyüşleriyle kamuoyunun dikkatini çektiler..

İlki 17 Ekim'de yapılan yürüyüşlerin sonucusu olan 7. Cuma yürüyüşü, 28 Kasım'da gerçekleştirildi.

- Sabah saatlerinde gerçekleştirilen yürüyüşlerle metal işçileri sokağa çıkarken, işçiler fabrikaya 1-2 kilometre mesafede servisten inip işyerlerine doğru sloganlar eşliğinde yürüdü.

- Yürüyüşler esnasında işçiler; "MESS DAYATMALARINA HAYIR!, HAK YOKSA BARIŞ DA YOK!, ALİNTERİMİZİN HAKKINI İSTİYORUZ" yazılı büyük boy pankart ve sendikamız flamalarını taşıdılar.

- Yürüyüş sonrası fabrika önlerinde basın açıklamalarını Sendikamız Merkez Yönetim Kurulu ve Şube Yönetim Kurulundan yöneticilerimiz yaptı.

Metal işçileri, işverenler sendikası

MESS'in kapısına dayandı

MESS Grup Toplu İş Sözleşmesinin uyuşmazlıkla sonuçlanmasını ve kapitalist kriz sonrası işverenlerin dayatmalarına karşı metal işçileri yürüdü; "HAYIR!" dedi.

İstanbul Şişli Abide-i Hürriyet Meydanı'nda toplanan Sendikamız üyesi yaklaşık 300 metal işçisi yolu trafiğe kapatarak MESS (Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası)'nın önüne sloganlarla bir protesto yürüyüşü düzenledi ve oturma eylemi gerçekleştirdi.

11 Kasım'da gerçekleştirilen yürüyüşte; "MESS Dayatmalarına Hayır" yazılı büyük boy pankart ve sendikamız flamalarını taşıdı.

Yürüyüş ve oturma eyleminde; "İşten Atılmalar Yasaklansın", "MESS, MESS Şaşırma Sabrımızı Taşırma", "Krizin faturası patronlara", "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni", "İş Ekmek Yoksa Barış Da Yok", "Esnek Çalışmaya Hayır", "Sefalet Zamlarına Hayır", "Kazanılmış Haklarımıza Dokundurtmam", "Ürettik Kazandırdık Hakkımızı İstiyoruz", "Metal İşçisi Köle Değildir" ve benzeri sloganlar atıldı.

"MESS'in dayatmalarını kabul edecek miyiz?", "Esnekliği kabul edecek miyiz?" "Sadaka ücretini kabul edecek miyiz?" sorularını İşçiler; "HAYIR!" diyerek yanıtlayarak, alkış ve düdüklemeyle protesto ettiler.

Yürüyüş sonrası MESS önünde düzenlenen basın açıklamasını Sendikamız Genel Sekreteri M. Selçuk Göktaş yaptı.

Yaşanan krizin, kapitalist sistemin krizi olduğunu belirterek başladığı konuşmasında; M. Selçuk Göktaş; "Başbakan 'Hamdolsun iyiyiz' diyor ama MESS ve işverenler, kriz gerekçesiyle çok farklı uygulamalar yapıyorlar. Sermaye yasal dayanak ve fiili uygulamalarla, her krizde işten çıkarmalarla, reel ücretleri düşürerek, sosyal haklarımızı geriletirerek, batan bankaların zararlarını toplumun sırtına yükleyerek fatura halka çıkarılıyor. Bunun can alıcı sonuçlarını en son 2001 krizinde yaşadık. Sermaye bugün de işten çıkarmaları, sıfır zammı, ücretsiz izinleri, kazanılmış ekonomik ve sosyal hakların gaspını gündeme getirmeye başlamıştır" dedi.

Göktaş, Türkiye ekonomisinin 2001 krizinden bu yana önemli üretim artışları gerçekleştirdiğini belirterek, "Bu dönemde kapasite kullanım oranları sınırları zorlamış, artan verimlilikle karlar katlanmış, yeni yatırımlar gündeme gelmiştir. Bu büyümenin yaratıcısı hiç şüphe yok ki işçilerdir" dedi.

İşverenlerin 'Metal işçisi üzerine düşeni yaptı' sözlerini hatırlatan Selçuk Göktaş; "O zaman şimdi siz üzerine düşeni yapın, çünkü bir aldık beş kazandırdık. Buna rağmen krizin en ufak belirtisinde, fatura hemen işçilere çıkartılmak istenmektedir. Başbakan ilk kez doğru bir şey söyledi; 'Biliyoruz, işverenlerin en az iki yıllık zuluları var' dedi. Evet doğru! İki yıllık değil en az 5 yıllık zuluları var" dedi.

Sendikamız Birleşik Metal-İş'in; emekçilerin haklarının gasp edilmesine karşı mücadele bayrağını yükseltme kararlılığında olduğunu söyledi.

Bursa Şubemize bağlı üyelerimiz de, şube yöneticileri ile MESS Bursa Temsilciliği önünde eş zamanlı bir eylem yaptılar.

İşçiler fabrikaya kapandı

Mudanya'da kurulu bulunan Türk Prysmian Kablo ve Sistemleri A.Ş. fabrikasında çalışan Sendikamız üyesi 400 işçi, MESS'in 2008-2010 Grup Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerindeki başta ücret olmak üzere esneklik maddelerini

protesto etmek amacıyla 26 Kasım günü vardiya çıkışı "işyerini terk etmeme" eylemi yaptı. Prysmian işçilerinin eylemine Bursa Şubemizde örgütlü diğer işyerlerinde çalışan üyelerimiz de destek verdi.

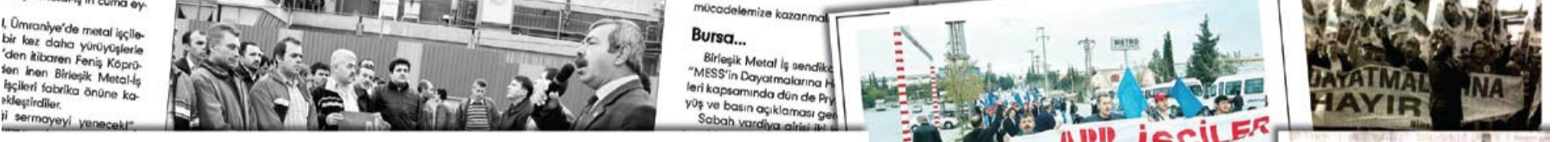

Baltacı: Birleşik Metal-İş'te Cuma Yürüyüşleri
Metal işçileri eylemlere ara vermiyor

Orhangazi İlçesi'ndeki Asil Çelik Fabrika- s'ın önünde toplanan 500 civarında işçi, Cuma Yürüyüşlerini gerçekleştir- mesini protesto ettiler.

Bekaert fabrikası önünde toplanan Birleşik Metal-İş işçileri, Türk Metal Genel Başkanı Mustafa Özbek'i protesto ettiler. (Ahmet Kurt)

Birleşik Metal-İş Sendikası'nın 2008-2010 Türki- ve Metal Sanayicileri Sendikası (MESS) Grup- unun 2008-2010 yılları için hazırladığı sözleşme- nin sonuçlanmaması nedeniyle...

Metal'de eylemler başladı

Metal sektöründe BİRLEŞİK METAL-İŞ'in örgütlü olduğu fabrikalarda dün eylem yapıldı. Sendikanın Gebze, Kocaeli, İzmir, İstanbul'da örgütlü olduğu 12 fabrikada yürüyüş yapıldı, işe geç başlandı. Sadece Gebze'deki yürüyüşe 3 bin emekçi katıldı

Metal işçisinin sabrı taşıyor

Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi metal işçileri, MESS'in dayatmalarına karşı eylemlerini sürdürüyor. Servislerden inerek fabrikalarına yürünen işçiler, işe geç saat başlıyorlar. Dağıttıkları bildirilerle diğer çalışanları da taleplerini içeren...

Metalde ilk kez grev eğitimi

METAL iş kolunda işveren sendikası ile çalışanlar arasındaki toplu sözleşme...

DİSK BİRLEŞİK METAL-İŞ DİSK

Tilki vaaza başlamışsa kümesteki tavuklara dikkat edin!

TÜRK METAL

YİNE TESLİM OLMAYA KARAR VERDİ

Dünyanın ve Türkiye'nin en büyük ve en ünlü sarı-sendikası Türk Metal, grup toplu iş sözleşmeleri sürecindeki yaşadığı sıkışmayı aşmak için MESS'in tekliflerini kabul etmeye hazırlanıyor. 12 Kasım günü İstanbul Bağcılar Spor Salonu'nda Genişletilmiş Temsilciler Kurulu adı altında yapılan ama aslında sendika temsilcileri ve işverenlerin birlikte belirledikleri isimlerin mesai saatleri içinde işverenin araçlarıyla taşındığı toplantıda, taşeron Türk Metal Başkanı, Ergenekon gazisi, emlak kralı, televizyon komisyoncusu M. Özbek'in yaptığı açıklamalar, yeni bir teslimiyetin ve satışın işaretlerini vermektedir.

Özbek konuşmasında aynen şöyle dedi: "Ey işverenler, ey MESS! Biz size söz veriyoruz. Her şart altında çalışmaya varız. Her türlü çalışmaya söz veriyoruz. Siz de iş güvencesi için söz veriyor musunuz?"

Özbek, bu hafta sonu MESS yönetimi ile görüşeceklerini de aynı konuşmasında açıkladı.

Özbek'in açıklamalarından ortaya çıkmaktadır ki, Türk Metal 2008-2010 grup toplu iş sözleşmelerini bitirmeye karar vermiştir ama verilen bu karar metal işçilerini büyük bir ihanetle yüzütlü bırakacaktır.

"HER TÜRLÜ ÇALIŞMAYA SÖZ VERMEK" NE DEMEKTİR?

Açık ki Türk Metal MESS'in esneklikle ilgili tekliflerinin sözleşmeye girmesine onay verecektir.

Peki ne karşılığında? MESS işten çıkarmama sözü verirse! Buna çocuklar bile inanmaz ve ancak hainler böyle laf ederler.

Özbek iş güvencesi konusunda bu kadar duyarlıysa, yine kendi yaptığı açıklamaya göre Türk Metal'in yetkili olduğu işyerlerinde son birkaç ay içinde atılan onbinin üzerinde işçi için kılını niye kıpırdatmadığını da anlatsın. Uzel'in, Ford'un, Bosch'un, Tofaş'ın, Arçelik'in, Valeo'nun, Autoliv'in, Delphi'nin, Profilo'nun, BMC'nin, Cevher Döküm'ün işten atılan binlerce işçiyi anlatsın derdini.

Diyelim ki MESS böyle bir söz verdi, sonra da tutmadı. Ne yapacaksınız ey Özbek! Ya da bugüne kadar ne yaptın!

Özbek, aslında MESS'in ağzını kullanmaktadır. MESS de esnekliği savunurken aynı şekilde, esnekliğin güvence getireceğini söylemektedir.

İşçinin fazla çalışma ücretlerini denkleştirme adı altında cebe indireceksin yani işçiyi fazla çalıştırıp ücretini vermeyeceksin bu güvence olacak, öyle mi? Bunun adı düpedüz sömürdür.

İşyerlerini sendikasız, toplu iş sözleşmesiz geçici işçilerle dolduracaksın, bunlarla süresi belirli sözleşmeler yapacaksın sonra bunları kapının önüne koyacaksın. Bu mu iş güvencesi? İşçilerin yarım asırlık kazanımları olan ikramiyeleri fiili çalışmaya göre ödeyeceksin ve ikramiyelerin yarısını cebe indireceksin ve buna iş güvencesi diyeceksin.

Bunların hepsi işçiyi köleleştirmektir, Başka bir şey değil.

Esneklik güvence değil, KÖLELİKTİR!

Esnekliğin olduğu yerde güvence değil, kölelik hakim olur. Esneklik işçinin piyasa koşullarına uydurulması demektir.

Piyasa açaksa çalışan; piyasa kapalıysa çalışmayan ve işçinin düzenli gelir elde etmeyi rüyasında gördüğü bir çalışma düzenidir.

Bu yaklaşım, metal işçilerini işten çıkarma tehdidi ile teslim alma, onları köle gibi çalışmaya zorlamaktadır.

"Esnekliği kabul edersek, iş güvencesi vereceğiz" sözü baştan aşağıya yalandır. Enelik kabul edildiğinde, başta iş güvencesi olmak üzere tüm haklar kağıt üzerinde kalmaz.

İşte Türk Metal bu adımı atacağını açıkça ilan etmiştir. Gerisi şovdur.

Özbek, bu hafta sonu MESS ile yapacakları görüşmede taleplerinin bu olacağını söylemekte ve eklemektedir: Bunu kabul etmezlerse bu ay sonu itibarıyla grev kararı alırız, demektedir.

Niye kabul etmesinler? Sen esnekliği kabul ettiğini ilan edeceksin ve MESS bunu kabul etmeyecek, öyle mi?

MESS sözleşmenin nasıl bitirileceği talimatını vermemiş olsa Özbek bu konuşmayı zaten yapamazdı.

NİYE AÇIKLAMA YAPMIYORSUN?

- MESS ikramiyelerin fiili çalışmaya göre ödenmesini, dolayısıyla ikramiye gün sayısını 120'den 60'a düşürmeyi, işçilerin aylık gelirlerini yüzde 16 düşürmeyi öneriyor.
- MESS fazla çalışma ücretlerinin yüzde 100'den, yüzde 75'e düşürülmesini öneriyor.
- MESS denkleştirme sürelerinin 4 aya çıkarılmasını ve işçinin onayının alınmamasını öneriyor.
- MESS, telafi çalışmanın sözleşmeye girmesine öneriyor.
- MESS, kıdem ve ihbar tazminatını yasal sınırlarına çekmek istiyor.
- MESS kapsam dışı sayısını artırmak istiyor.

İşyerlerinde asgari ücretin biraz üstünde ücretle çalışan işçilerin oranı yüzde 60'ı buldu. Bu işçilerin sorunlarını niye ağzına almıyorsun?

EVET, ÇOK SIKIŞTI İŞTE SIKIŞMASININ NEDENLERİ:

1. Darbeci ve terörist Ergenekon örgütünün finansörlüğü ile ilgili Cumhuriyet Savcılığı'nın başlattığı soruşturma.
2. Eski Türk Metal yöneticilerinin de dahil olduğu ve giderek etkinliğini artıran sendika içi muhalefet.
3. Sendikanın bulaştığı yolsuzluklarla ilgili açılan soruşturmalar ve sendikanın kayyuma gitme ihtimalinin her geçen gün güçlenmesi.
4. Sendikanın kasasından kendi üzerine geçirdiği, işçilerin aadatlarının üstüne konarak oluşturduğu inanılmaz kişisel mal varlığı ile ilgili belgelerin açığa çıkması.
5. Birleşik Metal-İş'in tüm metal işçilerinin taleplerini seslendirme konusundaki kararlı ve mücadeleci tavrı.

Nereye kaçacağını bilemiyor. Kendisini palazlandıranların kucağına koşuyor, sahiplerine yalakalanıyor.

Onların kendisini bir kez daha kurtaracağını unut ediyor.

Sonucu görecekiz.

Ama metal işçileri yeni bir ihanete daha kesinlikle izin vermeyecekler.

Özbek ve Türk Metal tarihsel ihanetlerini yine gerçekleştirirse bu yapacaklarının son ihanet olacağını en kısa zamanda görecekler.

İZMİR ŞUBE'DEN

İzmir Şubemizde örgütlü başta Delphi olmak üzere Lisi-Ftb, Şenkaya, Rettig Metal, Otomak ve Lemförder işçileri 28 Kasım 2008 tarihinde devam etmekte olan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde MESS'in başta ücret ve esneklik dayatmalarına, hükümetin krize karşı tutumunu protesto etmek için Üçyol Meydanı'ndan Konak'taki Çalışma Bakanlığı Bölge Müdürlüğü önüne yürüdü. 600 işçinin katıldığı yürüyüş apartmanlarının balkonlarına çıkan ve çevrede bulunan vatandaşlar

tarafından alkışlarla desteklendi.

Yürüyüşe DİSK ve KESK'e bağlı sendikaların yöneticileri katılarak destek verdi. Eylem Şube Başkanımız Ali Çeltik'in Bölge Müdürlüğü önünde yaptığı basın açıklaması ile son buldu. Basın açıklamasında kazanılmış haklardan taviz verilmeyeceği bunun için tüm metal işçilerinin mücadeleye katılma çağrısı yapıldı.

Konfederasyonumuz DİSK adına Genel İş Sendikası 5 Nolu Şb. Bşk. Mehmet Çınar'ın Basmane Meydanı'nda 16.12.2008 tarihinde "Krizin faturasını Ödemeyeceğiz" "Yapılan Zamlar Geri Alınsın" başlıklı bir basın açıklaması yapıldı. Sendikamız İzmir Şubede örgütlü işyeri Temsilcileri ile DİSK ve KESK'e bağlı sendikaların yöneticilerinin katıldığı eylem, coşkulu bir biçimde son buldu.

27.12.2008 tarihinde Şubemiz de yapılan Temsilciler Kurulu sonrasında "Krizin Faturasını Ödemeyeceğiz" başlıklı Meşaleli eyleme Temsilcilerimizle katılım sağlandı. Varyant'ta bulunan Selahattin Akçiçek Kültür Merkezi önünden başlayan ve yağmur altında devam

eden meşaleli eylem Büyük Şehir Belediyesi önünde yapılan basın açıklaması ile son buldu.

Küresel Barış ve Adalet Komitesi'nin çağrısıyla düzenlenen DİSK ve KESK'in "Filistin'e Destek" yürüyüşü 05.01.2009 tarihinde yapıldı. Eyleme; şube yöneticilerimiz ile birlikte örgütlü olduğumuz işyerlerinden 300 üyemiz ile katılım sağlandı. Akşam saat 17.30'da Basmane de bulunan Konak Belediyesi önünden başlayan yürüyüş Büyük Şehir Belediyesi önünde son buldu. Filistin'e destek sloganlarının atıldığı yürüyüşte Şubemiz eylem boyunca yüksek katılımı ve disiplini ile eylemde belirleyici oldu.

ESKİŞEHİR ŞUBE'DEN

Eskişehir'de sendikacılar, 2009 yılına açlık grevinde girdi. Büyükşehir Belediyesi Kültür Merkezi'nde işten atılmaların durdurulması, atılan işçilerin geri alınması ve asgari ücretin yükseltilmesi talebiyle ve genel olarak emekçilerin sorunlarına dikkat çekmek amacıyla; DİSK Bölge Temsilcisi ve Sendikamız Eskişehir Şb.Bşk. Bayram Kavak, KESK/Eğitim-Sen Şb.Bşk. Süleyman Solak, Türk-İş'e bağlı Kristal-İş Sendikası Şb.Bşk. İsmail Ayer, yeni yıla açlık grevinde "merhaba" dedi. 3 günlük protesto amaçlı açlık grevindeki sendikacıları, aileleri yalnız bırakmadı.

Dostel Makine'de önce ücretsiz izin yapılması, daha sonra ise ücretsiz izindeki 40 işçinin noter kanalıyla çıkışının verilmesi eylemle karşılandı. 27 Kasım'da işten atılmalar üzerine Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nden ilçe merkezine doğru 8 kilometredeki bir yürüyüş düzenlenerek işten atılmalar protesto edildi. Üyelerimizin fabrika önünde bekleyişlerine devam ediyor.

GEBZE ŞUBE'DEN

Gebze Şubemizde örgütlü olan Organize Sanayi Bölgesi'ndeki Arfesan'da Kurban Bayramı öncesi 74 işçinin işten atılması üzerine protesto eylemi düzenlendi.

BURSA ŞUBE'DEN

Cumhuriyet Halk Partisi İstanbul Milletvekili Cevdet Selvi ve CHP Bursa İl Başkanı Gürhan Akdoğan Şubemizi 03.01.2009 tarihinde ziyaret etti. Ziyarette; Bursa'da özellikle de ekonomik kriz gerekçesiyle yaşanan işten atılmalar ve genel olarak çalışma hayatıyla ilgili görüş alışverişinde bulunuldu.

Cumhuriyet Halk Partisi İstanbul Milletvekili Cevdet Selvi ve CHP Bursa İl Başkanı Gürhan Akdoğan Şubemizi 03.01.2009 tarihinde ziyaret etti. Ziyarette; Bursa'da özellikle de ekonomik kriz gerekçesiyle yaşanan işten atılmalar ve genel olarak çalışma hayatıyla ilgili görüş alışverişinde bulunuldu.

Bursa Halk Meclisi'nin düzenlediği "Sermayenin Kriz Fırsatçılığı ve Emekçilerin Tutumu" Paneli Ördekli Kültür Merkezi'nde yoğun kar yağışına rağmen 24 Aralık Çarşamba günü gerçekleşti. Bursa Halk Meclisi ve konukların katılımıyla yapılan Panel yaklaşık 250 kişi katıldı. Yürütme Kurulu adına konuşan DİSK Bursa Bölge Temsilcisi Ayhan EKİNCİ Bursa Halk Meclisinin oluşum sürecini aktardı.

Panelde, Sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, KESK Genel Başkanı Sami Evren ve ekonomistler Gaye Yılmaz, Mustafa Sönmez ve Temel Demirel katıldı.

Yetki-İşkolu İtirazı Davalarında Son Gelişmeler

AKS Otomotiv

AKS Otomotiv San. ve Tic. A.Ş. işyeri için 16.11.2007 tarihinde yaptığımız başvuru sonucunda Bakanlık, 03.01.2008 tarihli olumlu yetki tespiti yazısı ile işyerinde gerekli çoğunluğu sağladığımızı belirtmiştir. Bakanlığın olumlu yetki tespitine karşı işveren itiraz etmiştir. Yetki itirazı davası İstanbul 5. İş Mahkemesi'nde devam etmektedir. Duruşma tarihi 17.03.2009'dur.

AKS Otomotiv San. ve Tic. A.Ş. işyerinde Bakanlığın yetki başvurumuzu öğrenen işveren işkolu tespiti için başvurmuştur. Bakanlık, işyerinin "Metal" işkolunda kurulu olduğuna karar vermiştir. Bakanlığın işyerinin "Metal" işkolunda kurulu olduğuna ilişkin tespitine işveren itiraz etmiştir. İstanbul 1. İş Mahkemesi'nde görülen işkolu itirazı davasında dosyanın incelenerek rapor verilmesi için bilirkişi heyetine gönderilmesine karar verilmiştir. Duruşma tarihi 18.02.2009'dur.

Güven Elektrik

Güven Elektrik San. Mamul. İml. ve Tic. A.Ş. işyerinin "Metal" işkolunda kurulu olduğuna dair Yargıtay kararı üzerine Bakanlık işyerinde gerekli çoğunluğu sağladığımızı dair olumlu yetki tespiti yazısını düzenleyerek tarafımıza göndermiştir. İşveren bu tespite itiraz etmiştir. Dava İstanbul 5. İş Mahkemesi'nde görülen davada, dosyanın incelenerek rapor verilmesi için bilirkişi heyetine gönderilmesine karar verilmiştir. Duruşma tarihi 12.02.2009'dur.

MMZ-Onur Boru

MMZ-Onur Boru Profil Üretim San. ve Tic. A.Ş. işyerinde için 08.09.2008 tarihinde yaptığımız başvuru sonucunda Bakanlık, 27.10.2008 tarihli olumlu yetki tespiti yazısı ile işyerinde gerekli çoğunluğu sağladığımızı belirtmiştir. Bakanlığın olumlu yetki tespitine karşı işveren itiraz etmiştir. Yetki itirazı davası İstanbul 3. İş Mahkemesi'nde devam etmektedir. Duruşma tarihi 17.02.2009'dur.

Ar-Metal

Ar-Metal Montaj Elektrik Ağaç ve Taahhüt San. ve Tic. Ltd. Şti. işyerinde yürüttüğümüz örgütlenme çalışmalarını sonucunda 02.08.2007 tarihinde Bakanlığa çoğunluk tespiti için başvuru yapılmıştır. Bakanlık 11.12.2006 tarihli yazısı ile işyerinde gerekli çoğunluğu sağlayamadığımızı belirtmiştir. Bakanlığın olumsuz yetki tespitine karşı itiraz ettiğimiz dava lehimize sonuçlanmış olup dosya Yargıtay'dadır.

Tezcan Galvaniz

Tezcan Galvanizli Yapı Elemanları A.Ş. işyerinde yürütülen örgütlenme faaliyeti sonucunda yapılan başvuru neticesinde Bakanlık 17.04.2008 tarihli olumlu yetki tespiti yazısıyla işyerinde gerekli çoğunluğu sağladığımızı belirtmiştir. Bakanlığın olumlu yetki tespitine karşı işveren itiraz etmiştir. Yerel mahkemenin lehimize verdiği karar yerel mahkeme işyerinde gerekli çoğunluğu sağladığımızı tespiti ile davanın reddine karar vermiştir. Karar işveren tarafından temyiz edilmiş olup yerel mahkeme kararı Yargıtay tarafından onanmıştır.

Tanatar Kalıp

Tanatar Kalıp Pres İşleri San. ve Tic. Ltd. Şti. işyeri ile

ilgili olarak Bakanlığın olumsuz çoğunluk tespitine karşı açmış olduğumuz davada yerel mahkemenin, işyerinde yasanın aradığı gerekli çoğunluğu sağlayamadığımızı dair kararı Yargıtay tarafından onararak kesinleşmiştir.

Tega

Tega işverenliği tarafından, uygulanan grevin iyiniyet kurallarına aykırı olduğu iddiası ile "grevin durdurulması" talebiyle açılan ve Ankara 9. İş Mahkemesi'nin 2008/125 E. sayılı dosyasında görülen davada davanın reddine karar verilmiş olup dosya temyiz aşamasındadır.

Örgütlenme Faaliyetleri Nedeniyle İşten Çıkışlarla İlgili Bilgiler

Sinter Metal

Sinter Metal İmalat San. A.Ş. işyerinde çalışan işçilerin sendikamıza üye olma talepleri üzerine anılan işyerinde örgütlenme çalışmalarına başlanılmıştır. Sendikal faaliyetin işveren tarafından duyulması ve bu sebeple işçi çıkarılmasını önlemek amacıyla bu çalışmalar, mesai saatleri dışında sendikada komisyonlar aracılığıyla yürütülmüştür. Ancak, sendikada örgütlenme faaliyetlerini öğrenen işveren, bu çalışmalara öncülük eden ve komisyonlarda görev alan 37 işçinin iş sözleşmesini, haklı ve geçerli bir neden olmaksızın 18- 19.12.2008 tarihi itibarıyla feshetmiştir.

İşyerindeki Sendikal örgütlenme, üyelik aşamasına geldiğinden 19 Aralık günü, üretim bölümünde çalışan işçilerin çoğunluğu, sendikamıza üye olmuşlardır. Örgütlenmenin, çıkarılan 37 işçiyle sınırlı olmadığı, Sendikamızın bütün işçiler tarafından benimsendiği, İşveren tarafından anlaşılmıştır. Cuma günü çalışanların çoğunluğunun üye olması üzerine Sendikamız 22.12.2008 Pazartesi günü, yeni üyeliklerle birlikte yetki tespiti için, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na başvurmuştur.

Bu başvuruda, 4857 Sayılı Yasa'nın 2. maddesine aykırı olarak asıl işte asıl işveren Sinter Metal işçileri ile birlikte çalışan ancak kayıt üzerinde alt işveren olarak gösterilen Misan İnşaat ve Mek. İm. San. Ltd. Şti., Sinter Metal Tek. Ar. Ve Geliştirme Hiz. A.Ş., Sinter Metal Metalurji ve Kalıp San. ve Tic. A.Ş., Arge Ulus. Ar. Ve Gel. Faal. A.Ş., Yatsan Yat. Mal. San. ve Tic. A.Ş., Yatpa Yatırım Mal. Paz. Ve Tic. A.Ş., Soğutma Elemanları San. Ltd. Şti., Sinter Metal İlk Mad. Malz. Ve Mamul Malz. Pazarlama A.Ş. ve Sinter Metal Paz. Ve Tic. A.Ş. şirketlerinin işçileri, asıl işverenin işçisi sayıldığından, çalışan işçi ve üye sayısının tespitinde dikkate alınması talep edilmiştir.

22.12.2008 günü servisleriyle işyerine gelen üretim işçileri, bir süre kapıda bekletilmiş, işverenin görevlendirildiği bir idari personel, elindeki megafonla işe alınmayacaklarını söyleyerek, listeden isimleri okumaya başlamıştır. Gürültü içinde isimler bile anlaşılamamıştır. Başka hiçbir açıklama yapılmamış, fesih yazısı verilmemiştir.

Sendikamız tarafından, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Çalışma Genel Müdürlüğü, İstanbul Valiliği, Ümraniye Kaymaklığı ve İstanbul İl Emniyet Müdürlüğü'ne başvuruda bulunularak, işverenin, işçilerin Anayasa ve yasalarla koruma altına alınmış olan örgütlenme hakkını ihlal ettiği açıklanarak, işbaşı yapmalarının sağlanması talep edilmiştir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Müfettişleri

tarafından işyerinde inceleme yapılmış olup hazırlanacak rapor beklenmektedir.

Ayrıca işverenin, Anayasa ve yasalar ile güvence altına alınmış olan sendikal hakların kullanımını engellemeye yönelik eylem ve işlemleri ile TCK 118. maddesine muhalefet eden Sinter Metal İmalat San. A.Ş. yetkilileri hakkında 22.12.2008 tarihinde Ümraniye Savcılığı suç duyurusunda bulunulmuştur.

18-19-22 Aralık 2008 tarihlerinde işyerinde haklı ve geçeli bir neden olmaksızın sendikamıza üye oldukları için iş sözleşmeleri feshedilen üyelerimiz için Üsküdar 3. İş Mahkemesi'nde işe iade davaları açılmıştır. Açılan bu davalarda fesihlerin geçersizliğini ile üyelerimizin işlerine iade edilmeleri, 4 ay boşa geçen sürenin ücretlerinin ödenmesi ve işe başlatılmamaları halinde sendikal tazminata hükmedilmesi talep edilmiştir. Açılan davaların ilk duruşması 20.02.2009 günü saat 09.30'da Üsküdar Çiçekçi Adliyesi'nde görülecektir.

Tezcan Galvaniz

Tezcan Galvanizli Yapı Elemanları A.Ş. işvereni yetki itirazı davasının lehimize sonuçlanmasının hemen ardından 30 üyemizin iş sözleşmelerini 17.11.2008 tarihinde ekonomik kriz gerekçesi ile feshetmiştir. Bu fesih işlemlerinin ardından üyelerimizin baskılara rağmen sendikamızdan istifa etmemeleri üzerine işveren, 76 üyemizin iş sözleşmeleri 26.12.2008 tarihinde yine ekonomik kriz gerekçesi ile sona erdirmiştir. Bu üyelerimiz için işe iade davaları açılacaktır. 30 üyemiz için açılan işe iade davalarının 2. duruşmaları 19.02.2009 tarihinde yapılacaktır.

İmzalanan Sözleşmeler

İstanbul 2 Nolu Şubemize bağlı RSA TESİSAT MALZEMELERİ SAN. ve TİC. A.Ş. işyerinde 17/07/2008 tarihinde başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde 15/12/2008 tarihinde anlaşma sağlanmıştır. Yürürlük tarihi: 01/10/2008 - 30/09/2010

İstanbul 2 Nolu Şubemize bağlı yeni örgütlenilen SURTEL KABLO SAN. A.Ş. işyerinde 11/08/2008 tarihinde başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde 19/11/2008 tarihinde anlaşma sağlanmıştır. Yürürlük tarihi: 01/07/2008 - 30/06/2010

İstanbul 1 Nolu Şubemize bağlı EĞE SANAYİİ A.Ş. işyerinde 29/08/2008 tarihinde başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde 27/11/2008 tarihinde Anlaşma sağlanmıştır. Yürürlük tarihi: 01/09/2008-31/08/2010

Kocaeli Şubemize bağlı CEM BİALETTİ EV VE MUTFAK EŞYALARI SAN. ve TİC. A.Ş. işyerinde 05/12/2008 tarihinde uygulanmak üzere alınan grev kararı taraflar arasında sürdürülen görüşmeler sonucunda 02/12/2008 tarihinde anlaşma sağlanmıştır. Yürürlük tarihi: 01/07/2008-30/06/2010

Yeni Seçilen Temsilcilerimiz

DOSTEL MAKİNA SAN. A.Ş.

Baştemsilci: Selçuk Balcı

Temsilci: Savaş Özorman

Temsilci: Özcan Yoloğlu

TEZCAN GALVANİZLİ YAPI ELEMANLARI A.Ş.

Baştemsilci: Harun Özkan

Temsilci: Yurdal Kiremitçi

Temsilci: Adem Durgut

ASEMAT OTOMOTİV YAN SAN. VE TİC. A.Ş.

Baştemsilci: Yusuf Yıldız

Temsilci: Durhan Sönmez

ASEMAT OTOMOTİV YAN SAN. VE TİC. A.Ş.

Baştemsilci: Ramazan Olçay

Yeni seçilen baştemsilci ve temsilcilerimize, başarılar diliyoruz...

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu'ndan Sendikamıza ziyaret: Ortak mücadele için bir adım

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu yürütmesinde bulunan sendikacılar, 10 Kasım 2008 tarihinde sendikamızı ziyaret etti. MESS Grup Toplu İş Sözleşmesi'nde gelinen süreç ve metal işçilerinin talepleri hakkında bilgilendirme yapıldı ve kapitalist krizin faturasının işçilere ödetilmek istenmesine karşı yürütülecek olan mücadelenin ortaklaştırılması konusunda fikir birliğine varıldı.

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu yürütmesinde bulunan; Haber-İş İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Levent Dokuyucu, Tez Koop-İş 2 No'lu Şube Başkanı Rabia Özkaraca ve Harb-İş Anadolu Yakası Şube Başkanı Hüseyin Över, Platform olarak Konfederasyon ve sendika ayrımı yapmadan İstanbul'daki mücadeleyi ortaklaştırmayı amaçladıklarını ifade ettiler.

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu bu ziyaretten duyduğu memnuniyeti dile getirdi. Krizle birlikte emekçilerin üzerindeki baskılanmanın arttığını, bu nedenle bu süreçte yerel ve ortak hareketlerin önemini daha da artırdığını kaydetti. "Mücadeleye bir kişinin daha katılması bizim için çok önemli. Örgütlü kesimin yanı sıra örgütsüz işçilerin bu sürece katılması sağlanmalı" dedi.

İşyeri ziyaretleri

Genel Merkez Yöneticilerimiz, çeşitli tarihlerde, işyerlerini ziyaret ederek, üyelerimiz ile tezgah başlarında, yemeklerde birlikte oldular, karşılıklı sohbetler gerçekleştirdiler...

Sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, Gebze Şube Yönetimi ile birlikte, 08.01.2009 tarihinde Makine Takım'da çalışan üyelerimizle bir toplantı yaptı.

Sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, İstanbul 1 Nolu Şube yönetimi ile birlikte 08.01.2009 tarihinde Anadolu Motor işyerini ziyaret ederek, üyelerimizle bir araya geldi.

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu, Kocaeli Şube Başkanımız ile birlikte 07.01.2009 tarihinde Tezcan Galvaniz'de işten atılan işçilerin durumuyla ilgili olarak Kocaeli Valisi. Gökhan Sözer ile bir görüşme gerçekleştirdi.

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu, Genel Örgütlenme Sekreterimiz Özkan Atar ile birlikte, 05.01.2008 tarihinde Sinter Metal'den işten çıkarılan üyelerimizin durumu ile ilgili Kartal Kaymakamı Hasan Bağcı ve Ümraniye Kaymakamı Mehmet Ali Yıldırım ile bir-

rer görüşme yaptılar.

Sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve Eğitim Genel Sekreterimiz Celalettin Aykanat, 29.12.2008 tarihinde ekonomik kriz gerekçesiyle işten atılmaları protesto etmek amacıyla kendilerini fabrikaya kapatan Tezcan Galvaniz işçilerinin mücadelesi destek olmak ve bilgilendirme amacıyla fabrika önünde bir basın toplantısı düzenlediler.

Kadıköy Belediyesi'ne bağlı sağlık birimlerinde çalışan emekçilerin, Dev Sağlık-İş'te örgütlenmeleri üzerine işten çıkarılmalarını protesto amacıyla 24.12.2008 tarihinde Kadıköy Belediyesi önünde yapılan eyleme, Sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ile birlikte bir grup çalışanımız destek verdi.

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu, Gebze Şube Yönetimi ile 15.12.2008 tarihinde Dostel Makina işyerini ziyaret ederek işverenlik ve işçilerle görüşmelerde bulundu.

Desa işçileri ve onların simgesi olan

Emine Arslan'la dayanışma

Türkiye Deri-İş Sendikası'nın 29 Nisan 2008 tarihinden itibaren DESA'da yürüttüğü sendikal örgütlenme mücadelesi kararlılıkla devam ediyor. Firmanın Düzce fabrikasında bir grup işçinin yanı sıra 8 yıldır çalıştığı Desa Deri Fabrikası'ndan sendikal olma hakkını kullandığı için atılan Emine Arslan 3 Temmuz 2008 tarihinden itibaren direnişini sürdürüyor.

Sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve Genel Yönetim Kurulu üyelerimiz, 4 Aralık Perşembe günü Sefaköy DESA Deri fabrikasında işten atılan ve Sendikalı olarak işe geri alınmak için tek başına da olsa tüm saldırılara rağmen direnişini sürdüren Emine Arslan'la dayanışma için, bir ziyaret gerçekleştirdiler. Ziyaretin ardından bir basın açıklaması yapıldı.

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu, 5.12.2008 günü Tezcan Galvaniz'den işten atılmaları protesto etmek ve işyeri geri dönmek üzere mücadele eden üyelerimizle bayramlaştı.

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu ve Genel Eğitim Sekreterimiz Celalettin Aykanat ile birlikte İstanbul 1 Nolu Şube yöneticilerimiz 05.12.2008 tarihinde Anadolu Isuzu'da üyelerimizle birlikte toplantılar yaptılar. Ardı sıra aynı gün; Gebze Şube yönetimi ile Dostel Makina'daki üyelerimizle bayramlaştılar.

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu Kocaeli Şube yöneticilerimiz ile birlikte Kocaeli Bölgesinde sorunlu işyerlerimizle ilgili bilgilendirme amacıyla; 04.12.2008 tarihinde Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkanı İbrahim Karaosmanoğlu ile görüştüler.

02.12.2008 tarihinde Tezcan Galvaniz'den işten atılan üyelerimiz ile

ilgili olarak bilgilendirme yapmak üzere Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu ve Genel Sekreterimiz M. Selçuk Göktaş Kocaeli milletvekili Sefa Sirmen ile İzmit'te bir görüşme yaptılar.

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu, 24.11.2008 tarihinde, Petrol-İş Sendikası Genel Merkezi'nde düzenlenen sendika genel başkanlarının katıldığı ekonomik kriz ve sonuçlarının görüşüldüğü toplantıya katıldı.

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu ile beraberindeki heyet; 25.11.2008 tarihinde Tezcan Galvaniz'deki üyelerimizle de bir araya geldi.

Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu, Gebze Şube Yönetimimiz ile birlikte, 21.11.2008 tarihinde Bosal Mimaysan işyerini ziyaret ederek üyelerimizle bir araya geldi.

Yönetim Kurulu üyelerimiz ve işten atılan işçiler Ankarada, Çalışma Bakanı ile görüştü

İşten atılmalar yasaklansın

Sermayenin her kriz döneminde olduğu gibi işten çıkarmalarla, reel ücretleri düşürerek, dolaylı vergileri artırarak, sosyal hakları geriletirerek, batan bankaların zararlarını toplumun sırtına yükleyerek faturayı işçi sınıfı ve yoksul halka çıkarmaya çalışıldığı günlerde; Sendikamız Genel Yönetim Kurulu üyeleri ile son dönemde işten atılan üyelerimizi temsilen 100 işçi, Sendikamız taleplerini iletmek ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik ile görüşmek üzere; 26 Kasım 2008 tarihinde Ankara caddelerinde Bakanlık ve TBMM önündeydi.

Sendikamız Birleşik Metal-İş, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'e bir hafta önceden gönderdiği yazıda, Bakan'dan randevu talebinde bulunarak; Bakanlığın acilen "Genel ekonomik kriz olduğunu açıklamasını ve Türkiye İş Kurumu'na İşsizlik Sigortası Fonu'nun, krizden etkilenen işyerlerindeki işçiler için kullanılması" talimatını vermesi istemişti.

İşten atılan işçiler Başkent Ankara'da güne; sabah 9.30'da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde oturma eylemi başladı. "Gebze Philips işyerim kapandı", "Bursa Asil Çelik işyerinde ücretsiz izne çıkarıldım", "Düzce MMZ Boru İşyerinden atıldım", "Kocaeli Tezcan Galvaniz işyerinden atıldım", "İstanbul Yakacık işyerinden atıldım" pankart ve dövizler taşındı. "İşten atılmalar yasaklansın", "Krizin faturası pat-

ronlara", "Krizin faturasını ödemeyeceğiz" vb. sloganlar atıldı. Eylem Ankara'da o gün grevlerinin 296. gününde olan TEGA işçileri "Bakanlık uyuma, yasaları uygula" pankartı ile destek verdi.

Sloganlarla eylem devam ederken Sendikamız Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu başkanlığında bir heyet; Çalışma Bakanı ve Müsteşarı ile bir görüşme gerçekleştirildi. Görüşmede; Sendikamız tarafından hazırlanan "Kriz Gerekçesiyle İşten Çıkarma ve Ücretsiz İzin Uygulamaları Hakkında Görüş ve Önerileri" başlıklı taleplerimiz iletildi.

Görüşmenin ardından açıklama yapan Genel Başkanımız Adnan Serdaroğlu, aylardır bölgelerde trajik olaylar yaşandığını, fabrikalarda işten atılmaların, ücretsiz izne ayırmaların yaşandığını söyledi.

"Sesimizi Ankara'ya duyurabilmek için atılan işçilerin temsilcileriyle geldik" diyen Serdaroğlu, "İşveren, canı yanan, işten atılan işçilerimizi kurban bayramı öncesi kurban etti" diye konuştu.

İşten atılan Sendikamız üyesi işçiler saat 13.30'da Yüksel Caddesi'nde oturma eylemi devam ederken, Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni de ziyaret eden heyetimiz saat 14.00'de ÖDP Genel Başkanı Ufuk Uras ile bir görüşme yaptı.

Eylemle ilgili daha fazla fotoğrafı ve Kriz Gerekçesiyle İşten Çıkarma ve Ücretsiz İzin Uygulamaları Hakkında Görüş ve Önerilerimizi internet sitemizden okuyabilirsiniz.

Saat 15.00'te CHP Genel Merkezi ziyaret edilerek, Genel Başkan Yardımcısı Cevdet Selvi ve Genel Sekreter Yardımcısı Mehmet Seviğen ile görüşüldü, taleplerimiz iletildi.

Gönen'de Eğitim Seminerleri

"Genç kadın işçilerin işyerlerinde, toplumda sorunları"

30 Kasım-5 Aralık 2008 tarihinde sendikamızın Gönen-Kemal Türkler Eğitim ve Dinlenme Tesisleri'nde yapılan eğitime toplam 24 kişi katıldı.

Sendikamızın örgütlü olduğu işyerlerinden 12 kadın işçi ve yine DİSK'e bağlı Tekstil İşçileri Sendikası'nın da değişik işyerlerinden 9 kadın işçi seminere aktif olarak katıldılar.

Kadın işçilerin geldikleri işyerleri SCT Filtre, Penta Elektronik, Gretsch-Unitash, Makine Takım, LİSİ AEROSPACE, Cem Bialetti, VF EGE, BEMAŞ, Kilim Mensucat, Delphi Diesel'di.

Seminerde işçi kadınların işyerindeki ve toplumdaki sorunlarının yanı sıra, Uluslar arası Sözleşmelerde İşçi Kadın Hakları, Birleşmiş Milletler Sözleşmesi, ILO Sözleşmeleri, İnsan Hakları Sözleşmesi, kadın işçiler konusunda ulusal mevzuat-Anayasa, İş Kanunu, yönetmelikler-doğum, analık, gece ve ağır işlerde çalıştırma yasağı vb., sendikalarda işleyiş ve kadınların temsiliyeti, hakları, Medeni Kanun ve Ceza Hukuku-taciz vb., işçi ve evde kadın olmak gibi konular ele alındı.

İşçi Kadınların da kendi somut durumları ile ilgili yaptıkları sunumlar işyerlerinin

de, evde ve toplumda kadın işçilerin sorunlarını yalın bir şekilde ortaya koyan ve sorunların derinliğini de gösteren sunumlar oldu.

Üç ayrı günde değişik konularla ilgili yapılan çalışma gruplarında ortaya çıkan sonuçlar öğreticiydi.

Çalışma gruplarının sonuçları, çalışma grupları adına değişik sunumcular tarafından sunuldu. Bu, kadın işçilerin deneyim kazanmalarına da yardımcı oldu.

Yapılan tartışmalarda bu eğitimlerin devam etmesi, sendikaların dergilerinde kadın sayfalarının açılması, Merkezi Kadın Komisyonu'nun işlevli kılınması, eğitimlerde çocuk bakımının sağlanması, kadın işçilerin yoğun olduğu işyerlerinde işyeri kadın komisyonlarının kurulması, sendika yönetim kurullarında kadın işçilerin yer alması, kadın işçilerin sorunları hakkında şube yönetimlerinin eğitilmesi gibi önerilerde bulunuldu.

Amatör Örgütçüler Yetiştiriyor

21-26 Aralık tarihleri arasında Gönen Eğitim Tesislerimizde Amatör Örgütçüler Eğitimi gerçekleştirildi.

Bu eğitimde temel amaç, sendikamızın daha da büyümesine katkı sunacak amatör örgütçülerin yetiştirilmesiydi.

Kocaeli ve Gebze Şubelerimizden genç işçi arkadaşlarımızın katıldığı seminerde, metal sektörünün durumu, sermayenin örgütlenmelere karşı tavrı, örgütlenmelerde yasal durum, uluslar arası sözleşmelerden yararlanacağımız haklar, uluslar arası alanda ortak çalışmanın biçimi ve önemi, Avrupa İşyeri Konseyleri ve Çerçeve Sözleşmeleri gibi bir dizi konuda bilgi düzeylerinin artırılması yönünde eğitim verildi.

Verilen eğitimin değişik safhalarında seminere katılan arkadaşların edindikleri bu bilgileri çalışma gruplarında sorun çözme metoduyla derinleştirilmesi olanağı yaratıldı.

Seminere katılan işçi arkadaşlarımız aynı zamanda sendikamızın işleyişi, sendika komisyon ve bürolarında, işyeri komitesinde aktif görev alarak iç örgütlülüğümüzün güçlendirilmesi konularında da eğitim gördüler.

Sendikamıza Yeni Katılan Direnişteki Sinter Metal İşçileriyle Eğitim

Sendikamız Birleşik Metal-İş’de örgütlenmeleri nedeniyle işveren tarafından işten çıkartılan Sinter Metal işçileri, ekmekleri ve onurları için fabrika kapısında beklemeye devam ediyorlar.

Kar, kış, kıyamet demeden Dudullu’nun sert ayazında sloganlarıyla, coşkularıyla ve dayanışmalarıyla sendikalı olma haklarına, dolayısıyla geleceklerine sahip çıkıyorlar.

İşte böylesine kararlı bir biçimde mücadelelerin sürdüren Sinter Metal işçileri ile 24 Aralık 2008 tarihinde Genel Merkez Kemal Türkler Toplantı Salonu’nda sendikalarını daha iyi tanımaları ve önlerindeki sürece daha iyi hazırlanmaları için iki saat süren bir eğitim yapıldı.

280 üyemizin katıldığı eğitimde sendikamızın ilkeleri ve tarihi özetlendikten sonra, Sinter Metal işyerinde yaşanması muhtemel gelişmeler üzerine bir değerlendirme yapıldı ve ardından üyelerimizin soruları cevaplandırıldı.

Eğitimin sonunda ise Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar son durumu özetleyen bir konuşma yaptı ve yaklaşık üç buçuk saat süren toplantı alkış ve sloganlarla sona erdi.

TİS eğitim çalışması yapıldı

4 – 9 Ocak 2009 tarihleri arasında, Gönen Eğitim Tesislerimizde 5 günlük TİS Eğitim çalışması yapıldı. Eğitim çalışmasına 23 kişi katıldı.

Çalışmada:

- Temel kavramlar (İşçi sınıfı, kapitalizm, kriz, vb.)
- Toplu sözleşme prosedürü (TİS ve grev hakkına ilişkin yasal süreç)
- Diğer yasal mevzuat (İşsizlik sigortası, İş Kanunu, kısa çalışma ödeneği vb.)
- Uluslararası dayanışma ve önemi (Nasıl ilişki kuruyoruz, nasıl yararlanıyoruz?)
- Uluslararası boyut (Avrupa İş Konseyleri, bilgilendirme hakkı, çerçeve sözleşmeleri vb.)
- Uluslararası hukukta toplu sözleşme ve grev hakkı (ILO Sözleşmeleri, Avrupa Sosyal Şartı vb.)
- Nasıl bir yasa istiyoruz? (Toplu sözleşme ve grev hakkı)
- Metal grup sözleşmeleri çerçevesinde TİS’e tarihsel yaklaşım
- Sık karşılaşılan sorunlar ve temel bilgi ve veriler
- Toplu sözleşme müzakere süreçleri

konularında sunumlar yapıldı ve işçilerin tartışmalarına aktif katılmalarına özen gösterildi.

Eğitim çalışmasında, “Nasıl bir yasa istiyoruz?” konusunda çalışma grubu oluşturuldu. 3 Grup halinde yapılan çalışmalarda işçilerin nasıl bir yasaya ihtiyacı olduğu sorusuna yanıt arandı.

Eğitimde, toplu sözleşme müzakere süreçlerinin ele alındığı drama çalışması yapıldı. Çalışmada katılımcılar; sendika temsilcileri, işveren temsilcileri ve işçiler şeklinde 3 farklı rollere büründüler.

Asema’ta Grev Eğitimi

Daha önceki sözleşmesi YHK tarafından bağtılan Bursa Şubemize bağlı Asema işyerinde, 2008-2010 dönemine ilişkin TİS görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması ve işverenin bu süreçteki hak tanımaz ve uzlaşmaz tavrı sonucu 31 Aralık 2008 tarihinde greve çıkıldı.

30 Aralık 2008 tarihinde Bursa Şubesinde gerçekleştirilen ve tüm üyelerimizin katıldığı grev eğitimi ile bir gün sonra başlayacak olan grev öncesi üyelerimize gerekli bilgiler verildi. Büyük bir ilgi ve dikkatle izlenen eğitime Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci ve Şube Sekreteri Erol Bektaş da katıldılar.

Eğitimde, grev nedir, grevdeki haklarımız, grevle ilgili sınırlamalar, grevin kısa tarihçesi ve sendikamızın greve bakışı ve gerçekleştirdiği önemli grevler anlatıldı.

Daha sonra şube yöneticileri ve eğitim uzmanı ile birlikte üyelerimizin soruları cevaplandırıldı ve bir gün sonra başlayacak grevin son hazırlıkları gözden geçirilerek toplantı sona erdi.

Sennur’la
Elele

Sendikamız eski yöneticilerinden **Tayyar Elmas**’ın kızı Sennur, yaşam mücadelesi veriyor.

Sennur henüz 31 yaşında. 2007 yılının Ağustos ayında lösemi tanısı konuldu. Hiç ümidini kaybetmeden gerekli kemoterapi tedavilerini gördü.

Ancak bu yıl da Temmuz ayında hastalığı tekrarladı. Sennur’un iyileşmesi, ilik nakli ameliyatı olmasına bağlı.

Yapılan araştırmalarda onun için yurtdışında gerekli donör bulundu. Ancak ilik nakli için yaklaşık 300.000 TL’lik bir tutar gerekiyor.

Dayanışma bekliyorlar...

www.sennur.net

Onbinlerce emekçi Ankara'da haykırdı

"Krizin Faturasını Ödemeyeceğiz"

DİSK ve KESK tarafından düzenlenen "İşsizliğe, Yoksulluğa ve Zamlara Karşı Emek, Barış ve Demokrasi Mitingi" 29 Kasım'da Ankara'da yapıldı.

Ülkenin dört bir yanından krize ve hükümetin yanlış politikalarına karşı dalga dalga Ankara'ya gelen onbinlerce emekçi, "Krizin bedelini biz ödemeyeceğiz" diyerek seslerini yükseltti.

DİSK kortejinin en önünde yer alan Sendikamız, kriz bahanesiyle hakları ellerinden alınmak istenen Philips, Tezcan Galvaniz, Asil Çelik, Philips ve aylardır grevde olan Tega işçilerinin pankartları, flama ve kırmızı önlükleriyle dikkat çekti. Sendikamız kortejinde farklı bölgelerden gelen bine yakın işçi yürüdü.

Mitingde; bir kısım Sıhhiye Meydanı'na girerken diğer bir kısım gar önünde kortejlerini yeni oluşturmaya başlamıştı. Onbinler Abdi İpekçi Parkı'nın da açılmasıyla birlikte alana sığabildi. Yaklaşık 80 bin kişinin katıldığı mitinge kamu emekçilerinden yoğun katılım sağladı. Sık sık "Krizin bedeli patronlara!", "Yaşasın iş, ekmek, özgürlük Mücadelemiz" "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz" vb. sloganlar atıldı.

Kitlenin alan girilmesiyle birlikte emek örgütleri temsilcileri Türk Tabipler Birliği Başkanı Gencay Gürsoy, TMMOB başkanı Mehmet Soğancı, DİSK genel Başkanı Süleyman Çelebi ve KESK Genel Başkanı Sami Evren sırasıyla kitleye hitap etti.

Konuşmalar devam ederken alana geçiş sırasında bir arbede yaşandı ve polis biber gazı kullandı.

Mitingi gölgelenmeye yönelik çıkartılan bu kargaşa kısa sürede engellendi.

Coşkulu miting türküler eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi.

Gebze Sendikalar Birliği de alanlardaydı

Gebze Sendikalar Birliği'nin zam, işsizlik ve krizi protesto etmek amacıyla 30 Kasım 2008 tarihinde düzenlediği mitinge katılım hayli yoğun ve coşkulu oldu.

Kortejin en önünde, "Krizin bedelini ödemeyeceğiz" yazılı, Gebze Sendikalar Birliği imzalı pankart yer aldı. Kitle, yürüyüş boyunca taleplerini ifade eden sloganlar attı. Cumhuriyet Meydanı'ndaki açıklamayı Gebze Sendikalar

Birliği dönem sözcüsü ve Çelik-İş Gebze Şube Başkanı Şerafettin Koç yaptı.

Gebze'de Mitinge Gebze Sendikalar Birliği'ni oluşturan sendikaların şube başkan, yönetici ve üyelerinin yanı sıra siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleri de katıldı. Mitinge; bölgedeki örgütlü olduğumuz işyerlerinden üyelerimiz Pazar günü olmasına rağmen kitlesel katılım sağladı.

Meşalelerle yürüdük

Kriz ve 2009 bütçesine karşı "Krizin Bedelini Sermaye Ödesin, İşten Atılmalar Yasaklansın" pankartı ile DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin çağrısıyla emekçiler 27 Aralık 2008 tarihinde tüm Türkiye'de meşalelerle sokağa çıktı.

Başta İstanbul olmak üzere Ankara, İzmir, Manisa, Zonguldak, Samsun, Sivas, Adana, Bursa, Eskişehir, Sinop'ta ve ülkenin dört bir yanında eylemler yapıldı.

İstanbul Taksim Tramvay Durağı'nda toplanan kitle, İstiklal Caddesi girişinde polis barikatı ile karşılandı.

Polis yürüyüşe izin vermeyeceğini, kitle ise yürümekte kararlı olduğunu bildirdi. Uzun bir bekleyişin ardından, meşaleler ve sloganlarla İstiklal Caddesi üzerinden Galatasaray Meydanı'na yüründü.

İstanbul'daki yürüyüşe düzenleyici emek örgütlerinin yanı sıra Türk-İş Şubeler Platformu, Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu ve çeşitli siyasi çevreler de katıldı. Meşaleli yürüyüşe Sendikamız Genel Merkez yöneticilerinin yanı sıra Sinter Metal işçileri, kendileriyle aynı kaderi paylaşan Ünsa Çuval Fabrikası'ndan atılan işçilerle birlikte yürüdüler.

Yürüyüşte sık sık işten atılmalara karşı öfke yükselirken ayrıca İsrail'in Gazze'de yaptığı katliam kınanarak "Filistin halkı yalnız değildir" sloganı da atıldı.

Zamlara karşı ortak protesto

İstanbul'da zamlara karşı 12 Kasım 2008 tarihinde İGDAŞ önünde yapılan eylem; Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu, DİSK ve KESK'in ortak eylemine dönüştü.

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu'nun Vatan Caddesi'nde bulunan İGDAŞ İstanbul Bölge Müdürlüğü önünde yapacağı eylemi açıklamasının ardından DİSK de aynı yerde ve aynı zamanda eylem kararı aldığı duyurdu. KESK ve bağlı sendikaların yöneticileri de yapılan çağrılara olumlu yanıt vererek eyleme katıldılar.

Topkapı İGDAŞ önünde yapılan eyleme; Sendikamız Birleşik Metal-İş, Nakliyat-İş, Genel-İş, İstanbul Şubeler Platformu'nun üyesi işçilerin yanı sıra Kızılay Kan Merkezi'nde sendikalaşmaya çalışan işçiler, Çapa Tıp Taşeronları, Unilever direnişçileri de katıldılar.

İstanbul Şubeler Platformu adına Haber-İş 1 Nolu Şube Başkanı Levent Dokuyucu, KESK Genel Başkanı Sami Evren ve DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi yaptıkları konuşmalarda ortak mücadelenin sürdürülmesi ve mücadelenin güçlendirilmesi çağrısında bulunuldu.

Eylemde sık sık "AKP elini ekmeğimden çek", "Doğal gaz zammı geri alınsın", "Krizin bedeli patronlara", "IMF uşağı hükümet istifa" sloganları atıldı.

Gazetemizde yer alan etkinlik ve eylemlere ait daha fazla sayıda fotoğrafı, internet sayfamızda bulabilirsiniz.

www.birlesikmetal.org

58 yıl önce vatandaşlıktan çıkarılan Hikmet'in yeniden Türk vatandaşlığına kabul edilmesine ilişkin Bakanlar Kurulu kararı Resmi Gazete'de yayımlandı.

Nazım, artık "vatandaşımız"

Daha bir kaç yıl önce, lisede Nazım şiiri okuduğu için gözaltına alınan lise öğrencisi ne düşünür acaba bu haber karşısında? Biz emekçiler, vatandaşlıktan çıkarılrsa da, zaten sahiplenmiştik Nazım'ı. Ya bugünlerde onu sahiplenenler? Nazım "vatan haini" şiirinde seslendiği kişilerin bugün onu sahiplermeleri hakkında ne düşünürdü acaba?..

Nâzım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hâlâ.

Amerikan emperyalizminin yarı sömürgesiyiz, dedi Hikmet.

Nâzım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hâlâ."

Bir Ankara gazetesinde çıktı bunlar, üç sütun üstüne, kapkara haykıran puntolarla,

bir Ankara gazetesinde, fotoğrafı yanında Amiral Vilyamson'un

66 santimetre karede gülüyor, ağzı kulaklarında, Amerikan amirali

Amerika, bütçemize 120 milyon lira hibe etti, 120 milyon lira.

"Amerikan emperyalizminin yarı sömürgesiyiz, dedi Hikmet

Nâzım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hâlâ."

Evet, vatan hainiyim, siz vatanperverseniz, siz yurtseverseniz, ben yurt

hainiyim, ben vatan hainiyim.

Vatan çiftliklerinize,

kasalarınızın ve çek defterlerinizin içindekilerse vatan,

vatan, şose boylarında gebermekse aklıktan,

vatan, soğukta it gibi titremek ve sıtmadan kıvrınmaksa yazın,

fabrikalarınızda al kanımızı içmekse vatan,

vatan tırnaklarıysa ağalarımızın,

vatan, mızraklı ilmühalse, vatan, polis copuysa,

ödeneklerinize, maaşlarımızsa vatan,

vatan, Amerikan üsleri, Amerikan bombası, Amerikan donanması topuysa,

vatan, kurtulmamaksa kokmuş karanlığımızdan,

ben vatan hainiyim.

Yazın üç sütun üstüne kapkara haykıran puntolarla :

Nâzım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hâlâ.

İşkazası, trafik, terör, yetersiz beslenme, çocuk ölümlerinden sonra

Ölümün yeni biçimi:

Kot Taşlama işçiliği

Çalışanların kesin sayısı bilinmiyor. Çalışma Bakanlığı verilerine göre 5-10 bin arası tahmin ediliyor. Tahmin aralığı bile ne kadar büyük. Ama atölyelerin yerleri bilinmiyor, çünkü büyük çoğunluğu kayıt altında değil. Biliniyor ama bilinmiyor. Sigortasız olma hali temel özellik. Neden? Reket ve birikim bunu gerektiriyor.

"Bakanlık tam üzerine gidecek" ama ölü bedenler birer birer düşmeye başlayınca bir kısım kot taşlama işçisi ve medya kot taşlama faaliyetlerini kamuoyuna duyuruyorlar. Ne yürek paralayıcı bir tablo. Gençcik bedenlerin bakışlarında fer, nefeslerinde güç kalmamış. Mızrak çuvala sığmıyor, gerçeklik galebe çalıyor.

Ya kara vicdanlar. Onlar için sadece bir istatistik olabilir belki. Ama onun için de kayıtlı olmak gerekiyor. Bu yüzden onların ölümü bilinmeyen kategorisinde. İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü Tuzla'da olduğu gibi bir açıklama yaptı mı bilinmiyor. Ama şu iyi biliniyor: onlar "iyi uygulama örnekleri" için ödül verme peşinde. Peki "kötü uygulama örnekleri" için ne yaptınız, ne yapacaksınız?

Evet bahsettiğimiz kot taşlama işçilerinin hali pür melali. Bodrum

katlarında, merdiven altı atölyelerde, sağlıksız, güvenliksiz, düşük ücretle, sosyal güvenlik yoksun bir şekilde ömürlerinin törpülediği yerler. Ömürlerini törpüleyen hastalık, kumu soluyarak yakalandıkları Silikozis Hastalığı.

Bu alanda çalışmalar yürüten Prof. Zeki Kılıçaslan şöyle diyor: "Bu insanların binlercesi hasta ve muhtemelen bunların yüzlercesi de ölecek. Şu ana kadar benim tanıdıklarımın 20'den fazla insan Silikozis hastalığı yüzünden hayatını kaybetti." Son olarak, 23.10.2008 tarihinde 25 yaşındaki silikozis hastası Hüseyin Özkaya da hayatını kaybetti.

Ne diyelim? Biz demiyelim onlara sözü bırakalım.

"Artık sözün bittiği yerdeyiz. Artık halimize ağlamayı bir kenara bıraktık. Artık kalan ömrümüz için, geride kalanlarımız için ve başka işçi kardeşlerimiz bizlerin yaşadıklarını yaşamamaları için mücadele etme zamanı. Artık bizlere yapılanların hesabını sorma zamanı"

Onların bu mücadelesinde ciğerlerine nefes vermek, güçsüz bedenlerine güç katmak sınıf dayanışmasının bir gereği olarak karşımızda duruyor.

İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısı Taslağı ve

"İnsan Onuruna Yakışır İş"

Genel Bakış

Çalışma ortamı ve çalışma koşullarında genel ve sürekli bir iyileştirmenin temel bir bileşeni olarak iş sağlığı ve güvenliğine önem verilmesi ve tutarlı bir çaba içinde geliştirilmesi, sadece çalışanların kendilerinin sağlık ve esenliği için değil, aynı zamanda yaşadığı toplumsal çevrenin esenliği ve ülkenin refahı açısından da önemli bir stratejik etmen durumundadır.

Sağlık ve güvenliğin sürekli geliştirildiği bir sürecin çıktıkları; daha fazla tatmin duygusu, daha iyi ürün ve hizmetin üretilmesi ve toplumun yaşam kalitesinin geliştirilmesidir. Daha başka bir deyişle, çalışanların sağlık ve esenlik içinde olmaları bir bütün olarak sosyo-ekonomik gelişmenin sürdürülmesinin ve refahın olmazsa olmaz önemdeki faktörüdür.

İş sağlığı ve güvenliği alanında yeterli ve kalıcı sonuçlara ulaşabilmek için, işten kaynaklanan, ya da işle bağlantılı olarak meydana gelen kazaları, hastalıkları ya da sağlıkla ilgili diğer sorunları önlemeye dönük ulusal düzeyde bütüncül bir politikanın yaşama geçirilmesi zorunludur. Tehlike ve riskleri minimum düzeye indirmeye çaba sarf edecek bu yaklaşım, kaza ve hastalıkların neden olduğu yıkımları azaltacak, işle ilgili koşulları ve ortamı iyileştirecektir. Dolayısıyla, birleşik ve tutarlı bir strateji, hem ülke açısından maddi ve ahlaki ve hem de uluslar arası düzeyde ciddi olumluluklar yaratacaktır.

Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO), 155 Sayılı "İş Sağlığı ve Güvenliği ve Çalışma Ortamına İlişkin Sözleşme" sini 1981 yılında, 161 Sayılı " İş Sağlığı Hizmetlerine İlişkin Sözleşme" sini 1985 yılında kabul etmiştir.

Ülkemizde İSG Sisteminde Durum

Ülkemizde İş sağlığı ve güvenliğine dönük çalışmalar oldukça eskiye dayanmakla birlikte, bu alanda yaşanan sorunlara-belirli dönemlerde ortaya konulan önemli çabalar dışında- ciddi bir stratejik yaklaşımın olduğu söylenemez. Geçmişte tekrar etmeden, günümüze geldiğimizde, iş sağlığı ve güvenliğine dönük kayda değer bir yaklaşım 8.Beş Yıllık Kalkınma Planında(2001-2005) "İş sağlığı ve güvenliği önlemlerinin geliştirilerek, iş sağlığına ve güvenliğine ilişkin, ölçüm, meslek hastalıklarının ortaya çıkarılması, işyeri hekimliği, danışmanlık, eğitim hizmetleri, meslek hastalıkları hastaneleri, denetim vb. hizmetlerin yeniden yapılandırılarak geliştirilmesi amaç ve politika olarak" yer almıştır. (1)

Belirlenen amaçlara ulaşmak için gerekli hukuki ve kurumsal düzenlemeler başlatılmış ve 2004 yılında ILO'nun 155 Sayılı Sözleşmesi "İş Sağlığı ve Güvenliği ve Çalışma Ortamına İlişkin Sözleşme" si ile 161 Sayılı " İş Sağlığı Hizmetlerine İlişkin Sözleşmesi" TBMM tarafından onaylanmıştır. Bu çerçevede AB ve ILO normları "dikkate" alınarak otuzun üzerinde yönetmelik hazırlanmıştır. 2005 yılında sosyal tarafların içinde yer aldığı Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi oluşturulmuştur.

Ulusal İş Sağlığı ve güvenliği Konseyi'nin 20.01.2006 kabul ettiği Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Politika Belgesi (2006-2008) Politik Hedefler bölümünde: "AB normlarına uygun bir İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nun çıkarılması; İş sağlığı ve güvenliğine ilişkin düzenlemelerin bütün çalışanları kapsaması; iş sağlığı ve güvenliğine ilişkin bütün düzenlemelerin bütün işyerlerine yaygınlaştırılması ve iş sağlığı ve güvenliği hizmet birimlerinin etkin hale getirilmesi" hedefi kabul edilmiştir.(2)

Bu çerçevede 2007 yılında , Kon-

seyin altında sosyal tarafların katılımıyla oluşan teknik komitede yasa tasarısı taslağı görüşülmeye başladığında umutlu olmakla beraber , devamında gerçekten katılımcı ve çalışanların yararını gözeten bir anlayışla yasanın çıkması durumunun gerek işveren cephesi ve gerekse de bakanlık bürokrasisinin tutumu nedeniyle gerçekleştirilemeyeceğinin farkına varılmıştır. Bir yılı aşan bir tartışma süreci sonunda Bakanlığın bir yandan işverenleri gözeten , bir yandan da bildiğini okuyan tavır sürecin tıkanmasına yol açmıştır.

Gelinen noktada tıkanan sürecin açılması için DİSK, TÜRK-İŞ, KESK, TMMOB, TTB ve FİŞEK Vakfı tarafından önerilen "sağlığı, güvenliği ve çevreyi bir bütün olarak ele alan, idari ve mali yönden özerk-demokratik işleyişe sahip bir kurum" un yasayı çalışanların lehine uygulayabileceği önerisi de karşılık bulmamıştır.

İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Taslağına Bakış

İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü'nün hazırladığı ve 3. Ulusal İSG Politika ve Strateji Toplantısına sunduğu Ulusal İSG Sistemi Taslak (son) metninde gösterildiği gibi sistemin 11 "güçlü" noktasına karşın 17 zayıf noktası açık bir şekilde tespit edilmiştir.(3)

Kabul edilmiş Politika Belgesinin Ulusal İSG Sisteminin değerlendirme bölümünde "politik, idari fonksiyonu yerine getirmedeki personel yetersizliği, kurumlararası işbirliği ve koordinasyonun zayıflığı ve dağınlılığı,İSG alanında bilgi toplama sisteminin yetersizliğinden dolayı iş kazaları ve meslek hastalıkları veri kayıt tabanının yokluğu ve değerlendirmesinin yapılamaması ve mevzuatın dağınlılığın yarattığı" olumsuzluklar açık bir şekilde dile getirilmiştir.(4)

155 Sayılı ILO Sözleşmesinin Ulusal Düzeyde Eylem Bölümü, Madde 9'da "iş sağlığına ve güvenliğine ilişkin ilgili mevzuatın uygulanması uygun ve yeterli bir denetim sistemi ile güvence altına alınması"ni açık bir şekilde söylerken;(5) diğer yandan, 89/391 EEC sayılı AB Direktifi'nin 16. maddesi "Direktifin daha sıkı önlemlerin alınmasına mani" olmadığına dair vurgu yapmaktadır.(6)

İş sağlığı ve güvenliği alanında kabul gören uluslar arası yaklaşımlar ve imzalanmış sözleşmeler ışığında, çıkarılması düşünülen yasa taslağı değerlendirilmesini madde madde ele almak yerine, taslağın ruhunu oluşturan kritik maddelerin çalışma ortamı ve koşullarına ne tür etkilerde bulunacağına dair eleştirel bir zemin oluşturmak daha anlamlı olacaktır.

Bütün bu "var olan sistem değerlendirilmesi" üzerinden hareket edildiğinde, İş sağlığı ve güvenliği alanında bir yasanın hazırlanması ve güçlü bir mekanizma yaratılması , iş kazaları ve meslek hastalıklarındaki olumsuz tablo göz önüne alındığında,artık yaşama geçirilmesi gereken bir politika olarak düşünüldükten, yasa taslağının tamamı değerlendirildiğinde birikimin ve rekabetin güdülediği piyasa ekonomisini daha da güçlendirmeye dönük olduğu açık bir şekilde görülmektedir.

Çerçeve Direktif'in kendisi AB'ye üye ülkeler için "yasal düzenlemelerini bu Direktife göre hazırlaması" noktasında asgari kriterleri belirlerken; biz de ise başlangıç taslaklarında Çerçeve Direktifin birebir çevirisi olarak tartışılmış, son metinde de (10.10.2008) 4857 sayılı İş Kanunu'nun iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili bir kısım bölümleri eklenerek eklektik bir yasa taslağına ortaya çıkmıştır.(7) Böylece, AB'ye uyum ve İSG alanında sorun çözümlenir mantığı işletilmiştir.

Sorunla ilgili sosyal taraflar yasa ve

onun gösterdiği bir kurumsal mekanizma konusunda iyi niyetli bir çaba içine girmişken, Bakanlığın kendisi, kendi tespit ettiği ve belgelediği sistemin yetersizliğini göre göre aynı sistem üzerinden bir yasa sayıla sorunları aşacağını düşünmüştür. Düşünmekle kalmamış, çalışanlar açısından haklarını daha da gerileten ve belirsizleştiren bir rol oynamıştır. Yasa taslağı sözüm ona bütün çalışanları kapsayan bir görüntü verirken, gerçekte ise , mevcut " İş Sağlığı ve güvenliği hizmetlerini" yasal düzenlemeyle piyasanın insafına terk etmiş ve sermaye için rant ilişkisinin zeminini yaratmıştır.

Yasa tasarısı taslağı görüşmeleri devam ederken, 15 Mayıs 2008 tarihinde "İstihdam Paketi" adı altında geçirilen yasayla 4857 sayılı İş Kanununun 81. maddesini değiştirerek ve 82. maddeyi kaldırarak hem bu alana ilişkin iki meslek grubunu , yani kendisi için sorun olan TMMOB ve TTB yi etkisizleştirmiş, hem de Danıştay'ın daha önce İş yeri Hekimleri ve İş Güvenliği mühendislerine dönük düzenlenmiş yönetmeliklerin iptaline dair vermiş olduğu kararları boşa çıkarmıştır. Aslında gerçek niyet tamamen ortaya çıkmış , tartışmaların bir anlamı kalmamış, sendikaların ve meslek odalarının bu "piyasalaştırma" zeminine dahil edilmesi çabaları da Bakanlığın samimiyetsizliğini gözler önüne sermiştir.

Bu sorunu biraz daha açmak gerekirse; Bakanlık "İstihdam Paketi" içinde 4. maddede yaptığı düzenlemeyle işverenlere, "işyeri sağlık ve güvenlik birimi oluşturması", işyeri hekimini ve sağlık personeli görevlendirmesi" ve "iş güvenliği uzmanı olan mühendis ve ya teknik eleman çalıştırması" yükümlülüğü getirilmiştir. Devamında, "işverenler, bu yükümlülüklerinin tamamını veya bir kısmını, bünyesinde çalıştırdığı ve bu maddeye dayanılarak çıkarılacak yönetmelikte belirtilen vasıflara sahip personel ile yerine getirebileceği gibi, işletme dışında kurulu ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet alarak da yerine getirebilir."(8) de diyerek taşeronlaşmanın önünü açmış ve zaten ciddi sorunlarla malul bu alanı piyasanın merhametine bırakma konusunda bir beis görmemiştir.

Yasa taslağının da 11. maddesi İş sağlığı ve güvenliği hizmetlerini düzenleyen madde olarak karşımıza çıkmaktadır. 11. maddenin 1. fıkrası "İşveren, 6 ncı maddede belirtilen yükümlülüğünü(genel yükümlülük) yerine getirmek üzere işyerinin büyüklüğünü, tehlike sınıfını, işin niteliğini ve çalışan sayısını dikkate alarak işyeri sağlık ve güvenlik birimi oluşturmakla yükümlüdür. İşyeri sağlık ve güvenlik biriminde, işyerinden iş güvenliği uzmanı, işyeri hekimini, işyeri hemşiresi ve gerekli diğer elemanlar görevlendirilir. 2.fıkrası ise, "İşyerinde, birinci fıkrada belirtilen nitelikte personel bulunmaması halinde aynı fıkradaki hizmetler; Bakanlık tarafından belgelendirilmiş işyeri dışındaki kişi ve/veya kuruluşlardan alınabileceği gibi bir veya daha fazla işverenin birlikte kuracağı işyeri sağlık ve güvenlik biriminden de alınabilir."(9)

Yasanın temel ruhunu yansıtan iş sağlığı ve güvenliği hizmetleri, görüldüğü üzere, dışardan hizmet alımı ve özellikle de danışma hizmeti raddesine indirilmekte , yetki sorumluluk ve görev paylaşımı silikleştirilmekte ve böylece piyasanın insafına bırakılmaktadır. Buradaki kurnaz mantık , çalışanlara sağlık ve güvenlik alanında sözde yasal bir şemsiye oluştururken, aslında gerçek niyet, bu alan açısından da, maliyet düşürücü etkiyle rekabet edilebilirliğini düzeyini artırmayı hedeflemektedir.

Bir diğer önemli sorun, iş sağlığı ve güvenliği alanında çalışacak personelin eğitimiyle ilgilidir. Yasa taslağı 4.maddesinde tanımlar başlığı altında iş güvenliği

uzmanı(ı fıkrası), işyeri hekimini(j fıkrası) ve işyeri hemşiresi(k fıkrası) tanımlarına açıklık getiren bu fıkralar, " : İş sağlığı ve güvenliği konularında görev yapmak üzere Bakanlıkça yetki verilen resmi veya özel kurum ve kuruluşlar tarafından düzenlenen (iş güvenliği uzmanlığı/işyeri hekimliği/işyeri hemşireliği) eğitim programlarına katıldıkları belgeleyen ve Bakanlıkça açılacak sınavda başarılı olup Bakanlıkça belgelendirilmiş mühendis veya teknik elemanı/ hekimini/hemşireyi ifade eder"(10) derken hedeflediği şey, Danıştay kararlarını boşa çıkarmak, uhdesinde eğitim ve sertifika verme yetkisini tutmak, TMMOB ve TTB'nin bu alandaki gücünü zayıflatmak ve etkisizleştirmek ve izin vererek yetkilendirildiği kurum ve kuruluşların alana girmesinin önünü açarak rant ve rekabeti içkinleştirme ve çabasıdır.

Çalışma Bakanlığının 2005'ten bugüne kadar ki yayınladığı belgelerde ortaya konulan temel sorunlardan biri de mevcut yapıda iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin çalışanların tümünü kapsamaması, kapsananlar açısından da getirilen "50 ve üzerinde işçi çalıştıran" belirlemesidir.

Çalışanları tamamını kapsayacak olan bir iş sağlığı ve güvenliği yasası anlayışından yola çıkan ve bunu Ulusal Politika Belgesine koyup kabul eden ve ulaşılması gereken hedef haline getiren Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi'ne rağmen 50 den daha az işçi çalıştıran yerlerde iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerini sadece ve sadece işverene ve orda seçilecek temsilciye bırakma yeteneği gösteren yasa taslağı takdire şayan bir "övgü" hak etmektedir. Dağınık mevzuatı, yetersiz denetimi, caydırıcı olmaktan uzak yaptırımlarıyla malul mevcut İSG sisteminin en sorunlu alanına dair ortaya konulan yasa maddesinin etkin bir rol üstlenmesi nasıl olacaktır , merak etmemek elde değil doğrusu.

Ayrıca, Ulusal Politika Belgesi "Ortak sağlık ve güvenlik birimlerine işlerlik kazandırılmasından"(11)(sy.18) söz ederek bu niteliğe haiz işletmelerin de iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerden yararlanmasına dönük bir saptamayı ortaya koyarken yasa taslağı metninde buna dair bir emareyi bulamamak yine çok şaşırtıcı olmuştur.50 ve üzeri işçi çalıştıran ve sağlık ve güvenlik kurulu kurma zorunluluğu olan işletmeler toplam işletme sayısı içinde %2 sini oluşturmaktadır. Geri kalan %98 i ise 50 ve aşığı işçi çalıştıran işletmelerdir ve toplam iş kazalarının %62.7 bu tür işletmelerde yaşanmaktadır.(12) Bunların verilerini yayınlayan, çözüm önerilerini getiren, ama iş yasal düzenlemeye gelince sanki böylesi işletmelerin iş sağlığı ve güvenliği alanında sorunların ana kaynağı değilmiş, bunlar hiç yokmuş gibi davranan bir yaklaşımın sağlık ve güvenlik alanında kalıcı , sistematik ve yaptırımcı olabilmesi mümkün müdür? "İş kazaları ve meslek hastalıklarını azaltabilmesi, tanı sistemlerini geliştirebilmesi" olanaklı mıdır? Elbette değildir, böyle de bir niyet yoktur.

Ve yine yasa taslağında yaptırım ve cezalara bakıldığında, işverenler açısından ceza ve yaptırım olarak değil, ama ödül ve teşvik olarak değerlendirilmesi hiç de abartı olmayacaktır.

Bir diğer önemli ve birlikte düşünülmeli gereken konu; " ülke genelinde iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili olarak ihtiyaç, öncelik, politika ve stratejiler için öneriler geliştirmek" için sosyal tarafların bir araya geldiği Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi'nin kurulmasıyla her şeyin yoluna girmedir. Çünkü, özellikle 2822 sayılı "Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu" anti-demokratik bir yasa olarak önümüzde durmakta ve örgütlenme özgürlüğünü ortadan kaldırmaktadır. Sendikal örgütlenmelerin olmadığı işletme düzeyinde iş sağlığı ve güvenliği politika-

larının nasıl uygulanacağı, nasıl denetleneyeceği de "sosyal diyalog" açısından ayrı bir muammadır.

Sonuç olarak;

Görüldüğü gibi yasa taslağı, Ulusal Konsey'in kabul ettiği Ulusal Politika Belgesinin reddi anlamına gelmektedir. Bu ülkemizde sosyal diyalogun da, bu anlayışla oluşturulmuş Başsey'in de göstermelik yüzünü açığa çıkarırken, anti- demokratik yasaların değiştirilmemesi de işletme düzeyinde sendikalar açısından etkin bir müdahalenin de önünü kesmektedir. Bu en basit ifadeyle samimiyetsiz ve buyurgan ve sermayenin taleplerini yerine getirmek için canla başla çalışan bürokratik anlayıştır. Sureti haktan görünmek tam da budur: "Yapıyormuş gibi görünmek." Görüntüde uluslar arası norm ve standartları yaşama geçiriyor gibi yaparken, diğer yandan , var olan düzenlemeleri de ortadan kaldırmak, olmuysa esnetmek ve sermayenin kullanım alanına sunmaktan başka bir niyet taşımamaktadır.

İş sağlığı ve güvenliği alanında kendi belgeleriyle ortaya koydukları sorunları çözmek konusunda isteksiz ve ama gerçekliğin kendisinden kaçmadığı noktada, "pabuççu muştasıyla hareket eden" ,sistemsel hiç bir değişiklik önermeden ya da düzenleme yoluna gitmeden bir tasarıyı yasalaştırmaya çalışarak hem içte hem de dışta bir etki yaratmaya çalışmanın sahici hiçbir yanının olmadığı, bu alanda fedakarca çaba gösteren sendikalar ve meslek odaları açısından hep bilini gelmiştir. Ve elbette gerçekliğin her daim bunu reddettiği tecrübeyle sabittir. Maden ocaklarında, inşaat iskelelerinde, tersanelerde, fabrikalarda, kot taşılama atölyelerinde üretmek için yaşamlarını yitirenler ya da üretkenliğini kaybedenler sermayenin umurunda değildir. İş sağlığı ve güvenliği cephesinden bakıldığında "Sermayenin oluşturduğu adalet, çalışma ortamı ve koşulları açısından emeğin sefaleti ve ölümüdür"(13)

ILO'nun "İnsan onuruna yakışır iş" yaklaşımı, sermayenin ve devletin bize dayattığı ve kabul ettirmeye çalıştığı piyasa ve esneklik saldırısına karşı , sendikal hareketin kendi kitlesel gücü ve örgütlenmesiyle karşı koyuş noktasını oluşturabileceği, engelleyebileceği, aşığıdan bir müdahaleyle çalışma ortamı ve koşullarını geliştirebileceği ve bu çabaların üzerinden kendi örgütlenmesini ve gücünü büyütebileceği en meşru alan konumundadır.

Dipnotlar:

- 1) (Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Politika Belgesi, 2006-2008, sy.5)
- 2) (Ulusal İş Sağlığı ve güvenliği Politika Belgesi, 2006-2008, sy.21-22)
- 3) (Ulusal İSG Sistemi 1. Taslak –son-, 25.4.2005)
- 4) (Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Politika Belgesi sy.18-19-20)
- 5) (ILO 155 Sayılı Sözleşme, sy.4)
- 6) (89/391 EEC AB Çerçeve Direktifi, sy.7)
- 7) (İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısı Taslağı, 10.10.2008)
- 8) (5763 Sayılı İş Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun, sy.3-4)
- 9) (İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısı Taslağı, sy.5)
- 10) (İş sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısı Taslağı, sy.2)
- 11) (Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Politika Belgesi, 2006-2008, sy.18)
- 12) (SSK İstatistikleri, 2005)
- 13) ("Sermayenin Adaleti, emeğin sefaletidir" Sermayenin Adaleti,Gamze Yücesan Özdemir-Ali Murat Özdemir sy.17)

Viyana Ekonomi Üniversitesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Özlem Onaran'a göre bu krizin arkasında bir bölüşüm krizi saklı

Neoliberalizme 'yama' yapılıyor

Zengin ülkelerin uyguladığı önlemler sayesinde onlar için bu, 1929'daki Büyük Bunalım'dan daha zayıf bir kriz olacak; bu önlemler aslında, zamanında bizler, yoksul ülkeler kriz yaşarken, onların bizlere yasakladıkları önlemler. Ama kriz merkezde başlamış olsa da çevre ülkelerin büyük kısmı merkezden çok daha ağır etkilenecek; zira bizler aktif politika uygulayacak kaynaklardan mahrumuz. IMF'nin örneğin Türkiye'den beklentisi, Amerika'nın, Avrupa'nın kendi ülkesinde yaptığının tam tersi...

-Dalga dalga yayılan ve derinleşen küresel bir krizin içindeyiz. Krizin anatomisini kısaca tanımlayacak olursak neler söylersiniz?

Bu krizin arkasında bir bölüşüm krizi saklı. Bu kriz küresel neoliberalizmin ve gelir ve servet dağılımında küresel bazda ve emek ile sermaye arasında artan eşitsizliğin krizi. Neoliberal politikaların iki önemli ayağı var:

- Mal ve finans piyasalarından, emek piyasalarına ve dış ticaretten sermaye hareketlerine kadar serbestleşme.

- Tam istihdam hedefinin yerini enflasyon hedefinin alması.

Sermayenin aşırı kazanması, emeğin yattığı değerden aldığı payda radikal bir düşüşü beraberinde getirdi. Ama sermayenin bu zaferi kendisi için de bir problem: Sermaye, kârını ancak ürettiğini satarsa realize edebilir, ama emekçilerin tüketimi olmazsa kâr nasıl gerçekleşecek? Dahası.. eğer satacak kimse yoksa yatırımlar da duraklar.

İşte tam bu noktada finans sektörü ve sermaye, görünüşte çok parlak bir fikir buldu: Hem orta gelirli hem de yoksul pek çok emekçiye borç verelim ve tüketimini sağlayalım. Böyle başladı borca dayalı tüketimin sürüklediği büyüme rejimi. Sorun sanki Amerika'da aşırı tüketim sorunuymuş gibi anlatılıyor, ama bu yüzeysel bir açıklama.

'ŞİRKETİNİ KÜÇÜLT KÂRINI ARTTIR'

Aynı zamanda reel sektörde sermayenin yapısında da önemli değişiklikler oldu. Firmalar eski moda "Kârını tut ve yatırım yap" kapitalizminden, "Şirketi küçült, kârları arttır ve kâr payı dağıt" kapitalizmine geçtiler. Ve kârların reel yatırıma ayrılan kısmı çok azaltıldı. Borç ekonomisi ABD'de milli gelirin yüzde 6'sını aşan bir cari açık yarattı. Bu açığı da, Almanya ve Japonya gibi emek payını bastırıp, iç talebini daraltan, ama tasarruf oranı yüksek gelişmiş ile, tasarrufları iç kalkınma yerine döviz rezervi biriktirmek için kullanan Çin, Güney Kore gibi gelişmekte olan ülkeler veya petrol zengini Arap ülkeleri finanse etti.

Finans piyasalarındaki serbestleşme ve yeni buluşlar bu rejimin risklerini daha da katladı. Bankalar verdikleri kredileri paketleyip bunlardan başka finansal varlıklar (menkul kıymetler) yaratıyor ve bunları piyasada satıyor. Yani bankalar önce kredi veriyor, ama esas amaçları kredileri kullanarak bu kompleks finansal kâğıtları yaratmak ve satmak, dolayısıyla kredileri bilançolarından çıkarmak. Bu nokta önemli, çünkü bankalar sermayelerine oranla ancak belli miktarda kredi verebilirler. Kredileri bilançolarından çıkarınca yeni krediler verebiliyorlar. Bu kredileri veren banka çalışanı prim geliri kazanıyor. Banka bunu yaparken bir komisyon geliri

Detroit'te bir emekçinin ipoteği ödenemediği için el konulan 3 odalı bir evi, bugünlerde 1250 dolara satılıyor. Banka, yıkım masrafları veya elde tutmanın masrafları daha fazla olduğu için yok pahasına satıyor. Evin eski sahibinin ise bu kadar bir parayı bile bulamayacak durumda olduğunu düşününce dramı anlarsınız. Elbette şimdi bankalar da zarar ediyor; ama yıllar boyunca elde ettikleri kârlar ellerinde; zararları ise hepimiz ödüyoruz.

elde ediyor. Bankanın kârları arttıkça yöneticilerin gelirleri artıyor. Rating kuruluşu not verirken komisyonunu alıyor. Kısa vadede herkes kendi gelirini arttırmaya bakıyor.

NEDEN GELİYORUM DİYEN KRİZE SESSİZ KALDILAR?

- Ekonomiye ve küresel politikalara yön veren uluslararası kuruluşları çoğu IMF, Dünya Bankası, DTÖ hatta BM, aslında sesli bir şekilde "geliyorum" diyen bu krize karşı sessiz kaldı, proaktif olmadı. Sizce neden?

Birincisi, egemen iktisatçılar ve IMF gibi uluslararası kuruluşlara bakarsak onlar 2006'da hâlâ finans piyasalarındaki yeni yaratıcı araçların riskleri dağıttığı görüşünü savunuyorlardı. İkinci nokta, bu krizin önlenmesi bölüşüm krizinin de köklü bir çözümünü gerektiriyordu; varlıklı dünya elitleri bu çözümden kaybedecekleri için sorun ertelendi.

Bu krizin geleceğini Keynesçi ve Marksist iktisatçılar Türkiye'de de dünyada da söylemeye devam ettik. Örneğin Türkiye'de Bağımsız Sosyal Bilimcilerin web sayfasında bu tür yazılar var. Ama akademik âlemde de, ulusal kamu kuruluşlarında da, uluslararası kuruluşlarda da piyasa köktencisi sermayenin çıkarlarıyla iç içe geçmiş iktisatçılar egemen olduğu için bu sesler yok sayıldı; krizin kokuları aslında 2006'da çıkmaya başlamıştı. Örneğin İzlanda'dan ilk spekülâtif para çıkışları 2006 Martı'nda olmuştu. Sonra 2006 Mayısı'nda gelişmekte olan ülkelerin piyasaları iyi bir çalkalandı; borsada fiyatlar çöktü, yerli paralar değer kaybetti. Ama yabancı yatırımcılar fiyatların düşüşünü fırsat bilip sonra yine bu piyasalarda "ucuz" kâğıt avına çıktı. O zaman The Economist dergisi Türkiye'deki çalkalanma için "Türk hamamı gibi" demişti. Girip terlersin, silkelenirsin, ama sonunda yine de çok kârlıdır bu piyasalar... Sonra 2007 Şubatı'nda ABD'de yüksek riskli ipotek kredi piyasalarından (sub-prime) ilk kokular gelmeye başladı. Nihayet 2007 yazında ABD'deki büyük yatırım bankalarının ödeme güçlüklerinin açığa çıkışı ve İngiltere'de Northem Rock'un çöküşü ile gerisi çorap söküğü gibi geldi...

EN MAĞDUR KESİM EMEKÇİLER

- Daha önceki krizlerde olduğu gibi bu krizde de en mağdur kesim emekçiler. Sizce bundan sonraki seyir nasıl gerçekleşecek?

Bu bir bölüşüm kriziydi; sonuçları bölüşüm sorunlarını daha da derinleştirecek. Örneğin, Detroit'te bir emekçinin ipoteği ödenemediği için el konulan 3 odalı bir evi bugünlerde 1250 dolara satılıyor. Banka, yıkım masrafları veya elde tutmanın masrafları daha fazla olduğu için yok pahasına satıyor. Evin eski sahibininse bu kadar bir parayı bile bulamayacak durumda olduğunu düşününce, dramı anlarsınız.

Şu anda maliye politikası yoluyla planlanan ekonomiyi canlandırma paketleri merkez ülkelerde bile çok zayıf. Merkezde L tipi bir kriz, yani büyük bunalım gibi derin olmasa da uzun süren bir kriz de olası.. Özellikle Avro'ya bağlı sabit kur ve para kurulu uygulayan Baltık ülkeleri ve Bulgaristan, Arjantin'in 2001 krizini andıran bir uçurumun eşiğinde; AB ve IMF'nin siyaset güdümlü desteği işleri, ancak bir noktaya kadar kolaylaştırabilecek. Ukrayna, Belarus ve Sırbistan'ı ise daha da ağır riskler bekliyor. Rusya yine devalüasyonun eşiğinde. Kendi içinde güçlü Kore, Meksika, Brezilya gibi ülkeler ise toptan kaçışın mağduru oldu; kendi yaratmadıkları bir krizin bedelini ödüyor. Belki gelişmekte olan dünyada sadece Çin ve Hindistan bu krizi kendi iç piyasalarını canlandırmak suretiyle aşma şansına sahip.

NE YAPMALI?

'Aktif istihdam yaratma politikası başlamalı'

-Özellikle faturayı yalnızca emekçi kesimin ödememesi için ne yapılmalı? Ve Türkiye'nin alması gereken önlemler ne olmalı?

Öncelikle kriz karşısındaki acil politikaları konuşmak lazım; çünkü bunlar kriz sonrasında da şekil verecek. Ana eksen tam istihdam politikası olmalı. Acilen; kâr eden, yani kâr payı dağıtabilen özel işletmelerde işten çıkarmalar yasaklanmalı. Zarar eden şirketler, özellikle işverenlerin kapatmak istediği veya bırakıp kaçtığı şirketler ise çalışanların denetiminde kolektif mülkiyete dönüştürülmeli; kamusal kredilerle canlandırılmalı ve işletilmeli. Arjantin krizi sonrası çalışanların inisiyatifinde oluşan bu tür işletmeler şimdi hâlâ üretime devam ediyor. ABD'de Chicago'da geçen ay bir pencere fabrikasının işçileri; kıdem tazminatlarını ödemediği onları işten çıkarıp fabrikayı kapatmak isteyen patronlarının oyununu bozdu ve fabrikayı ele geçirdi.

Kamu sektörü aktif istihdam yaratma politikası başlatmalı. Türkiye'de sağlık, eğitim, çocuk ve yaşlı bakımı, depreme dayanıklı kaliteli kamusal konut inşaatı gibi alanlarda yatırıma ve istihdama zaten ihtiyaç var. Biz kamuyu kutsamıyoruz, ama çalışanların denetiminde demokratik katılımcı kamusal işletmeler istiyoruz. Bireysel sosyalizm deneylerinden farklı bir sosyalizme kapılar açacak bir köprü bence.

ŞİMDİ ZENGİN, EMEKÇİYİ 'TAZMİN ETMELİ'

Orta vadede ise kör bir ihracatla sınırlı büyüme rejimini terk edip, demokratik ve katılımcı bir planın çerçevesini oluşturmalıyız. Bu, seçilmiş kritik sektörlerde, örneğin yeşil enerji sektöründe kamusal yatırımlara dayalı

bir kalkınma ve teknoloji politikası içermeli. Eğitim, sağlık, sosyal güvenlik gibi sektörlerde kâr güdüsünün ve özel mülkiyetin faaliyetler yarattığı görüldü. Düzenleme de tek başına yeterli değil.

Bunun finansmanı nereden gelecek dersiniz: Kapsamlı bir servet vergisi, oranlı gelir vergisi ve bütün finansal işlemlerden bir vergi alınması gerekli. Bunu bir tür "Neoliberalizmin tahribatını onarma tazminatı" olarak görmek lazım. Kriz eğer bir bölüşüm dengesizliğinin ürünü ise, şimdi zenginler, emekçileri tazmin etmeli.

İkinci nokta dış borç ödemelerinin durdurulması ve kaynakların ekonomiyi canlandırmak için kullanılması. Aslında bu borçlar yüksek faiz mekanizması sayesinde çoktan kat kat ödenmiş borçlar zaten. Benzer şekilde iç borç senetleri üzerine de artan oranlı bir servet vergisi getirilmeli. Yani örneğin orta gelirli, emeklinin elinde devlet tahvil varsa, o çok düşük bir servet vergisi öderken, bankaların elindeki kâğıtların belli bir limitin üstündeki bölümünden yüzde 100 servet vergisi alınmalı. Ve nihayet sermaye kaçışlarının, kaynakların yok eden ve kriz yaratan etkisini durdurmak için, sermaye hareketlerinin kontrolü ve kısa süreli olarak kriz döneminde dondurulması gerekli.

Bu program ulusal çapta atılacak pek çok adım içeriyor, ama elbette uluslararası eşgüdüllü bir hareketlilik emeğin gücünü çok arttıracaktır. Küresel eşitsizliğe karşı küresel bir yatırım programı için küresel bir fonun oluşturulması, kalkınmayı destekleyen yeni bir küresel dış ticaret politikası, egemen bir para birimi içermeyen yeni bir küresel sabit kura dayalı parasal sistem...

Eğer dünyada da, Türkiye'de de sol kendi köklü alternatifini ortaya koyamazsa, neoliberal küresel kapitalizmin meşruiyet krizine karşı cevap aşırı sağcı partilerin sahte söylemlerinden ve milliyetçilik tellallığından gelecek; yani emekçilerin umutsuzluğunu onlar örgütleyecek.

Doç. Dr. Özlem Onaran Viyana Ekonomi Üniversitesi'nde öğretim üyesi. Daha önce İstanbul Teknik Üniversitesi, Massachusetts Üniversitesi, Berlin Uygulamalı Bilimler Üniversitesi ve Yapı Kredi Ekonomik Araştırmalar Bölümü'nde çalıştı. Araştırma alanları küreselleşme, bölüşüm, istihdam, büyüme ve finansal krizler... Çalışmaları Türkçe, İngilizce, Almanca, ve Korece çok sayıda dergide ve kitapta yayımlandı. Şimdi Avusturya'da ATTAC üyesi ve Çalışanlar Odası ile işbirliği içinde.

Cumhuriyet 29.12.2008
ÖZLEM YÜZAK

Mustafa Sönmez'den, Krizden çıkış için "Robin Hood" formülü

Süper zenginden alın, yoksula verin

Toplumun yüzde 1'lik kesimini oluşturan zengin elitin Türkiye'nin toplam gelirinin çok önemli bir kısmına el koyduğunu belirten Sönmez, "Servet Vergisi"ni gündeme taşıdı

Kapitalizmin yaşamakta olduğu son küresel finans krizine ilişkin ülke liderleri ve ekonomistler yeni reçeteler hazırlıyor. Ülke ekonomilerine etkisi her geçen gün artan krizden çıkış yolu olarak Türkiye'den iktisatçı Mustafa Sönmez de yeni bir öneride bulundu.

"Zenginlerden aldıklarını fakirlere dağıtarak" İngiliz halk hikayelerinde kahraman haline gelen Robin Hood'un uygulamasına da benzeyen bir formül öneren iktisatçı Mustafa Sönmez, büyük kriz koşullarında ve çöküşleri azaltmada "süper zengin" azınlığın elinde tuttuğu servetlerin ilk akla gelen kaynak olması gerektiğini savundu. Sönmez, "Bu kesimlerden servet vergisi biçiminde bir kaynak temini asla ve asla ihmal edilmemeli ve nüfusun yüzde 90-95'i tarafından destek bulmalıdır" dedi.

Zengin Elitten Nefret Ediliyor

1980 sonrası kar oranlarını artırmaya çabalayan dünya kapitalizminin, finansallaşmanın sağladığı karları, türev piyasalarda köpürttüğü kişisel gelirlerini de tırmandırdığını anlatan Mustafa Sönmez, "Tekil kapitalistlerin yanı sıra adına CEO denen profesyonellerin, finans mühendisleri denen akrobatların gelirleri, primleri ABD'de nefret uyandıracak bir zengin eliti de yarattı. Şimdilerde bankalar, şirketler battıkça bu elite duyulan nefret de giderek artıyor" dedi.

Ülke Geliri Yüzde 1'lik Kesime Gidiyor

Söz konusu elit tabakanın İngiltere, Japonya, Almanya gibi diğer merkez ülkelerde de yer aldığını belirten Sönmez, "Merkezdeki ülkelerin yüzde 1'lik nüfusunda yer almalarına karşın ülke gelirinin önemli bir yüzdesine el koyan bu kesim, krizin yükünü kim üstlenecek sorusu sorulduğunda, ilk akla gelenler aynı zamanda. Bütün mesele, krize çözüm arayanların bu kesime dış geçirip geçiremeyeceklerinde" dedi.

Zenginlerin Varlığı Dudak Uçuklatıcı

Mustafa Sönmez, Türkiye'de banka mevduatlarında, borsada, kredi kullanımında ve gelir dağılımı araştırmalarında söz konusu yüzde 1'lik azınlığın hakimiyetinin hemen ortaya çıktığını belirtti. Sönmez, "Yüzde 1'in hakimiyetindeki dudak uçuklatıcı tablo, aslında milli gelirin paylaşımındaki uçurumun doğal sonucu" diyerek, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Bu durum iyileşmediği için, biriktirilen servetteki uçurum da giderek derinleşiyor. Nüfusun yüzde 1'lik azınlığının toplam gelirin, servetin çok önemli bir kısmına el koyduğu bir toplumda, özellikle kriz döneminde devlete çok iş düşer. Büyük kriz koşullarında, ihtiyaç duyulan işsizliği önleme, yoksulları kollama, üretimi özendirme, çöküşleri azaltmada süper zengin azınlığının elinde tuttuğu servetler ilk akla gelen kaynak olmalıdır. Bu kesimlerden servet vergisi biçiminde bir kaynak temini asla ve asla ihmal edilmemeli ve nüfusun yüzde 90-95'i tarafından destek bulmalıdır."

Erken örgütlenme hayat kurtarır

Ece Temelkuran / Milliyet 03.12.2008

Onları, kocasından dayak yiyen eğitilmiş, iş-güç sahibi kadınlara benzetiyorum. Tıpkı o kadınlar gibi yaşadıklarını gizliyor, düştükleri durumdan sanki kendileri suçluymuş gibi sorunlarını saklıyorlar. Beyaz yakalı olup da işsizlik tehlikesiyle yaşayanlardan söz ediyorum.

2001'deki kriz sırasında onlarla ilgili 'Beyaz Türk'ün Krizle İmtihani' diye bir yazı dizisi yapmıştım. O günden beri onlar hakkında bazı şeyler biliyorum. Çoğu, içinden yetişip geldiği özel okul-kolej-dershane-iyi üniversite-kariyer günleri-çokuluslu şirket ayrıcalıkları güzergâhında 'gemisini kurtaran kaptan' ahlakıyla biçimleniyor.

Örgüt deyince akıllarına ya PKK ya Hizbullah geliyor, sendikayı sadece pos bıyıklı işçilerin polislerden dayak yemesine neden olan gayrimuşru bir oluşum olarak görüyorlar. Örgütlenmelerine gerek yok çünkü onlar nasılsa parlak çocuklar. Nasılsa dünyanın kuralı dayanışma değil yarışma ve onlar bütün oyunların kurallarını biliyorlar. Çokuluslu şirkette sendikal faaliyet yürüten bir ahbabım anlatmıştı; kendilerine sendikaya üyelik çağrısı yapıldığında 'Yönetimden izin alsak mı?', 'Müşterilere karşı ayıp olur bence' gibi acayip tepkiler veriyorlar.

İş yapmaya gelince pek Batılı ama sıra örgütlenmeye gelince pek Doğulular. Ve 2001 krizinden sonra bir kez daha şimdi yeniden 'kocalarından dayak yemek üzere'ler'. 'İşveren için zerre kıymetin yok, sen emekçisin' dersini şimdi işten atılarak ya da atılma tehdidiyle karşılaşılarak yeniden hatırlamanın eşliğindedir.

Plaza Eylemleri

Ve fakat beyaz yakalılar, bu krizden örgütlenmeyi öğrenerek çıkacak gibi görünüyor. Bugün İstanbul'da 'Plaza Eylemleri' başlıyor. Türkiye Mimar ve Mühendisler Odalar Birliği'nin ve Bank-Sen, Tez-Koop-Sen, Dev-Sağlık-İş gibi sendikaların destek verdiği eylem bugün saat 12.00-13.00 arasında Yapı Kredi Plaza'da.

Eyleme Moda Eylem Grubu da destek veriyor. Eylemler sadece işten atılmaları protesto etmek için

yapılmıyor. Esas amacı yeni işten çıkarılmaları engellemek ve beyaz yakalıları sendikal örgütlenmeye çağırarak. Eylemler bugün başlıyor ama her hafta yeni bir eylem ve yeni bir gündemle devam edecek bir süreç bu. Bugünkü eylemin gündemi IBM'den çıkarılan sendika temsilcileri.

Nedim Akay, Elvan Demircioğlu, Berk Alev sendika temsilcisi olmaları 'gerekçe gösterilmeyerek' işten atıldılar. Nedim Akay 17, Elvan Demircioğlu 20 ve Berk Alev (adından da anlaşılacağı üzere) 3 yıllık IBM çalışanıydı.

Beyaz yakalı arkadaş

Ey beyaz yakalı arkadaş! İyisi mi sen örgütlenmek için fazla havalı olduğunu sanma. Daha bildiğin şekil söyleyeyim:

"Are you too cool to be a union member?"

Gel sen bu sendikaya üye ol. Çünkü pısrık kolej çocukları gibi sinip kalmakla bu işin yürümediğini, elinden manyetik kartın alınmak suretiyle oyun dışına atıldığını gördün 2001'de. Kimi işten çıkaracaklar diye tırnak yiyip bölüm şefine yaranmaya çalışacağına delikanlı gibi sendikaya üye ol, işten çıkarıldığında yanında bunun hesabını soracak insanlar olsun. İşin ucunda tıptış tıptış evine gidip o havalı cep telefonun çalmadan, internet sitelerine CV gönderirken depresyona girmek var.

Bak beyaz yakalı arkadaşım, alınının aklıyla iki kez işten atılmış biri olarak söyleyeyim:

Bu işten atılma meselesinin en kötü yanı, selam vermeyeceğin adamlara muhtaç olmaktır. Kendini parasızlıkla, işsizlikle terbiye ettirme. Git, adam gibi eylemine katıl, sendikaya üye ol. Benden sana tavsiye, ihtiyacın olmaz zannetme. Bu kriz hepimizi yakar, senin 'departmanın' kurtulur, 'executive bilmem ne' olman sana ayrıcalık sağlar sanma. İşveren değilsen bu işin içindedir! Hepimiz içindeyiz. Yakanın rengi seni kurtarmaz, emekçi olduğunu unutma.

İşçi Recep... Lütfen attığın imzadan kork!

Son bir iki ay içerisinde işten atılan atılana.

İşverenler işten atılmış, ocağına ateş düşmüş adamın çaresizliğinden yararlanmayı iş bitiricilik olarak görüyor.

Saat 15.30, işçi Recep elinde fesih yazısı karşıma dikildi. Yazının işçi Recep'e tebliğ edildiği tarihe baktım, bir aylık sürenin son günün içindeyiz. Ne yaptın Recep dedim, nerede kaldın şimdi saat 16 da vevne kapanıyor. Ağbi ne yapayım dedi, mahkeme masrafları için param yoktu. Kızarak baktım. Apar topar genel bir dilekçe yazıp saat dörde yetiştirmek için arkadaşları koşturdum.

Bu tek örnek değil. Özellikle son bir iki ay içerisinde işten atılan atılana.

İşveren var, işten attığı Recebin eline fesih yazısını veriyor, kıdemini ihbarını izin paralarını hesabına yatırıp yatırdığı kadar miktar yazan ibranameyi eline verip üzgünüm diye yolluyor. Ne acı ki, bu tür işverenler azınlıkta.

İşveren var Recebi işten attığı yetmiyormuş gibi, işçilik haklarını ödemedi önüne ibranameyi koyuyor, imzala diyor ben bankaya yatıracağım. Recep ibranameye bakıyor, ibranamede bankaya yatıracağım ya da şu gün ödeyeceğim diye bir şey yok şu kadar kıdem vs haklarımı aldım yazıyor.

Bu tür işverenler işten atılmış, ocağına ateş düşmüş adamın çaresizliğinden yararlanmayı iş bitiricilik olarak görüyor.

Ne yazık ki bu ve benzer yollarla hem Recebi işten atıp hem deyim yerindeyse "çırak çıkartmak" isteyen işverenler çoğunlukta. Ya da hadi bana bunların çoğunluğu denk geliyor diyeyim.

Yıllardır yazıyorum. Ara sıra ben de yazdığım yazıların okunma sayısına bakarım. Geçen fark ettim ki en çok okunan yazıların arasında alt sıralarda olan "İşçi Recep İşten Atılırsa ne olur" başlıklı yazım, son günlerde en çok okunan yazıların en tepesine gelmiş oturmuş.

İşte kriz bu.

İşçi Recep bu krizde sadece işten atılmaktan korkmayacak, aynı zamanda işten atılırken haklarının yok edilmesinden de korkacak. Korkmalı da. Nelerden korkması gerektiğini sıralayalım.

İmza atmadan kırk kez düşüneceksin

Recep kardeşim imza atmadan kırk kez düşüneceksin. İmzadan korkacaksın. İşten çıkartırken işveren sana bazı belgeleri imzalatmak ister. Eğer gerçekten imzaladığın belgede ki ödemeleri sana yapmışsa, başka alacağın kalmamışsa imzala.

Yok, sen önce imzala ben sonra senin hesabına yatıracağım diyorsa bence imzadan kork. Aldım diye imzaladığın bir belgenin aksini yarın işveren sözünde durmazsa çok zor kanıtlar büyük bir olasılıkla hak kay-

bına uğrarsın.

Bordronu kontrol et

Her ay bordro veya benzeri bir belge imzalattıysa içeriğine iyi bak. Bordroda fazla çalışma, genel tatil ücretleri gösterilmiş sende imzalamışsan yine bordro ile bağlısın. Eğer orada yazılardan fazla hakkın olduğunu düşünüyorsan bordroya "fazlaya ilişkin haklarımı saklı tutuyorum" diye not düşmeyi unutma.

Fesih yazısı alırsan...

İşverenin verdiği fesih yazısını sadece fesih yazısı ise mutlaka al ve aldığı tarihi mutlaka fesih yazısının üzerine not et. Eğer işverenin seni ortada geçerli ya da haklı bir neden olmadan çıkarttığına inanıyorsan feshin geçersizliği için bir ay içerisinde dava açmak zorundasın.

Raporlu olsan da, yıllık izni kullanırken iş sözleşmesi sona erdirilmiş olsa da, sana ihbar öneli verip önel süresi içerisinde çalışıyor olsan da dava açma süren işten atıldığına ilişkin yazının sana verildiği tarihten itibaren bir aydır.

Bu nedenle bir aylık süreyi kaçırmaktan mutlaka kork.

Fesih yazısını almazsan...

Eğer fesih yazısını almazsan nasıl olsa ben yazıyı almadım süre başlamadı diye düşünme.

İşveren senin fesih yazısını almadığına ilişkin bir tutanak tutar ve tutanak tarihi fesih tarihi olarak kabul edilir, bir aylık sürede bu tutanak tarihinden itibaren işlemeye başlar.

"T. Maden-İş tarihine tanıklık" için, bilgi ve belgelerinizi bekliyoruz.

Türkiye Maden-İş Sendikasında, yönetim kademelelerinde görev yapmış işçiler, uzmanlar, temsilci ve üyeler bir araya gelerek, sendikamızın tarihine ilişkin düşünce, anı ve belgeleri toplamaya, buluşmalar düzenleyerek yaşlı kuşak sendikacıların o günlere dair anılarını dinlemeye, kısaca yaşadığımız günlere, olaylara, tarihimize ait tanıklıklarımızı yazmaya karar verdik. Böylece yaşananları, ona tanıklık edenlerin gözüyle bugüne ve gelecek kuşaklara ulaştırmak istiyoruz.

Bu tarihe tanıklık etmişseniz sizin de çabalarımıza desteğinizi ve katkılarınızı bekliyoruz.

T. Maden-İş sendikası, 1947'de kurulmuş ve işçi sınıfı mücadelelerinin her döneminde önemli roller üstlenmiştir. Bugün, yöneticisinden üyesine, Maden-İş'e emek vermiş aydınlardan temsilcisine kadar herkesin yaşanan yıllarla ilgili anıları vardır. İşçi sınıfı mücadelesi ve sosyal tarih açısından bu gün de tartışılan ortak tarihimizle ilgili bu çabalarımızın bu konuda yapılacak araştırmalara yol gösterici olacağına inanıyoruz.

Çalışmaya, elimizde bulunan ve bilinen yerlerdeki belgeleri bir araya getirerek başladık.

Sizden de, bu çabalara katılmak isterseniz elinizde bu-

Yasalardan, yönetmeliklerden doğan haklarımızı ne kadar biliyoruz? Haklarımızı savunabilmemiz için ne yapabiliriz? Tüm sorunlarınızı bize iletebilirsiniz...

İş Kur'a başvuru

Fesih yazısında yazan ne olursa olsun. Mutlaka fesihden sonra İş Kur'a işsizlik sigortasından yararlanmak için en kısa sürede başvuru. İşveren sana İş Kur'a verilmek üzere "İşten Ayrılış Bildirgesi" başlıklı bir belge vermek zorundadır.

Bu belgeyi vermez ise İş Kur'a yaptığın başvuruda işverenin belge vermediğini belirt. İşverenin bu belgeyi vermemesi idari para cezasıyla yaptırımlandırılmıştır.

İş Kur fesih yazısında haklı bir neden gösterildiği için başvurunu almaz ise ısrarcı ol. Çünkü işverenin gösterdiği fesih nedenin haksız olduğunu açtığın davada kanıtlanan dahi sana işsizlik sigortasından ücret haklılığını kanıtlandığı tarihten değil, İş Kur'a başvurduğun tarihten itibaren bağlanacaktır. Bizim ülkemizde davaların ne denli uzun sürebildiğini unutma.

Biliyorum işsiz kalmak zordur. Hatta işsiz kalmak bir tür meslek hastalığıdır. Sağlık insanın sosyal fiziksel, ruhsal olarak iyilik halinde olması olarak tanımlanmıştır.

İşsiz kalan insanın ruhsal olarak iyilik halinde olması neredeyse olanaksızdır. Ruh sağlığının bozulmasının nedeni de işten atılmak olduğundan işsizlik bir meslek hastalığıdır.

Seninle ortak kaderi paylaşanlardan kopma. Bu gün Arjantin, Brezilya gibi ülkelerde örgütlenen işsizler en önemli baskı guruplarından birisi haline gelmiştir.

Sakın utanma. İşsiz kalmanın nedeni senin yetersizliğindir, senin verimsizliğindir. İşsiz kalmanın nedeni kar etmenin dışında hiçbir değer tanımayan, fırsatçıların kendinizde kalmasını istiyorsanız, bir kopyası alınarak aslı belge sahibine iade edilecektir.

Ortak çalışmamıza anılarınızı, düşüncelerinizi yazarak, sözlü tarih çalışmalarına katılarak da katkıda bulunabilirsiniz.

"T. Maden-İş tarihine tanıklık" çalışma gurubu, Adem Karabaş, Ali Eşref Turan, Alpay Biber, Celal Alçınkaya, Celal Erdem, Cemal Azmi Poyraz, Cengiz Turhan, Çimen Turan, Faruk Türkoğlu, Halit Erdem, Hanefi Öztürk, Hasan Rasim Eriş, İbrahim Kalyoncu, Mehmet Karaca, Murat Tokmak, Müşir Kaya Canpolat, Nurettin Çavdargil, Selim Mahmutoğlu, Seyda Bakır, Suat Esinsel Ve Birleşik Metal-İş'in in katılmalarıyla oluşmuştur.

Çalışma gurubuna katılmak isteyen arkadaşların katkı ve katılımlarını bekliyoruz.

"T. Maden-İş tarihine tanıklık" Çalışma Gurubu

İşverenler dur durak bilmiyor

Reel Sektör Krizi Fırsat Bildi

İmalat sanayinde Ekim ayının bilançosu 190 bin işsiz

Sendikamız tarafından Sosyal Güvenlik Kurumu İstatistikleri üzerinden yapılan hesaplama göre Ekim ayında imalat sanayinde kayıtlı işçi istihdamında daralma 190 bin oldu.

Metal sektörü 71 bin işçi ile istihdamda daralmanın en çok yaşandığı sektör olurken, onu 25 bin ile hazır giyim sektörü izledi.

Hizmet sektöründe istihdamda yaşanan artış, reel sektördeki daralmayı karşılayamadı. Toplamda istihdam 44 bin azaldı. Mevsimlik etki çıkartıldığında, İstanbul 9 bin, İzmir 7 bin, Bursa 6 bin kişi ile en çok işsiz kalan iller olurken, sanayi yoğunluğu olan bu illeri Aydın ve Kocaeli 2 bin civarında istihdam kaybı ile takip etti. Antalya ve Muğla ise mevsimlik etki ile istihdamda daralmanın en yoğun olduğu iller oldu. Reel ücretler ise 1 ayda yüzde 5,5 geriledi.

Krizi kendileri için fırsata dönüştürmek isteyen işverenler, işten çıkartmalarda dur durak bilmiyorlar. Sosyal Güvenlik Kurumu Ekim ayına yansıyan rakamlar krizin boyutlarını ortaya seriyor.

Ekim ayında sigortalı işçi sayısı bir önceki aya göre imalat sanayinde 190 bin azaldı. 170 bin işçiye istihdam yaratan hizmet sektörü ise bu kaybı karşılayamadı. İnşaat ve diğer sektörlerdeki kayıplarla birlikte toplamda istihdamda daralma 43 bin oldu. Geçtiğimiz yılın aynı döneminde SGK kapsamındaki zorunlu sigortalı sayısı inşaat ve turizm sektöründeki mevsimsel etki ile 23 bin azalmıştı.

Ekim ayında sadece İstanbul'da sigortalı işçi sayısı 9 bin kişi azalırken, İzmir 7 bin, Bursa'da 6 bin, Aydın ve Kocaeli 2 bin, kişi işsiz kaldı. Bu illeri sırası ile Ankara, Denizli ve Eskişehir izledi.

Mevsimlik etki ile hey yıl aynı dönemde benzer kayıplar yaşayan iller olan Antalya'da işsiz kalanların sayısı 13 binden 14 bine çıkarken, 10 bin işçi ile Muğla'da işsiz kalanlarının sayısı geçtiğimiz yıla göre bin kişi azaldı. Balıkesir'de de 2 bin civarı kayıp yaşandı.

Geçtiğimiz yıl aynı dönemde İstanbul 3 bin, Bursa 85, Ankara 2 bin kişi sigortalı istihdam sayısında artış yaşamıştı.

Geçtiğimiz yılın ekim ayında toplamda yüzde 90'ı mevsimlik işçi olan 22 bin kişi işsiz kalmıştı. En büyük kayıp ise sektörel olarak şahsi hizmetler ve inşaat sektöründe yaşanmıştı.

Bu yıl ekim ayında işsiz kalanların yüzde 79'u daimi işçiler. Bu da mevsimsel etkinin, küresel kriz dalgası karşısında oldukça sınırlı kaldığını gösteriyor.

Krizden en çok etkilenen sektörler ise metal ve hazır giyim sektörü.

Reel ücretler bir ayda yüzde 5 geriledi

Eylül ayında 36,8 olan brüt günlük kazanç, Ekim ayında 35,8'e düştü. Ekim ayı enflasyonunun yüzde 2,6 düzeyinde olduğu dikkate alındığında reel ücretlerde gerileme SGK kapsamındaki işgücü açısından yüzde 5,5 düzeyinde gerçekleşti.

SGK verilerine göre ücretler geçtiğimiz yılın aynı aya göre sadece yüzde 6,5 artış gösterirken, enflasyon aynı dönemde yüzde 12 olarak gerçekleşti. Buna göre yıllık bazda ise reel ücretlerde gerileme ise yüzde 5 düzeyinde.

Rapora göre ücretlerdeki düşüşün nedeni, işverenlerin krizi fırsat bilerek kıdemli ve yüksek gelirli işçilere çıkartarak, yerine düşük ücretle işçi alması ile ücretsiz izinlerden kaynaklanan gelir kayıpları.

Reel sektörde azaldı, hizmette arttı

Sektörel olarak sigorta kapsamındaki ücretlilerin sayısındaki düşüş ise ağırlıklı olarak imalat sanayinden kaynaklanıyor. İmalat sanayi genelinde istihdam kaybı 190 bin olurken, hizmetler sektöründe yeni istihdam edilenlerin sayısı 170 bin civarında. İnşaatla 14 bin kayıtlı istihdam kaybı yaşanırken, tüm sektörler dikkate alındığında toplam kayıp 44 bin düzeyinde.

İşverenler krizi fırsat bildi

Araştırmada sektörde yaşanan krizin işverenler tarafından emek maliyetlerini aşağı çekmek ve sendikasızsızlaştırmak için bir fırsata dönüştürülmeye çalışıldığı ifade edilerek, krizin etkisinin yaşanmadığı, üretimin olağan seyrinde devam ettiği işyerlerinde bile, kriz bahane edilerek işten çıkartmaların gündeme geldiği, işverenlerin sendikasızsızlaştırma için kriz bahanesine sarıldığı ifade edildi.

İşten çıkartmalara ve işverenlerin süistimallerine karşı hükümetin aktif tutum almasının bir zorunluluk haline geldiğinin belirtildiği araştırmada, bunun yerine işverenleri kollayan kimi paketlerin gündeme getirildiği bunun kabul edilemez olduğu belirtildi.

ÇALIŞMA YAŞAMINDAN

Yoksulluk ve Açlık Sınırı

Dört kişilik ailenin gıda harcamalarının yanı sıra konut, ulaşım, giyim, sağlık, eğitim gibi ihtiyaçları dikkate alınarak hesaplanan yoksulluk sınırı, Aralık ayı için: 2 bin 410 TL olarak hesaplandı.

Açlık sınırı olarak belirlenen, dört kişilik bir ailenin yeterli beslenebilmesi için gerekli aylık gıda harcaması tutarı ise, Aralık ayında 740 TL oldu.

Aralık 2008 TÜFE

Bir önceki aya göre:	% -0,41
Bir önceki yılın Aralık ayına göre:	% 10,06
Bir önceki yılın aynı ayına göre:	% 10,06
Oniki aylık ortalamalara göre:	% 10,44
6 Aylık	% 3,84

Aralık 2008 ÜFE

Bir önceki aya göre:	% -3,54
Bir önceki yılın Aralık ayına göre:	% 8,11
Bir önceki yılın aynı ayına göre:	% 8,11
Oniki aylık ortalamalara göre:	% 12,72

Asgari Ücret

1 Ocak 2009 - 30 Haziran 2009 tarihleri arasında

16 yaş üstündeki çalışanlar için:	
Brüt:	666,00 TL.
Net:	477,18 TL.

16 yaşından küçük çalışanlar için:	
Brüt:	567,00 TL.
Net :	406,26 TL.

SSK Prim Alt ve Üst Sınırı

1 Ocak 2009 - 30 Haziran 2009 tarihleri arasında

Günlük kazanç alt sınırı :	22,20 TL.
Günlük kazanç üst sınırı :	144,30 TL.

Kıdem Tazminatı Tavanı

1 Ocak 2009 - 30 Haziran 2009 tarihleri arasında

2.260,05 TL.

Vergi Oranları

2009 yılında uygulanacak gelir vergisi dilimleri ve vergi oranları:

8.700 TL'ye kadar		% 15
22.000 TL'nin 8.700 TL'si için	1.305,	fazlası % 20
50.000 TL'nin 22.000 TL'si için	3.965,	fazlası % 27
50.000 TL'den fazlasının 50.000 TL'si için	11.525,	fazlası % 35

Ekimde 44 bin kişi işsiz kaldı

İtalya: "Krizin Bedelini Yaratanlar Ödesin!"

İtalya'nın en büyük konfederasyonu CGIL ve COBAS, CUB ve SDL sendikalarının çağrısıyla milyonlarca işçi ve emekçi 12 Aralık 2008 günü "Krizin bedelini yaratanlar ödesin" diyerek sokaklardaydı.

CGIL Sendikası 12 Aralık gününü ülke çapında genel grev ilan ederken krizin nedeninin işçi sınıfı olmadığını ve faturasının işçilere ödetilmeye çalışılmasına izin vermeyeceklerini açıklayan bir çağrı metni hazırlamıştır.

İtalya'daki kardeş sendikamız CGIL Konfederasyonuna bağlı FIOM sendikası tarafından sendikamıza ulaştırılan metinde "İşler kendiliğinden değişmeyecek. Bütün yükü işçilerin omzuna yıkmaya alışık ekonomi ve politika dünyasını sadece sözlerle değiştiremeyiz. Bu nedenle harekete geçmemiz gerekiyor. Metal işçileri ekonominin yeniden yapılandırılmasında işçi haklarının ve ücret artışlarının temel alınması için harekete geçiyor. Metal işçilerinin mücadelesi emek hareketinin diğer kesimlerinin işleri ve haklarını korumak ve ekonomik ve sosyal politikaları değiştirmek için yürütecekleri mücadelenin bir parçası olacaktır. 12 Aralık Cuma Günü İstihdam, Haklar, Ücretler ve Demokrasi İçin Metal İşçileri Greve Çıkıyor. Asıl Ekonomi Biziz!" denilerek İtalya'da gerçekleştirecekleri genel

greve çağrıda bulunuldu.

12 Aralık Günü İtalya'nın hemen hemen bütün bölgelerinde greve katılım sağlandı ve sürekli yağın yağmura rağmen geniş katılımlı yürüyüş ve gösteriler düzenlendi. 108 ayrı kentte düzenlenen gösterilerde İtalya işçi sınıfı krizin bedelini işçilere yüklemeye çalışan neoliberal politikalara, eğitim ve sağlık reformlarına ve güvencesiz çalışmaya karşı olduklarını belirterek bu grevin bir uyarı olduğu vurgusunu yaptılar.

İşten çıkarmaların acilen durdurulması ve çalışma saatlerinin azaltılması taleplerinin ön plana çıktığı eylemlere katılan sayısının ülke genelinde bir milyondan fazla olduğu belirtildi.

Cobas Sendikası lideri ise yaptığı konuşmada genel talepleri şu şekilde sıraladı: 113 ve 169 nolu yasaların geri alınması, ücretlerin ve emekli maaşlarının yükseltilmesi amacıyla kamu harcamalarının artırılması; herkes için asgari ücret belirlenmesi; bankalara, spekülörlere ve sanayicilere harcama yapılması yerine, eğitim, sağlık ve sosyal hizmetlere yapılan harcamaların artırılması; gündelik işleri yasallaştıran kanunların geri alınması; iş güvenliği; grev ve sendika haklarının savunulması.

Yunanistan'dan Sınıf Dayanışması

Yunanistan'ın mücadeleci sendikalarından biri olan PAME 7 Ocak günü Filistin halkı ile dayanışma amacıyla büyük bir grev ve yürüyüş düzenledi. Eylemlerin temel çağrısı İsrail saldırılarının derhal durdurulması ve Filistin topraklarındaki İsrail askerlerinin derhal ülkeyi terk etmesiydi.

PAME, Ocak ayının ilk haftası boyunca Filistin'deki sınıf kardeşleri ile dayanışma içerisinde olduğunu göstermek amacıyla birçok eylem düzenledi: 9 Ocak günü İnşaat İşçileri Sendikası 24 saatlik bir uyarı grevi düzenlerken, aynı gün sağlık, muhasebe, gıda, tekstil ve emeklilerin örgütlü olduğu sendikalar da 11 ile 4 arası bir uyarı grevi düzenlediler.

Ve bu eylemler ortaklaştırılarak İsrail ve Amerika Konsolosluklarının önüne bir yürüyüş düzenlendi. Buna ek olarak 9 Ocak gecesi Filistin halkıyla dayanışma amaçlı bir konser düzenlendi.

Yunanistan'daki grevlerin yanı sıra dünyanın birçok yerinde İsrail'e uyarı eylem ve yürüyüşleri düzenlenmekte.

Çalışma Saatleri Direktifindeki Değişikliğe Hayır

16 Aralık günü yaklaşık 15000 ETUC (Avrupa Sendikalar Konfederasyonu) üyesi Çalışma Saatleri Direktifi'nde yapılmaya çalışılan değişikliği protesto etmek amacıyla Strasbourg'a yürüdü.

Parlamentoda değişiklik ile ilgili görüşmelerin sürdüğü sırada dışarıda eylem yapan sendikalar "çalışma sürelerinin uzatılmasına değil işçi haklarına öncelik" yazılı büyük bir pankartın arkasında yürüdü.

ETUC'un talepleri: çalışma sürelerinde her türlü esnekliğe son verilmesi, bütün çağrı üzerine çalışma biçimlerinin çalışma sürelerinden sayılması, çalışma saatlerinin düzenlenmesinde toplu sözleşmenin özel rolünün korunması, bütün işçilerin iş ve aile yaşamını barışık tutmayı sağlayabileceği ve bütün aile üyelerine sağlık koruması sağlanması, bütün iş kademelerindeki işçilerin uzun sürelerle çalışmasının önüne geçilmesiydi.

AB ülkelerinde çalışma sürelerinin çeşitli boşluklar bırakılarak uzatılmasına neden olacak çalışma süreleri direktifi konusundaki tartışmalar bir süredir sürmekte ve özellikle Avrupa'daki mücadeleci sendikaların ciddi muhalefeti nedeniyle hayata geçirilememektedir.

DÜNYADAN

Fransa'da Lise Öğrencileri Kararlı

Fransa'da Sarkozy hükümetinin liselerin sayısının azaltılması, müfredatların yeniden düzenlenmesi ve mezuniyet sürecinin esnekleştirilmeye çalışılmasını öngören yasa tasarısı, lise ve üniversite öğrencilerinin tepkisine yol açtı.

Kasım ayında eğitim emekçilerinin düzenlediği grev ve yürüyüşlerle başlayan süreç Aralık ayına gelindiğinde eğitim dünyasının geneline yayılmıştı. Aralık ayının ikinci haftası lise öğrencilerinin kitlesel yürüyüşleri ve okul işgalleri ile geçerken Eğitim Bakanı Xavier Darcos reformun bir sene ertelendiğini açıkladı.

Eylem ve gösteriler ardından hükümetin geri adım atması da lise öğrencilerini durduramadı. 18 Aralık günü reformun tamamen geri çekilmesi talebiyle sokaklarda olan lise ve üniversite öğrencileri ve eğitim emekçileri yasayı ertelemenin bir çözüm olmayacağını vurguladı.

18 Aralık eylemlerine ülke genelinde 180bin civarında öğrenci katıldı. Aynı gün birçok yerde lise işgalleri yaşanırken sürecin en baştan beri örgütleyicisi olan lise sendikaları UNL ve FIDL yaptıkları açıklamada yasa tamamen geri çekilene kadar mücadelelerinin süreceğini açıkladı.

Brezilya GM'de Eylemler Sürüyor

General Motors'un Brezilya'daki fabrikasında 800 geçici işçinin işten çıkarılması sonrasında işçiler 13 Ocak günü iş yavaşlatma eylemi başlattılar. Toplamda 6000 işçinin çalıştığı işyerinde sabah ve gündüz vardiyalarında çalışan 3000'er işçi üretim bantlarını bir saate ayarlayarak üretimde ciddi bir yavaşlamaya neden olmakta. 15 Ocak'tan itibaren iş yavaşlatma düzeyinin daha da artırılması öngörülmekte.

Sendikanın talebi işten çıkarılan işçilerin işlerine geri dönmesi ve GM Sao Jose'de çalışan yaklaşık 8000 işçinin iş güvenliğinin sağlanması. "Şimdilik" bir grev kararı almadıklarını açıklayan sendika işten çıkarmaların sebebinin ekonomik kriz olarak açıklanmasını asla kabul etmediklerini belirtti.

Üretimden gelen güçlerini kullandıkları eylemlerinin er yada geç başarıya ulaşacağına inandıklarını belirten sendika, 800 işçinin geri dönmesi için mücadeleyi sonuna kadar götüreceklerini vurguladı.

Hollanda'dan TIE ziyareti

13 Kasım 2008 tarihinde, TIE-Netherlands (Uluslararası Bilgi Ağı) adlı enstitü statüsünde çalışan kurumdan, Koordinatör Hanka Heumakers ve Franny Parren sendikamızı ziyaret ettiler.

Philips işçilerinin mücadelesine destek veren konularımız ile, önümüzdeki dönemde yapılabilecek ortak çalışmalar konuşuldu.

yayınlarımızdan

KÜÇÜK VE MİKRO ÖLÇEKLI
METAL İŞLETMELERİNDE
SENDİKASIZLIĞIN NEDENLERİ

Nitelikli bir Araştırma
TÜRKİYE ÖRNEĞİ
Nisan, 2008

GLU-Küresel Emek Üniversitesi ve Güney Afrika-WITS Üniversitesinin öncülüğünde, ILO-ACTRAV'ın desteği, DISK ve Birleşik Metal İşçileri Sendikamızın işbirliği ile gerçekleştirilen bu çalışma, on dört ülkedeki durumu gözler önüne sererek buradan bir dünya resmi çıkarmayı amaçlayan ve halen devam eden daha kapsamlı bir araştırmanın Türkiye bölümünü oluşturmaktadır.

“Çocuklar ölüyorsa, insanlık da ölmüştür”

Gazze’de saldıran Emperyalizmdir

*“annemizin söylediği ninniden
spikerin okuduğu habere kadar,
görebilmek yalanı,
anlamak sevgilim
O müthiş bir bahtiyarlık
gideni ve gelmekte olanı”*

Gazze’de insanlar ölüyor. Caddelere, sokaklara, evlere bombalar yağıyor. Sadece bunlara da değil, hayır; hastanelere, okullara ve bir savaşta kurşun atılmaması gereken ne kadar yer varsa hepsine bombalar yağıyor.

Bu ağır bir katliam, büyük bir kıyım, acımasız bir saldırı. Bu saldırıda yediden yetmişe herkes hedef; çocuklar, kadınlar, yaşlılar öldürülüyor, katlediliyor.

Tüm dünya halkları bu insanlık dışı saldırılar karşısında büyük bir öfke duyuyor, tepkilerini ortaya koyuyor. Dünyanın dört bir yanında Asya’da, Afrika’da, Amerika’da, Avrupa’da on binlerce, yüz binlerce insan meydanlarda haykırıyorlar; “Bu katliamı durdurun.”

O halde neden durmuyor bu acımasız saldırı. Eğer Müslümanı, Hristiyanı, Budisti ve hatta Yahudisi bile bu saldırılar dursun, insanlar ölmesin diyorsa, niye durmuyor veya durdurulmuyor o zaman...

İşte burada işin içine bugün tüm dünyaya hakim olan kapitalizmin ve sistemden çıkarı olan büyük sermaye sahipleri ile onların işbirlikçisi konumundaki hükümetlerin politikaları devreye giriyor.

Büyük Ortadoğu Projesinin hayata geçirerek enerji kaynaklarını tamamıyla kontrolü altına almak isteyen ABD yönetimi ile tetikçisi olan İsrail yönetiminin varlıklarını sürdürmek için bu saldırılara ihtiyacı var.

Büyük bir kriz yaşayan kapitalizmin en büyük kalesi olan ABD ve işbirlikçileri için, savaş her zaman olduğu gibi kurtarıcı olmaktadır. Tüm dünyayı kana bulayan Birinci ve İkinci Dünya Savaşları da genellikle kapitalizmin yaşadığı büyük krizler sonrası yeni pazar arayışına giren sermaye sahiplerinin güdümündeki siyasilerin uygulamaları sonucunda çıkmıştır. Çok iyi bilindiği gibi bu savaşlarda milyonlarca insan ölmüş, yine bu savaşların bitiminde Japonya’ya atılan atom bombaları sonucunda ölenlerin yanı sıra, on binlerce insan savaşın yıllar sonra dahi yayılan radyasyon sonucu sakat doğmuştur.

Büyük Ortadoğu Projesini yaşama geçirmek için, kimyasal silah kullandığı ve bu tip silahları yeniden kullanma ihtimali var olduğunu ileri sürerek Saddam yönetimindeki Irak’a giren ABD’nin, bugün, daha beter silahları kullanan İsrail’e sahip çıkmasının ardında yatan neden de yine ortak ekonomik çıkarlardır.

Bu saldırıların ve ölümlerin durması için ABD, AB, Birleşmiş Milletler ve birçok gelişmiş Avrupa ülkesindeki tek tek hükümetlerin, yasak savma niteliğindeki açıklama ve tutumları, İsrail saldırılarından ciddi bir rahatsızlık duymadıkları gibi tam tersine bundan hepsinin çıkarları olduğunu da gösteriyor.

Kapitalizmin dini imanı yoktur

İnsan yaşamını hiçe sayan, kandan kar eden bu zihniyetin esasen ırkı, dini ve milliyeti yoktur. Kapitalizmin ve dolayısıyla sömürünün devam etmesi adına işyerlerinde nasıl ki emekçilerin iş kazaları geçirip ölmeleri veya sakat kalmaları umurlarında değilse, yer yüzünde de ölümler onlara vız gelmektedir.

Gerçekten de çağdaş, uygar, demokratik ve aynı zamanda AB’nin başat Devletlerinden olan Fransa’nın, emperyalist amaçlarına ulaşmak ve yer altı ve yer üstü kaynaklarına el koymak için geçmişte bir çok Afrika ülkesinde uyguladığı katliamlar henüz unutulmadı.

Ayrıca, AB’ye Başkentini veren Belçika’nın daha birkaç yıl öncesinde Nüfusunun büyük bir bölümü Hıristiyan olan Ruanda’da, Hutu ve Zulu kabilelerini birbirine düşürerek yaptığı soykırım gibi katliamların kanları bile kurumadı henüz.

Yine demokrasinin beşiği olarak bilinen İngiltere, kaynak aktarmak ve sömürmek için binlerce kilometre uzaktaki Hindistan’da Hinduları acımasızca katlederken, hemen yanı başında ve yüzyıllarca birlikte yaşadıkları dindaşları olan İrlanda halkına karşı da aynı kanlı siyaseti uygulamaktan çekinmedi. Sadece bu örnekler bile, kapitalizm için eğer konu sömürüyse din ve milliyetin bir ayrıntıdan ibaret olduğunu çok somut biçimde gösteriyor. Ve ne yazık ki bu sistem kendini ancak sömürüyle var edebiliyor.

Şimdi bazıları bu acımasız ve hain saldırıyı, yüzlerce insanın dökülen kanını bir din savaşı gibi yansıtarak, her zaman olduğu gibi bir taşla kuş katliamı yapmak istiyor. Böylece hem kapitalizmin ve onun en saldırgan hali olan emperyalizmin ve dolayısıyla sömürü sisteminin çirkin yüzünü gizlemiş oluyorlar, hem de ileride gerçekleştirmek zorunda kalacakları muhtemel karışıklıklar veya savaşlar için aslında çıkarları bir olan halkları birbirine düşman ediyorlar.

Eğer bazılarının iddia ettiği gibi bu bir din savaşıysa, o zaman neden halkı ve yönetimi tamamen Müslüman olan Suudi Arabistan, Katar ve Birleşik Arap Emirlikleri gibi Devletlerin doğru dürüst sesi bile çıkmıyor. Buna çoğunluğu Müslüman olan Mısır, Suriye ve Irak gibi devletleri de ekleyebiliriz.

Türkiye’de ise Sn. Başbakan bir yandan İsrail’e karşı çok sert demeçler verse de, kendi dönemlerinde İsrail ile Stratejik Askeri anlaşmalar yaptıklarını, Konya’da ortak eğitim uçuşları gerçekleştirdiklerini tüm kamuoyu çok iyi biliyor.

Ayrıca saldırıdan kısa bir süre önce Ankara’ya gelen İsrail Yöneticileriyle yapılan görüşmelerin içeriği açıklanmıyor. Bu da gösteriyor ki, içerde her zaman olduğu gibi halkın dini duygularını istismar etmek adına farklı bir siyaset izlenirken, öte tarafta stratejik ortak ABD ve onun şımarık kardeşi İsrail’e göz yumuluyor.

Venezüela’da Müslüman var mı?

Diğer yandan Gazze ile İsrail’den kilometrelerce uzaklıktaki ve ABD’nin hemen yanı başındaki Müslüman olmayan Venezüela ise, hiç bir aldatmaca yapmadan ve sahte gözyaşları dökmeden bu katliama karşı olabilecek en sert tavrı aldı; Venezüella’nın Hugo Chavez liderliğindeki hükümeti İsrail Büyükelçisini ve elçilik çalışanlarını ülkesinden kovdu. İsrail Büyükelçisi Sholomo Cohen ve 6 büyükelçilik çalışanı, İsrail Devleti’nin Filistin halkına karşı yürüttüğü asimetrik ve kanlı saldırılardan dolayı Venezüella’dan sınır dışı edildi.

Evet onlar Müslüman değil ama, anti-kapitalist ve anti-emperyalist bir yönetime sahipler. Bu nedenle de hiçbir ayırım yapmadan ve çıkar düşünmeden doğrudan ve mazlumdan yana tavır alıyorlar.

Bütün bu yaşananların gösterdiği ve emekçilerin de çok iyi bildiği gibi, “emekçilerin gözbebekleri farklı olsa da gözyaşları aynıdır.”

Dünyaya, insanların alinteri ve kanıyla beslenen kapitalistlerin, emperyalistlerin yani sömürücü vampirlerin gözüyle değil, emekçilerin, emeğiyle geçinen ve geçinmek zorunda olan insanların gözüyle baktığımızda, meselenin özünü yakalayabiliriz.

Perdenin ardında gizlenmek isteyen oyunu görebilir, şairin dediği gibi “gideni ve gelmekte olanı” anlayabiliriz.

Fotograf: REUTERS

BUGÜN HEPİMİZ FİLİSTİNLİYİZ!

Metin Kurt

Yeşil Sahaların Yıldızı ve Örgütlü Mücadelenin Simgesi

Gazetemizin bu sayında futbol yaşamından verdiği sendikal örgütlülük mücadelesinden tanıdığımız ve Galatasaray Spor Kulübü'nün efsane futbolcularından Metin Kurt ile birlikteyiz

Çağımıza damgasını vuran en büyük eğlence araçlarından biri olan futbol; kitleleri adeta avucunun içine aldı. Meşin yuvarlakla yatıp kalkanların sayısında patlama yaşıyor.

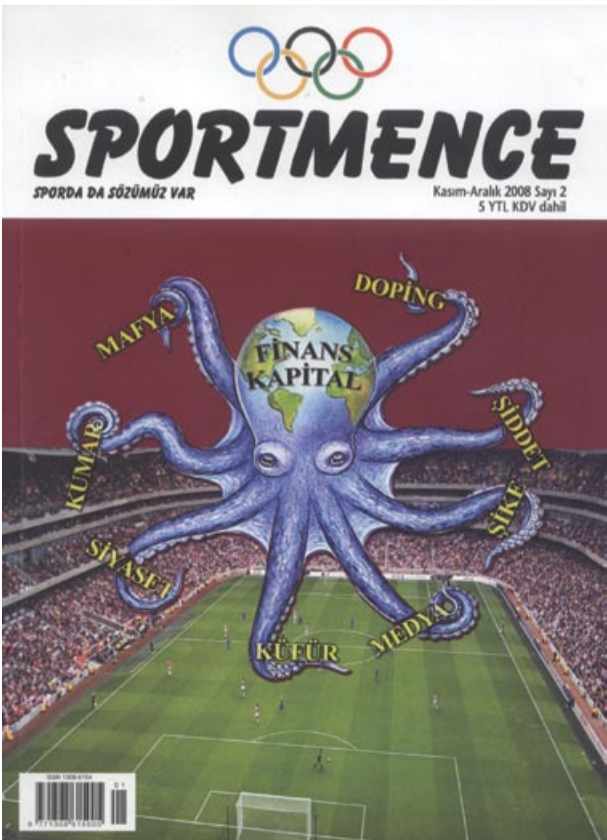
12 Eylül öncesi futboldan söz edildiğinde ünlü futbolcularla birlikte en çok geçen isimler Franko ve Salazar diktatörlükleri ve onların kitleleri baskılama araçlarıdır. Franko, "150 bin kişilik bir uyku tulumu yapın" emrini, Salazar ise "İktidarımı 3F'ye, yani futbola, festivale (fiyesta), örgütlü dine (fadima) borçluyum" derken hangi gerçeğin altını çizmişti?

Futboldan bahsettiğimiz zaman emekten yana tavrı ile aklımıza ilk gelen isim; Metin Kurt. Metin Kurt, futbolcuların sendikalaşmasının gerekli olduğuna inanan ve de bu amaç için mücadele etmiş bir oyuncuydu. Hep; "Halkçı Metin", "Aslan Metin", "Çizgi Metin" gibi sıfatlarla anıldı.

"Çizgi Metin" lakabı ile anılmasının nedeni bedensel zayıflıktan değil, sırtına geçirdiği 7 numaralı formanın hakkını vermek adına topu kapıldığı gibi taç çizgisi boyunca sürmesinden kaynaklanıyor. Bu durumu Metin Kurt; "Halka en yakın yer neresi? Çizgi. Ben de çizgide beklerdim. Hep halka en yakın olan yerde olmak istedim" olarak açıklıyor.

Kurt, Alibeyköy'de başladığı futbol macerasına Adalet Spor, Altay ve PTT kulüplerinde oynayarak devam etti. Kurt'un Galatasaray'a transfer olduğu dönem, sarı-kırmızılı ekibin Türkiye Ligi tarihinin ilk "üç senelik şampiyonluk serisi"ni yakaladığı dönem oldu. Tabii bu yıllarda Metin Kurt da oynadığı futbolla taraftarların çoktan sevgilisi olmuştu.

Fakat bu başarıların yanı sıra Metin Kurt; bir başka yönüyle döneminde birlikte oynadığı çoğu futbolcudan ayrılmayı başarmıştı. Okuyan, ülkesinde, dünyada nelerin tartışıldığını ve neyin kavgasının verilmesi gerektiğini bilen, her şeyden önemlisi bir köleden ziyade bir emekçi olduğunun farkına varan bir sporcuymuştu.

Metin Kurt, genelde insanların aklında yer etmiş yaygın futbolcu karakterinin aksine hovardalık peşinde koştuktansa eli kalem tutan, etrafını sorgulayan insanlarla birlikte olmuş, bu insanların önerdiği eserleri okumuş ve kendisi de artık sporcu kimliğini sorgulayan bir insana dönüşmüştü.

Futbolcuların bugünün aksine, hem ücretlerinde hem de bunların ödeme usulünde sıkıntı yaşadığı günlerde, Metin Kurt şartlardan memnuniyetsizliğini dile getirmeye başlamış ve bunu "Üstü forma, altını sorma!" diyerek biraz da esprili bir şekilde ifade etmişti.

Edindiği bu birikimler ve dönemin şartlarının onda yarattığı hoşnutsuzluk Metin Kurt'un kafasında "Futbolcular Sendikası" fikrini doğurdu. Bir fikri ilk defa ortaya attığında, hem futbolcu arkadaşlarından hem de tribünlerden büyük destek gördü fakat sıra uygulamaya gelince yapayalnız kaldı. O dönemde de basın patronları kulüp yöneticileriyle sıkı fıkıydılar ve bu ortamın bozulması en son isteyecekleri şeylerden biriydi.

Metin Kurt; bu duruma tepki göstermek amacıyla 1973-74 sezonunda oynanan İtalya-Türkiye milli maçı öncesi basını kınadığı bir bildiri hazırladı ve bu bildiriye tüm takım arkadaşlarına imzalandı. Aslında bu bildiri Metin için kariyerinin sonunu yaklaştıran olaylardan biri olacaktı. Bu olay sonrasında her ne kadar aşırı gayretli oyunuyla A Milli Takım'a beraberliği getirse de bu gayreti kendi kariyerini biraz daha uzatmaktan öte bir fayda getirmedi.

Metin Kurt, ilk isyanını Galatasaray'ın bir kupa maçı için kampa girdiği günlerde gerçekleştirdi. Kazanılan Ankaragücü maçı sonrası ödenmesi gereken alacaklarını arkadaşları adına istediğinde, İdari Menajer tarafından "futbola anarşiyi soktunuz" suçlamasıyla karşılaştı. Ardında Kaptan Yasin Özdenak ve Büyük Mehmet'in de aralarında olduğu beş oyuncuyla birlikte kadro dışı bırakıldılar.

Yani bir emekçi olarak hak aramak, sendika hakkı için mücadele etmek, milli ve çok ünlü bir futbolcu olsanız bile kapı dışarı edilmeniz için yeterli bir sebepti. Metin Kurt için bu olayın asıl üzüntü verici yanı sadece kendisinin kovulması değil, sendika girişimine katılmadıkları halde sırf kendisiyle arkadaşlık ettikleri için aynı akıbeti paylaşan beş arkadaşı olmuştu.

Artık iyice dışlanmıştı ve son darbe de Galatasaray'dan Kayserispor'a gönderilmesiyle gerçekleşti. Tribünlerin "Aslan Metin"i Kayseri Spor'da oynadığı dönemde de mücadeleden uzak durmadı. Ama Metin Kurt için bu olay yaşamında başka bir dönüm noktasının da başlangıcı oluyor ve MESS grevlerini yaşayan Maden-İş Sendikası'yla tanışıyor.

O dönemi; "Maden-İş Sendikası'ndan arkadaşlar geldi. Mücadelemize maddi ve manevi desteğinize ihtiyacımız var dediler. Hiç çekinmedim destek verdim. Biliyordum ki onlar doğru iş yapıyorlardı. İstanbul'da döndüğümde soluğu yine Maden İş Sendikası'nda aldım. O sıralar Politika Gazetesi'ni Maden-İş çıkarıyordu. Bana bir sayfa verdiler".

O günlerde Politika gazetesinin spor sayfasının başlığı olarak yer alan "Sportmence" daha sonra yine Metin Kurt'un da aralarında olduğu bir ekip tarafından bir spor dergisine dönüşecekti. İşte aynı günlerde Kemal Türkler'le de tanışan Metin Kurt o günleri özlemle ve saygıyla anıyor.

İstanbul'da arsa spekülörlerine karşı yeşil alanların yok edilmemesi için ve çocukların oyun oynama isteğini dile getirmek amacıyla Amatör Sporcular Derneği tarafın-

dan İnönü Stadı'nda 5 bin çocuğun katıldığı bir toplantı düzenlenirken bu işin başında yine Metin Kurt yer alıyordu. "1978 ya da 1979 yıllarıydı tam olarak hatırlamıyorum, ama toplantının düzenlenmesinde Maden-İş ve Sine-Sen'in yanı sıra birçok sendikadan destek de gördük. Kısaca, DİSK yanımızdaydı. Bizzat Kemal Türkler'le ben görüştim."

70'li yıllarda bu girişimi gerçekleştirenler, yaşadığımız günlerde tamamıyla betonlaşan şehirler nedeniyle "oyun" sözcüğünü bilgisayar ile bir tutan yeni neslin geleceğini, o günden görebilmeleri ve buna karşı tavır almaları nedeniyle ayrıca kutlanmayı hak ediyorlar.

Metin Kurt; yeşil sahalardan uzaklaştı fakat futbolla alakasını asla koparmadı. Futbolcuların bir sendika çatısı altında örgütlenmesi fikri; 12 Eylül'ün zor koşullarında pek gündeme gelmemiş olsa da mücadelesinden asla vazgeçmedi. Düşüncülerini başka şekilde savunmaya devam etti.

Politika ve Evrensel gibi yayın organlarında spor yazarlığı yaptı. Metin Kurt; Turgay Kurultay ve Veysel Atayman ile birlikte "Arenada Show: Modern Sporun Dünü ve Bugünü" isimli bir kitaba da imza attı.

Amatör Sporcular Derneği'nde brans ve sıfat aramaksızın binlerce sporcu örgütlendi ve ciddi bir güç haline geldi. O da 12 Eylül'ün mağdurlarından oldu. Darbe olmasaydı Tüm Sporcular Derneği pankartı altında 1 Mayıs'ta işçi sınıfının yanında saflarda olacaktı.

"Ben Metin Kurt olarak ne zaman beyanat versem basında yer aldım. Ne zamanki Amatör Sporcular Derneği yöneticisi oldum, söylediğim şeyler spordan haksız kazanç sağlayan bezirganları rahatsız etmeye başladı ve benim açıklamalarımın çıkmasını engellediler."

"Futbol; işçi sporudur ve bu nedenle de işçiler tarafından sevilir" görüşünün bilinçli olarak yaygınlaştırıldığını düşünen Metin Kurt; "Bu tez var olan spor gerçeğiyle de bağdaşmıyor. Futbol, oyunun sporlaştırılmadan önce işçiler tarafından oynandığı doğrudur. Ancak işçilerin oynadığı oyunla, kapitalistler tarafından burjuva rekabet ideolojisi ekseninde kurumsallaştırılan futbol sporu arasında en ufak bir benzerlik bulunmuyor" diyor ve durumu; "Bu sömürü düzeninde atılan her gol, emekçilerin kalesine girer" sözleriyle özetliyor ve futbolun; kitlelerin 'afyonu' olduğunu düşünüyor.

Sendikaların yaşamın üretildiği alanlarda olduğu gibi, yaşamın yeniden üretildiği alanlarda da söz sahibi olması gerektiğini belirtiyor. Metin Kurt'un futbolun günümüzdeki yeri hakkında; "Bizler futbolu bir oyun olduğu için sever ve oynardık. Artık futbol para, son model arabalar ve güzel mankenler için oynanıyor. Emekten ve işçi sınıfından yana olanlar hiçbir zaman spora karşı olmadı. Sporun içinde her zaman yer aldılar ama her zaman yanlış tarafta yer aldılar. Futbolda bizlerin boşalttığı alanları başkaları doldurdu. Futbolu bir uyuşturucu haline getiren sistem yerine futbolun kendisini mahkum ettik. Hayatın içinde kim çoksa tribünlerde de o çok olacaktır. Finans kapitalin sporuna karşısak ona su taşıyan değirmende su damlası olmamalıyız." diyor.

Metin Kurt; futbolcuların örgütlenmesinin bir aracı olarak yıllar önce bıraktığı yerden ve yeniden "Sportmence Dergisi"ni çıkarıyor. İlk sayısı Ocak 1981 yılında çıkan Sportmence; şimdilerde yayın hayatına devam ediyor ve ikinci sayısı çoktan çıktı bile.

Süleyman Türker'i Çok Özleyeceğiz

**NETAŞ grevcileri, ASELSAN direnişçileri,
DİTAŞ işçileri seni çok özleyecekler...
Birleşik Metal-İş üyeleri seni çok özleyecek...
Metal işçileri seni çok özleyecek...
Biz seni çok özleyeceğiz...
Sen dostumuzsun...
Yakınlarının, mücadele arkadaşlarının,
sevenlerinin ve işçi sınıfımızın başı sağolsun.**

1972 yılında Sağlık Bakanlığı Ana Donatım ve İkmal Müdürlüğü işyerinde işbaşı yaptı.

İşçilik yaşamı yanı sıra Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi Yüksek Okulu'ndan 1977 yılında mezun oldu.

Çalıştığı işyerindeki işçilerin Otomobil-İş Sendikası'na geçmesiyle birlikte 1978 yılında Ankara Şube Sekreterliği görevine seçildi.

1985 yılında seçildiği Ankara Şube Başkanlığı görevini Adana-Kayseri-Ankara Şubeleri'nin birleştirilmesine kadar sürdürdü. Birleşmeden sonra Anadolu Şube Başkanlığı görevini yürüttü.

16. Genel Merkez Genel Kurulu'nda Genel Mali Sekreterlik görevine seçildi.

Aralık 2007 tarihinde yapılan 17. Merkez Genel Kurulunda ikinci dönem tekrar Genel Mali Sekreterliğe seçildi.

Yakınlarının, mücadele arkadaşlarının, sevenlerinin ve işçi sınıfımızın başı sağolsun...

Sendikamız Mali Sekreteri Süleyman TÜRKER, son yolculuğuna 11.01.2009 tarihinde Ankara Karşıya Mezarlığı'nda uğurlandı.

Cenaze törenine; Süleyman Türker'in yakınlarının yanı sıra; DİSK Gn. Bşk. Süleyman Çelebi, DİSK Gn. Sek. Tayfun Görgün, TMMOB Yönetim Kurulu Bşk. Mehmet Soğancı, KESK Gn. Sek. Emirali Şimşek, Eski KESK Gn. Bşk. İsmail Hakkı Tombul, DİSK ve KESK'e bağlı sendika başkanları, siyasi parti temsilcileri, sendikamız genel merkez ve şube yöneticileri ve çok sayıda üyenin yanı sıra Netaş grevcileri, Aselsan direnişçileri ve DİTAŞ işçileri katıldı.

Sen dostumdun benim, gülünce güneşler açardı su gibi azizdin, yurdumdun alnında ateşler yanan ışıklı bir ırmak gibi aktığımız o uzun yürüyüş daha düdü sanki, her patlayan sağanak bunu anlatır fabrika düdüklere bunu anlatır bana her vardiyada

Hazırladığımız ilk taşbaskısı afişi anımsar mısın Bükülüp giden kent sokaklarını, fabrika önlerini sonra kitapları (kokuları hala burnumda onların) Hangi mayısta taşıdık kentlere güllerin rengini gerçi gülüstan olmadı ömrümüz, gam değil

Belki tanırdın ilk vurulanı, o gün hiç ağlamadık hayır ağlamadık, çıldırdık o gün çıldırısıya adını çocuklarımıza verdik onun, çoğaldı mezarlar çoğaldı o günden sonra, yetişmedi bize öldürülecek kadar büyümüştük, öyle demişlerdi ...

Sen dostumdun benim gülünce güneşler açan bulutlara rüzgara asarım suretini her akşam her akşam bir mektup yazarım dağlar kadar Kayıp bir adresten geliyor sesin şimdi, üşüyorsun Unutma, dostumsun sen, nerdeysen orda ölmek isterim

Ahmet Telli

Güle Güle Süleyman Başkan, Güle Güle Gerçek Sendikacı

1990 yılının başıydı. Demek ki tam olarak aradan on sekiz yıl geçmiş. Ankara'da işçi hareketinin tarihinde bence en önemli olaylardan birisi gerçekleşti. Aselsan'da çalışan yaklaşık üç bin işçiyi, o zamanlar Otomobil İş adı altında hiçbir konfederasyona bağlı olmadan çalışan bu gün Birleşik Metal İş adı altında DİSK çatısında faaliyet yürüten sendikamızın Ankara şubesi örgütlemeyi başardı.

Olay birkaç açıdan bomba etkisi yaptı. Her şeyden önce Aselsan askeri bir işyeriydi. 12 Eylülün çekingenliği halen sürüyordu. Örgütlenen işçi sayısı ise dudakları uçuklatacak kadar yüksekti.

Aselsan askeri bir işyeri olarak kamuya aitti. Kamuya ait bir işyerinin işçilerin sendikalaşma hakkına, sendika özgürlüğünü seçme hakkına daha saygılı olması beklenir tam aksi oldu. Aselsan örgütlenen işçilerin bu çabalarına 700 işçiyi işten atarak yanıt verdi.

Aselsan'ın kurulduğu arazinin karşısında büyük bir direniş başladı. Yediyüz işçi, kendilerini destekleyen emek dostlarıyla birlikte sendika haklarının tanınması için direnişe geçtiler. Renkli sahneler yaşandı. Atılan işçilerden evlenenler düğünlerini direniş alanında yaptılar. Günlerce süren direnişten sonra bir gurup işçi açlık direnişine başladı.

Açlık direnişi yapanların içerisinde çok yakın akrabam olan bir işçide vardı.

Aradan 18 yıl geçtikten sonra bu açlık direnişi yapan işçilerle tekrar bir araya geldik. Hemen hepsi, Aselsan'dan atıldıktan sonra başlarının çaresine bakmak zorunda kalmışlar, değişik işler tutmuşlar, emekli olmuşlardı. Birlikte direndikleri öncüler Süleyman Başkan ise başka işyerlerinde başka direnişlerin peşinde sınıf mücadelesine devam etti.

Bir araya gelmelerinin nedeni eski günlerini anmak değildi. Bir araya gelmelerinin

nedeni, insan olarak, sendikacı olarak herkes için önemli olmuş, direnişin örgütleyicisi, direniş döneminin Otomobil İş sendikası Ankara Şube başkanı, bu gün Birleşik Metal İş sendikasının genel Mali sekreteri Süleyman Türker'i ebediyete yollamaktı.

Direnişte güç aldıkları, direnişte istenilen hedefe ulaşamamış olsa bile saygılarından sevgilerinden hiçbir şey yitirmeyen Süleyman Başkanları onlara acı bir sürpriz yapmış, herkesten sakladığı pankreas kanserine yenik düşerek aniden aralarından ayrılmıştı. İnsan olarak çok şey yitirdik, sendikacı olarak çok şey yitirdik diyorlardı.

Doğru söylüyorlardı. Artık ne yazık ki mumla arar hale geldiğimiz, dürüst, sözünün eri, kendisini emek davasına adanmış, inatçı, kararlı sendikacı tipinin nadir kalmış örneklerinden birisi olan Süleyman Başkan'ı daha elli beş yaşında yitirerek işçi sınıfı yeri zor doldurulur bir kayıp yaşamıştır.

Çaresiz hastalığını sır gibi herkesten saklamış. Belki kendisine Acınmasını, sevdiğilerinin kendisi için üzülmelerini istemediğinden belki, belki inatçılığın. Bilmiyorum ama ser verdi sırrını vermedi.

Birleşik Metal Genel Mali Sekreteri olduktan sonra daha yakından çalışmıştık. En son DİSK Gönen Kemal Türkler tesislerinde eğitimde görmüştüm. Gözleri parlayarak tesisi yeniden var etmek için yaptıklarını anlatmıştı. Yeniden yaratılan binaları, alınan hayvanları ve zevkle oynadığı kangal köpeğini göstermiş, maliyeti ne kadar düşürdüğü ile övünmüştü.

Güle güle Süleyman Başkan, artık senin yaptıklarınla övünme sırası seni sevenlere senin tutkuyla sevdiğin işçilere kaldı. İnsanlığın, sendikacılığın, dürüstlüğüün hiçbir zaman unutulmayacak. Nur içinde yat.

Seni seven herkesin, işçi sınıfının başı sağolsun.

Av. Murat Özveri